XXII. évfolyam 9. szám

Ára: 1 forint

1966. március 3

Ludas Matyi

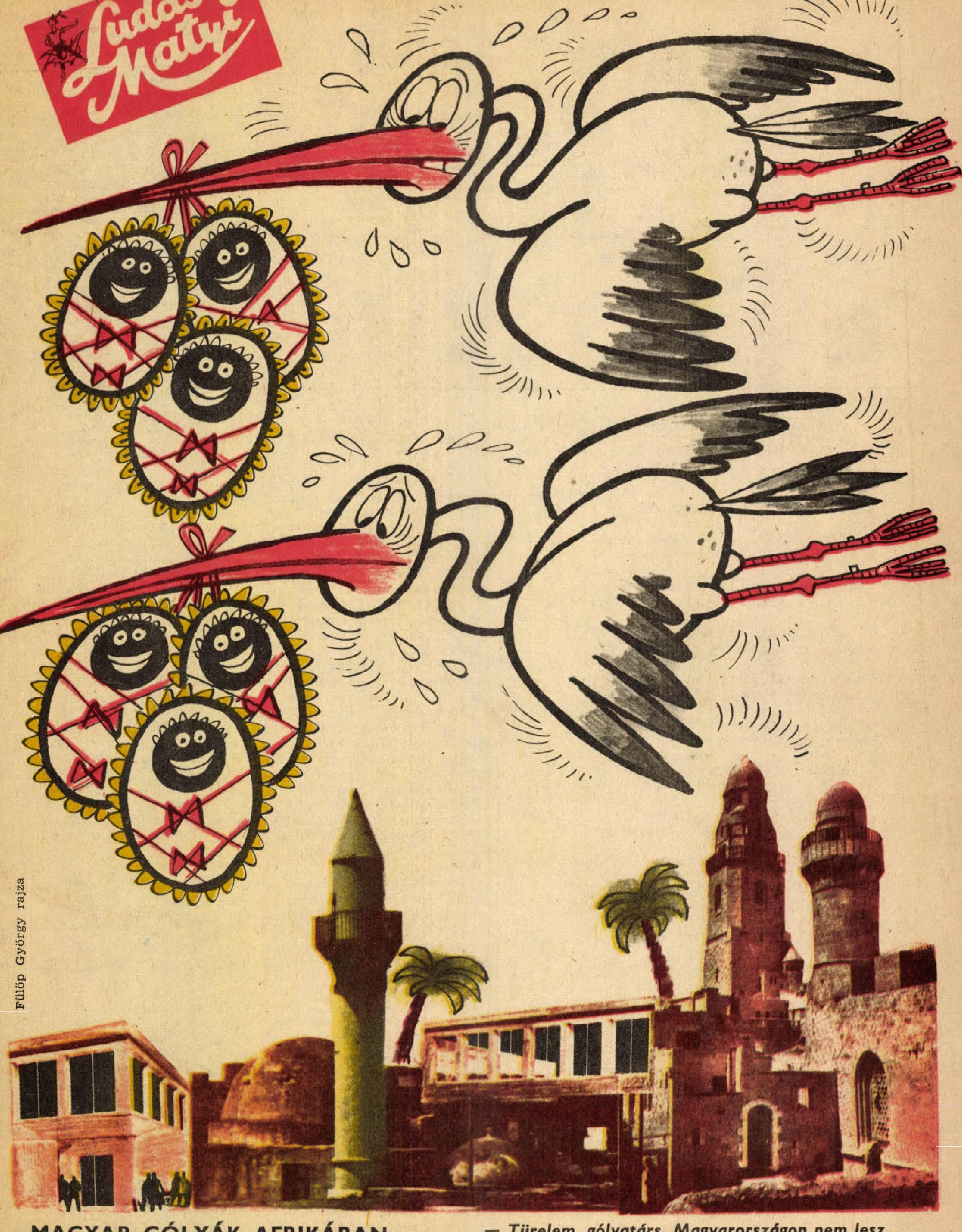

Fülöp György rajza

MAGYAR GÓLYÁK AFRIKÁBAN

— Türelem, gólyatárs, Magyarországon nem lesz ennyi dolgunk...

Szobor a parkban

Mészáros András rajza

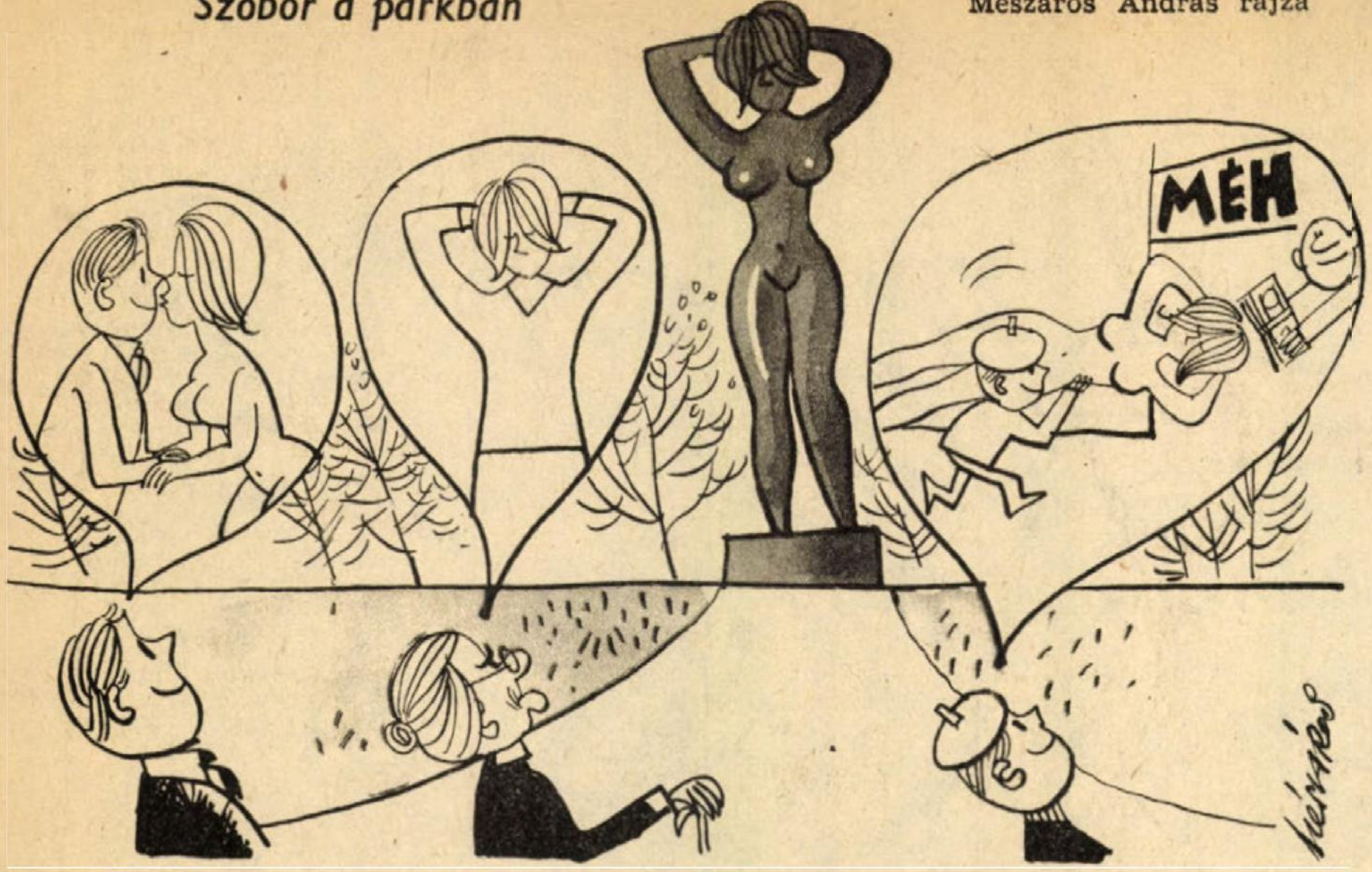

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AKIT ELFELEDTEK

Az idén százesztendős budapesti Állatkertet Xantus János kutató hozta létre annak idején, igen sok utánajárással, áldozatos munkával. Mint a centenáriumi programból értesültem, mindenféle érdekes dolog lesz az ünnepségek során, csak éppen az alapitó emléktáblájának vagy mellszobrának a leleplezése nem szerepel sehol.

Róla elfeledkezett a Fővárosi Tanács. Pedig ha Xantus nem áldozatoskodik annyit száz évnek előtte, most aligha lehetne centenárium a budapesti Állatkertben.

D. E.

GYÖNGÉDSÉG

Szeretnék — drága lány — az ágyad lenni,
a mellemen oly jól tudnál pihenni,

vagy szeretnék a jószerencséd lenni,
a válladról a gondokat levenni;

és szeretnék egy szép emléked lenni,
izgalmas csókról egyszer estetájba,

és nézd csak, szeretnék a tükröd lenni,
vagy hideg télen a szobádba' kályha.

Nevess rajtam, mert lehet is nevetni
azon, hogy vágyom az inged lehetni,

avagy a rúzsod, mit szájadra kenni
szoktál, és szebbé, mindig szebbé tenni;

s szeretnék a berendezésed lenni,
tán a foteled, tán a fürdőkádad,

s főként a lelki-ismereted lenni,
hogy ne hazudj annyit, az istenfádat!

Török Rezső

Közönségszolgálat

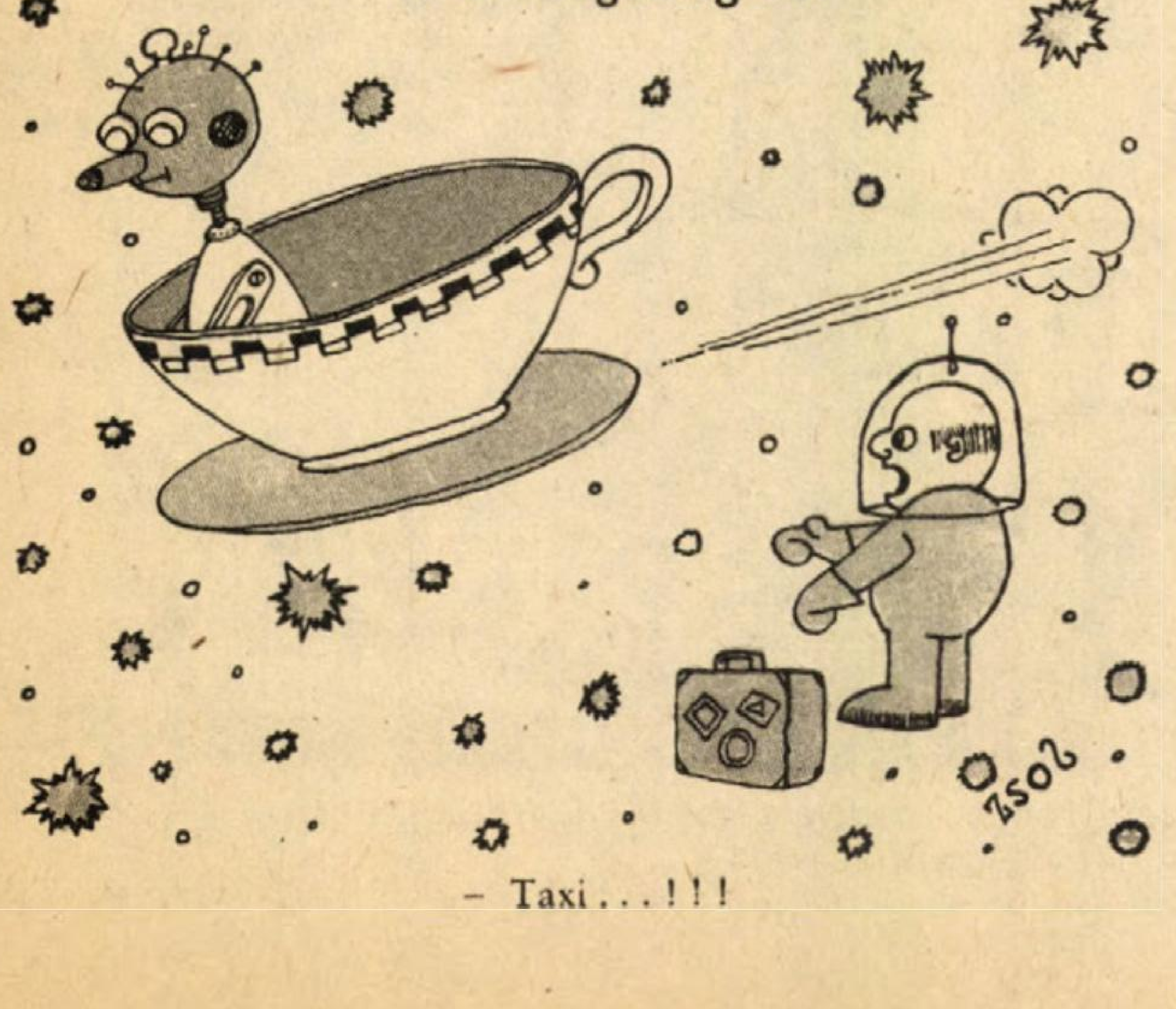

– Taxi . . . ! ! !

Lélektani hadviselés

A londoni „Daily Mirror" értesülése szerint egy amerikai kongresszusi tag (kár, hogy a nevét nem örökítették meg a történelem számára) azt javasolta, hogy az amerikai légierő balszerencsét hozó varázstárgyakat, megátkozott ékszereket és más baljós csecsebecséket dobjon le a Vietnami Demokratikus Köztársaság fölött, hogy a feltehetően babonás északvietnamiakat lelkileg felőröljék.

Nem tudom, milyen babonásak az észak-vietnamiak, de azt tudom, hogy kutyaharapást csak szőrivel lehet gyógyítani, s ha megdobnak átokkal, dobd vissza babonával. Mivel hivatalos becslés szerint az amerikai nép több százmillió dollárt költ évente jósnőkre, feltehető, hogy egy babona-ellentámadás nem lenne sikertelen.

Az sem lenne rossz hadviselési módszer, ha a VDK légiereje ejtőernyős fekete macskákat dobna le az USA területére, ezenkívül létrákat, amelyek alatt el kell haladniuk az amerikaiaknak, továbbá viszketőport a jenkik orrára, hogy kénytelenek legyenek megvakarni az orrukat, amiáltal bosszúság éri őket.

Vannak azonban ennél finomabb és mélyrehatóbb módszerek is. Véleményem szerint, titkos rádió-leadóállomást kellene felállítani amerikai területen, s a műsor hallgatásáért előfizetési díjat kellene szedni, ami anyagi kárt jelentene a szegényebb sorsú imperialistáknak. A rádióállomás segítségével különféle propagandahíreket kellene sugározni a hallgatók számára.

Például azt, hogy a helikoptergyárak prémiumot tűztek ki annak a vietnami szabadságharcosnak, aki a legtöbb helikoptert lövi le.

Pályázatot kellene kiírni, s a pályázóknak azt kellene kitalálniuk, hogy kikből áll a dél-vietnami kormány, amelynek védelmében minden ohiói farmergyerek kész akár az életét is feláldozni.

Szóljon egy hír arról is, hogy Johnson elnök azért ment Honoluluba tárgyalni a dél-vietnami kormánnyal, mert azt hitte, hogy Honolulu Vietnam fővárosa.

Be kell dobni az amerikai közvéleménybe, hogy a vietnami kérdés körül súlyos ellentét támadt Goldwater és Johnson között. Goldwater áruházat szeretne nyitni Saigonban, Johnson viszont farmot akar vásárolni.

Közölni kell, hogy elveszett két hidrogénbomba, s a becsületes megtaláló illő jutalomban részesül.

Hangot kell adni annak a felfogásnak is, hogy Johnson szeretné megerősíteni megcsappant népszerűségét, s nemsokára ünnepélyesen kijelenti, hogy nem ért egyet az amerikai külpolitikával.

Feleki László

Lírai lélek

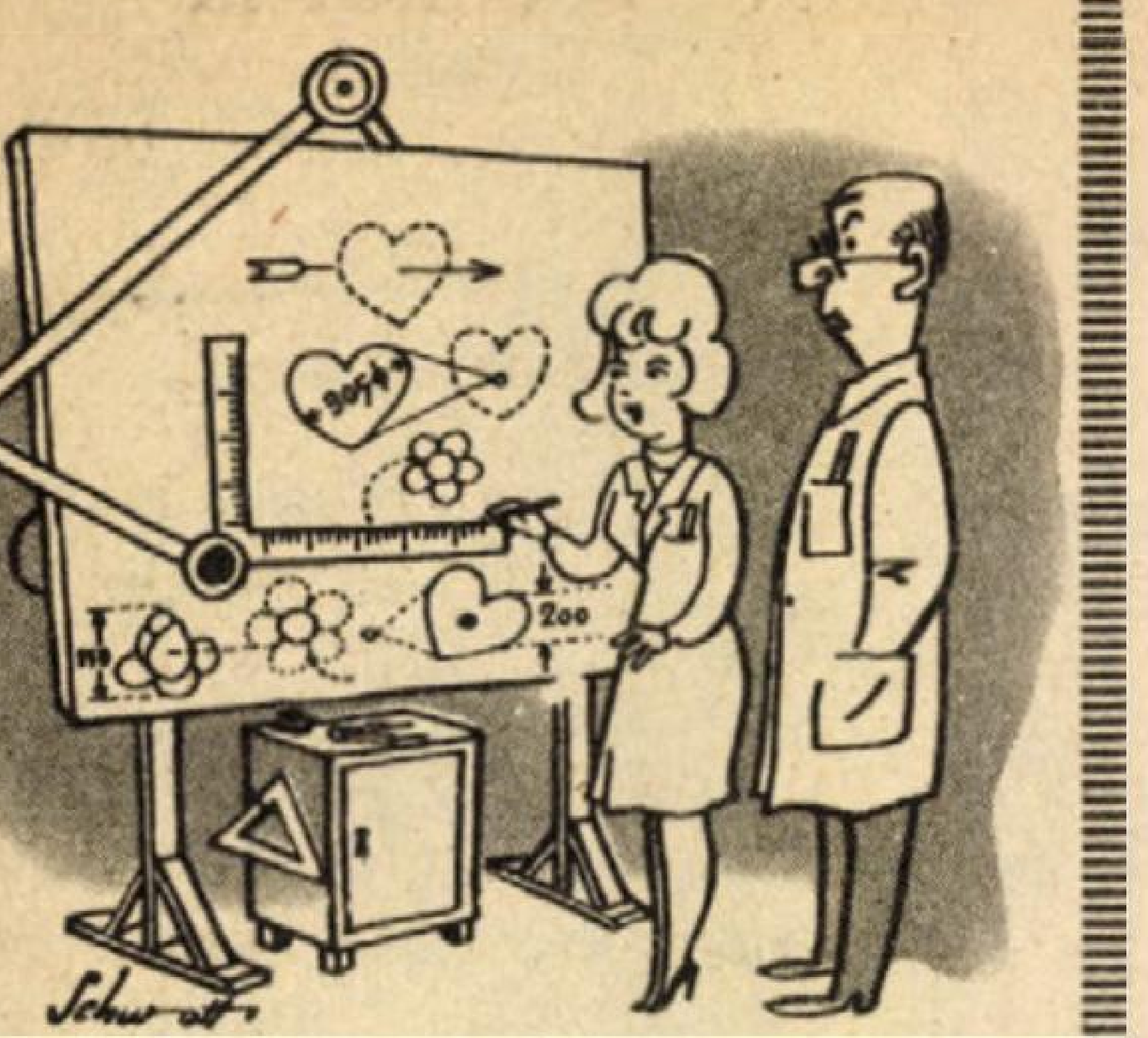

– Maga mit tervez, kartársnő? . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZIGETI VESZEDELEM

Mohács város szigeti részét többször is (a jég beállásakor, a tavaszi jeges áradás és a nyári zöldár idején) elválasztja a víz az anyavárostól, néhány napra vagy néhány hétre.

Az ebből származó számos veszedelem közül az egyik (s nem is a legkisebb!) az, hogy ilyenkor az ott élő 5–6 ezer ember orvosi segítség nélkül marad, mert a szigetieknek nincs külön orvosuk. Mohács Város Tanácsa már orvosi lakásnak és rendelőnek alkalmatos házról is gondoskodott, de, sajnos, körzeti orvosi státust nem kapott hozzá.

Átköltve Zrínyi híres szavait (akitől a címet is kölcsönöztük), így fogalmazhatjuk meg a mohácsiak óhajtását:

– Státus, státus kívántatik, s jó vitézi rezolúció (azaz elszánás, elhatározás) a szigetiek eme nagy veszedelmének elhárítására!

(R)

Idegesítő türelemjáték

Erdei Sándor rajza

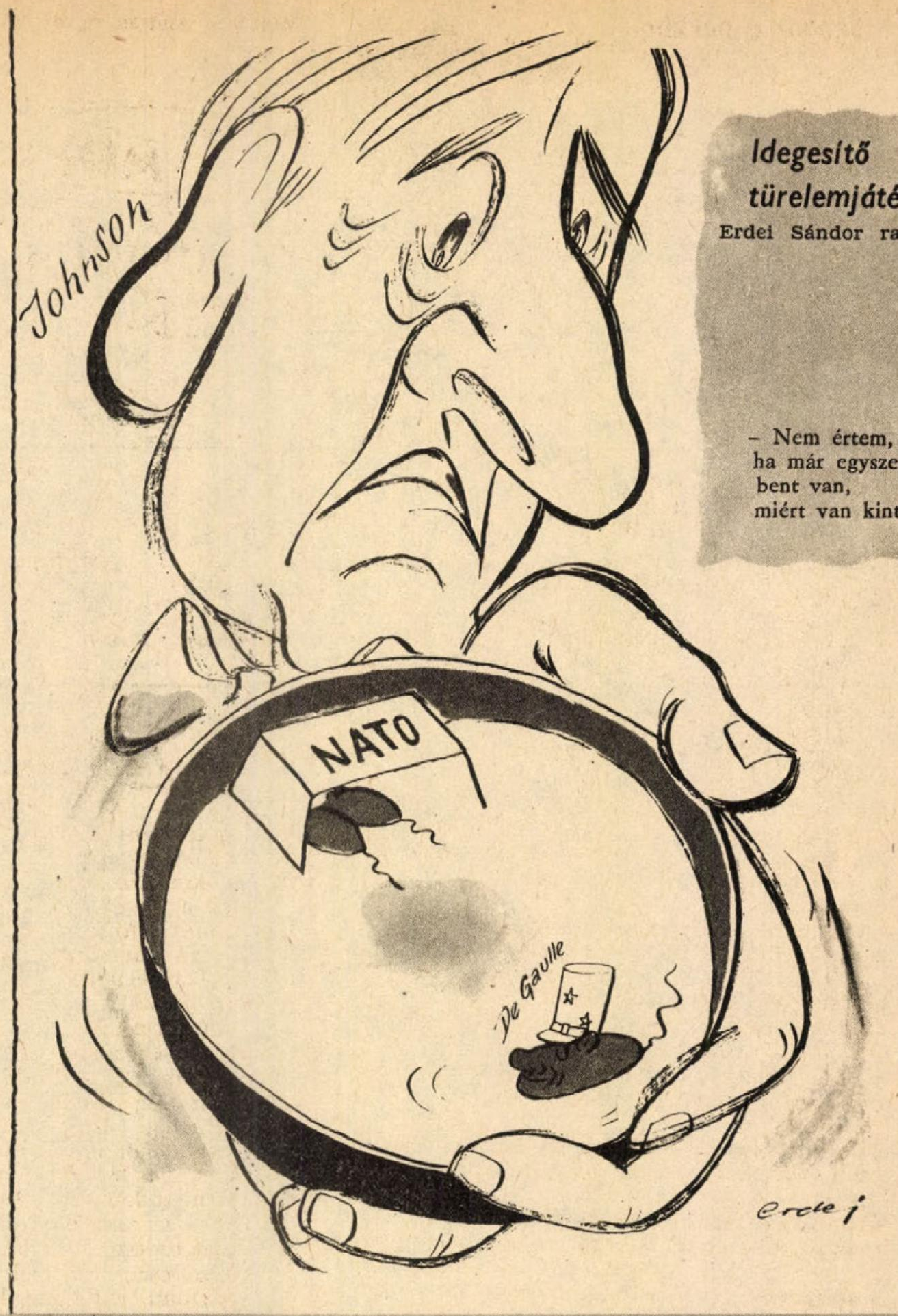

– Nem értem, ha már egyszer bent van, miért van kint?

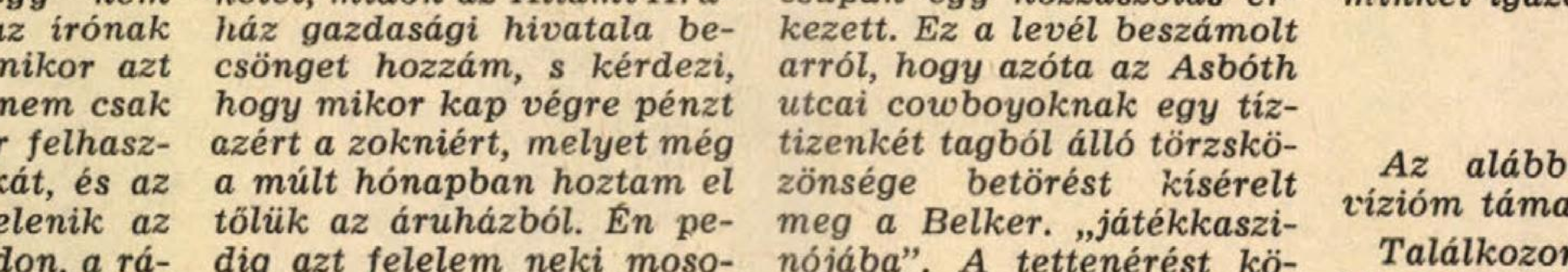

KUTYANYELV

Nem éppen a legközérdekűbb téma, mégis el kell mondanom, hogy milyen nehéz dolog egy írónak olykor kivárni az ő írói honoráriumát. Mivelhogy nem akkor fizetik ki az írónak az ő munkáját, amikor azt tőle megveszik, hanem csak akkor, amikor már felhasználták azt a munkát, és az írói termék megjelenik az újságban, a színpadon, a rádióban vagy másutt. És még akkor sem fizetik ki nekije azt a munkát, csupán kiutalják az árát, és az utalása elindul a posta vagy a pénztárak felé. Az író pedig reménykedve kérdezősködik itt is, ott is, hogy hol jött meg valami pénzecskéje?

A társadalmi egyenlőség és igazságosság úgy kívánná, hogy akkor az írónak se legyen muszáj tüstént készpénzt adni más termékért. Alig várom már azt a jelenetet, midőn az Állami Áruház gazdasági hivatala becsönget hozzám, s kérdezi, hogy mikor kap végre pénzt azért a zokniért, melyet még a múlt hónapban hoztam el tőlük az áruházból. Én pedig azt felelem neki mosolyogva:

— Még nem hordom. Érdeklődjék a jövő héten.

*

Lapunk január 27-i számában szóvá tettem, hogy a Belkereskedelmi Kölcsönző Vállalat három „játékterme” vadnyugati erkölcsöket teremtett e „játéktermek” vidékén. Kíváncsian vártam, minő visszhangja lesz pusztába kiáltásomnak, de csupán egy hozzászólás érkezett. Ez a levél beszámolt arról, hogy azóta az Asbóth utcai cowboyoknak egy tíz-tizenkét tagból álló törzsközönsége betörést kísérelt meg a Belker. „játékkaszinójába”. A tettenérést követően pedig, a rendőrség segítségére sietett, és a helyiségben tartózkodott (felnőtt) férfivendéget még aznap este egy ismeretlen ismerősökből álló huligánbanda megtámadta, hogy elégtételt vegyen a „Belker Kaszinóban” nyújtott segítségért.

A fenti esetet azért tárom az olvasó elé, hogy együttesen megállapíthassuk: ha a Belkereskedelmi Kölcsönző még nem is, de az idő már minket igazolt.

*

Az alábbi közigazgatási vízióm támadt:

Találkozom egy férfival, ki arcán a téboly tekintetével ül íróasztala mögött. Ajka habos, szája széle reszket. Kérdésemre hörögve mondja:

— Arra kényszerítettek, hogy hajtsam végre a saját rendelkezéseimet!

S. P.

Vizsgálják az üzemi szarkát

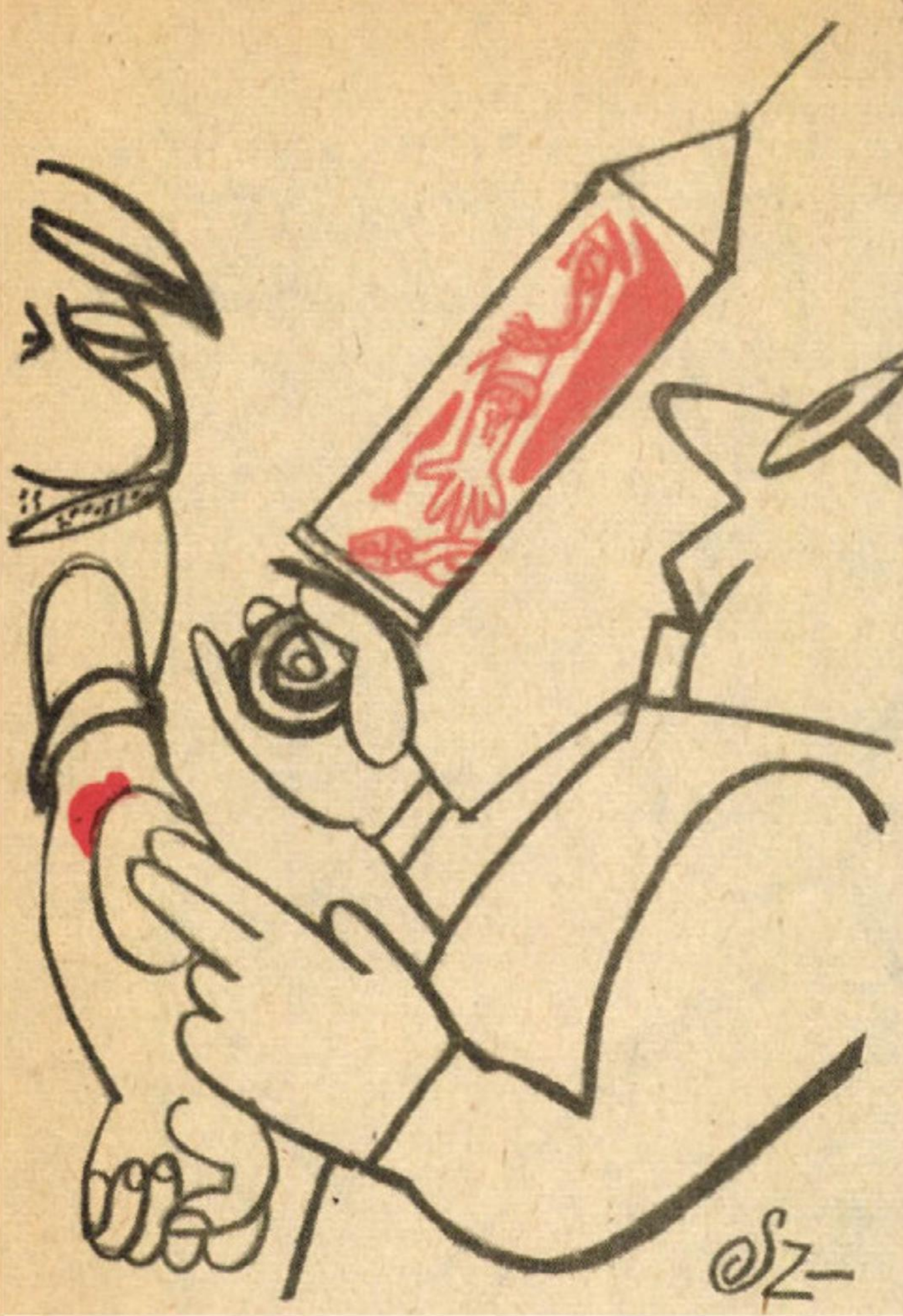

– Magának a vérében van a lopás!

Az óvatos bíráló

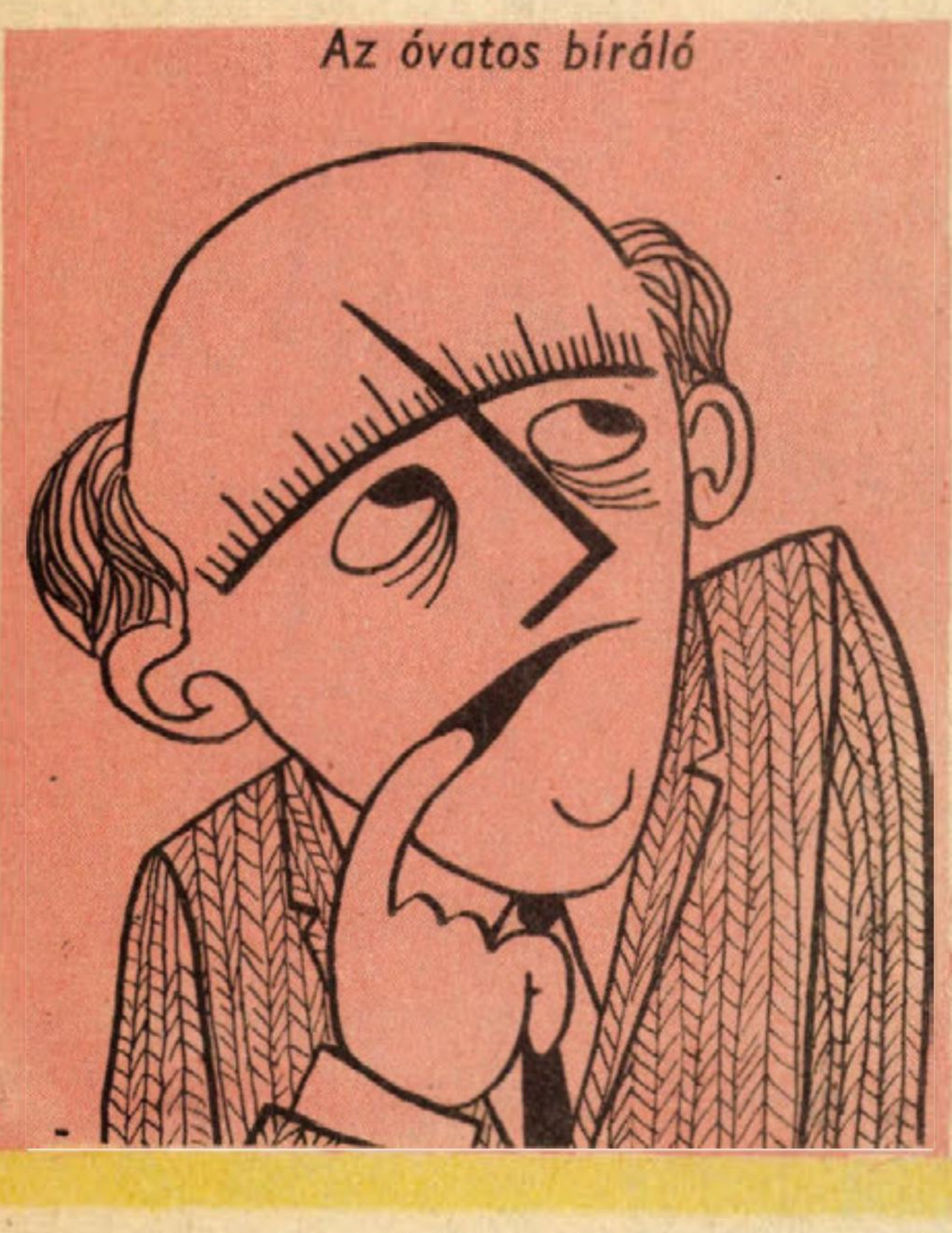

A·VACSORA

LACIKA MONOLÓGJA

Tegnap este anyu felvette a nagyestélyi ruháját, de apu azt mondta, hogy az túlzás, mert nem bálba mennek, hanem csak a Mátyás-pincébe vacsorázni. Azt mondta erre anyu, hogy ő a nyugatról jött vendégek előtt nem akar szégyenkezni, és nem jelenhet meg akármiben. De apu ekkor felvilágosította, hogy a két vendég bácsi meg a két vendég néni is egyszerűen öltözködik, és egyikükön sem lesz estélyi ruha, mert nem flancolni jöttek Pestre, hanem üzletet csinálni.

Én már aludtam, amikor anyuék hazajöttek, de ma délben még mindig a tegnapi vacsoráról vitatkoztak. Anyu azt mondta, hogy nagyon finomakat evett az este a Mátyás-pincében, és igazán jól vacsorázott. Csak azt nem érti, hogy apu miért csak rántott karajt kért, amikor a vállalat fizeti az egészet és nem apu. Erre apu azt felelte, hogy a saját pénzén is rántott karajt evett volna, és borokat is csak a vendégek miatt rendelt, mert a vállalat pénzével is spórolni kell.

Ekkor anyu még csendes volt, és csak később kezdett el kiabálni, amikor apu arról beszélt, hogy amit anyu evett, azt mi fizetjük, vagyis ahogy apu mondta, megtéríti a vállalatnak, vagyis levonja a számlából, mert anyu nem lehet a vállalat vendége.

És apu számolni is kezdte — és fölírta egy papírra, én is onnan olvastam le —, hogy anyu megevett előételnek egy szép süllőt 51 forintért, egy hideg libamájat zsírjában 48 forintért, egy adag kaviárt 29 forintért. Az előételek után anyu bélszínszeleteket kért kiskőrösi módon 46 forintért, és még evett csokoládés, égő palacsintát is, meg banánokat 45 forintért. Összesen 219 forintot vacsorázott anyu, ami váljék egészségére, mondta apu, de ezt nem fizetheti a vállalat, mert ilyesmit nem szabad csinálni . . .

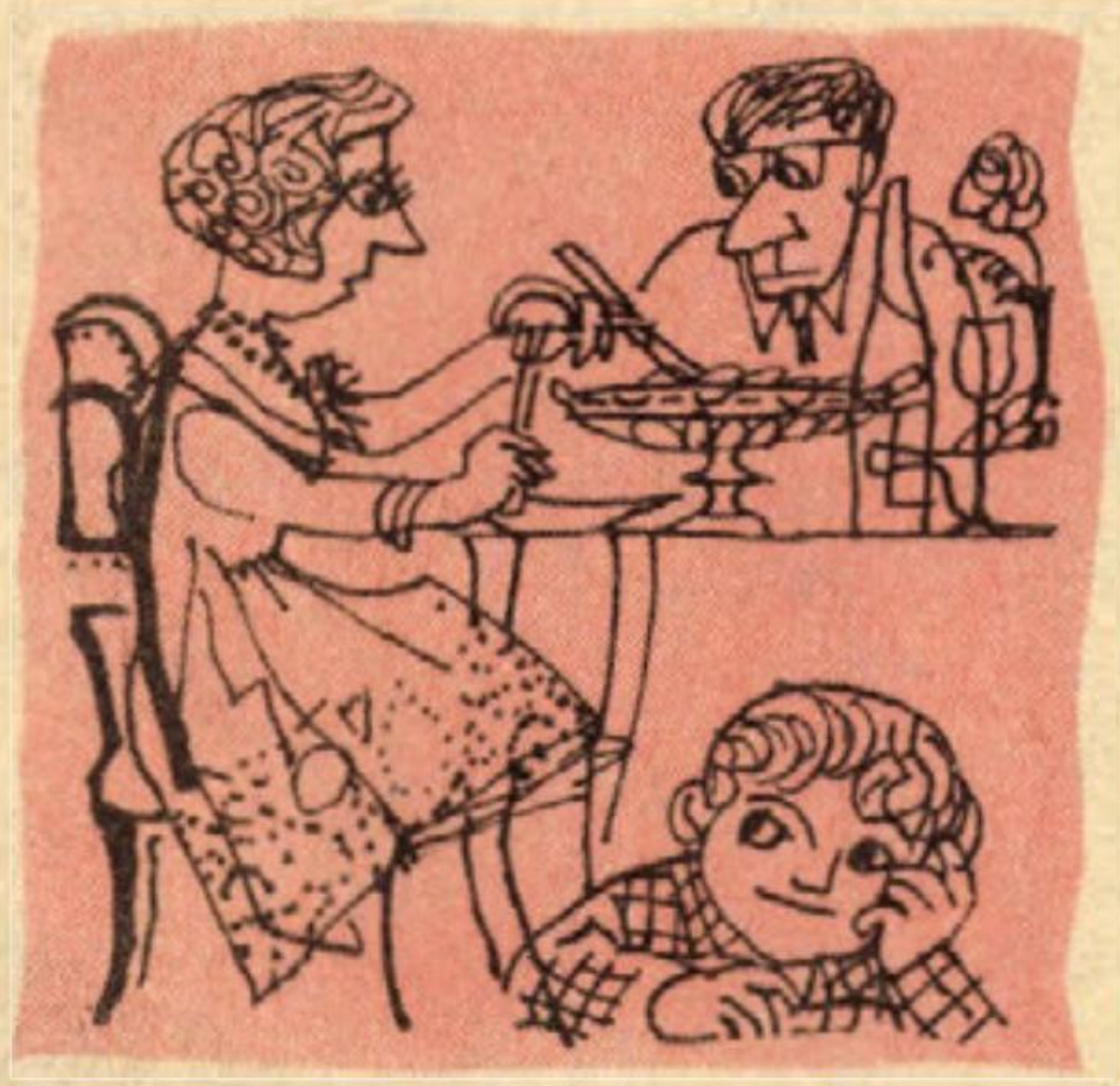

De hát apu hiába beszélt anyunak, vele nem lehet beszélni, ha elhagyja a türelme. Ilyenkor szokja mondani neki apu, hogy hisztizik, most is mondta neki, amire anyu még jobban hisztizett, vagyis ordított, és azt mondta, hogy otthagyta mindennek a felét, olyan sok volt, és ha ő ezt előre tudta volna, el se megy a vacsorára, mert a saját pénzéért külföldi vendégek nélkül is tud vacsorázni. És ha apunak egy szemernyi esze lenne, akkor legalább ott a helyszínen figyelmeztette volna anyut, mert akkor csak egy halászlét evett volna 22 forintért, mint a külföldi vendégek, mert nekik az különleges magyar étel, de anyunak már a könyökén jön ki.

Anyu bármennyire is veszekedett apuval, apu nem veszekedte vissza, hanem azt mondta, hogy ha anyu jó étvággyal ette a fogast, meg a többi mindent, akkor ne sajnálja a pénzt. Egyen csak anyu ilyesmit máskor is, ha jól esik neki, de a vállalat nem fejőstehén, elég neki a külföldi vendég, de annak jár a koszt, mert üzletfél, vagyis megrendelő.

A fejőstehénen anyu nagyon felizgult, régen láttam ilyen idegesnek. Ferde szemekkel nézett apura, és azt mondta neki, hogy olyan hülye smokk, mint ő, nincs Pesten több, én sajnos nem tudom, mi az, hogy smokk, de ha ugyanazt jelenti, mint a hülye, akkor az se igaz.

Földes György

Űrrandevú

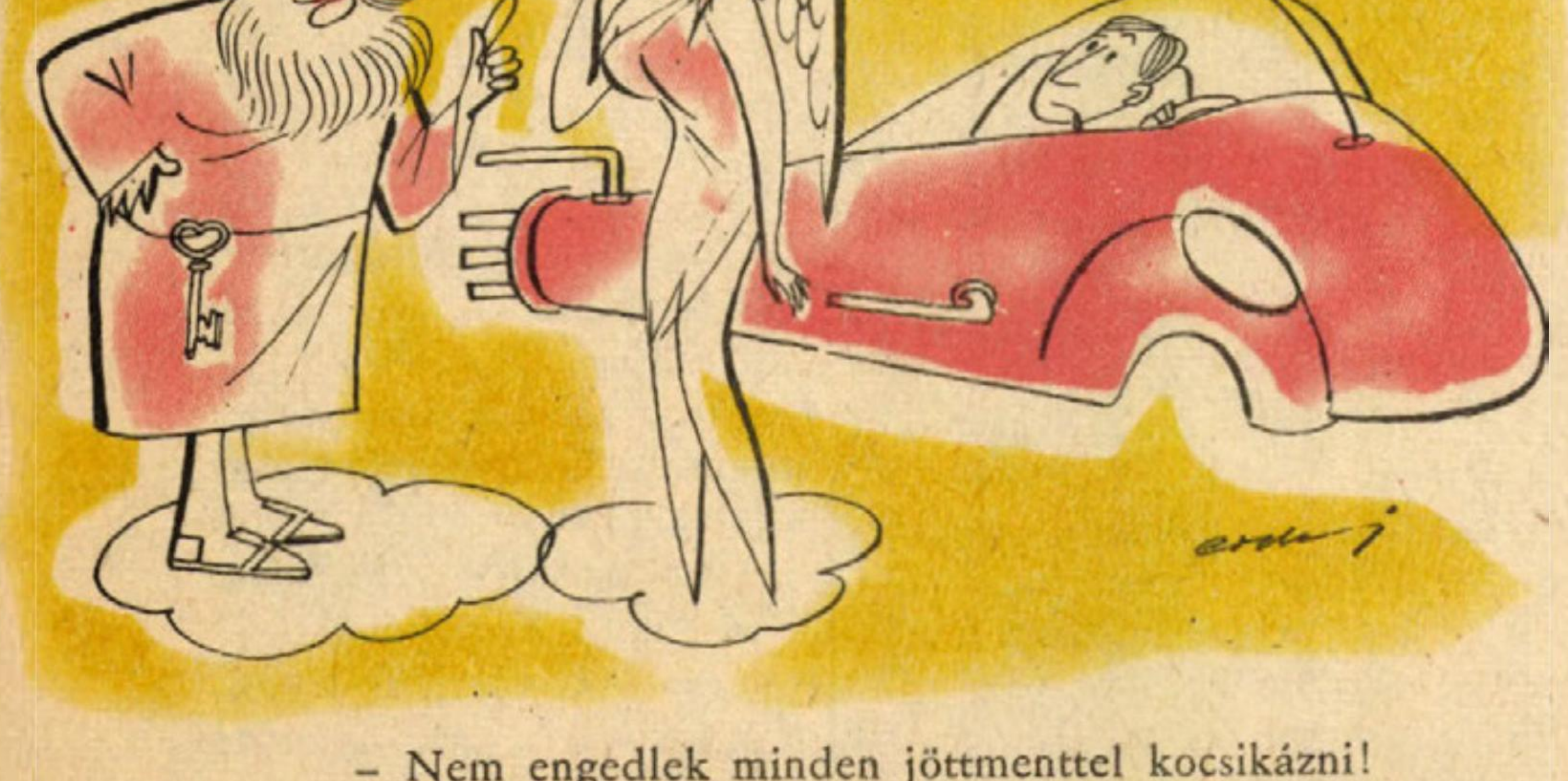

– Nem engedlek minden jöttmenttel kocsikázni!

Őszinte gratuláció

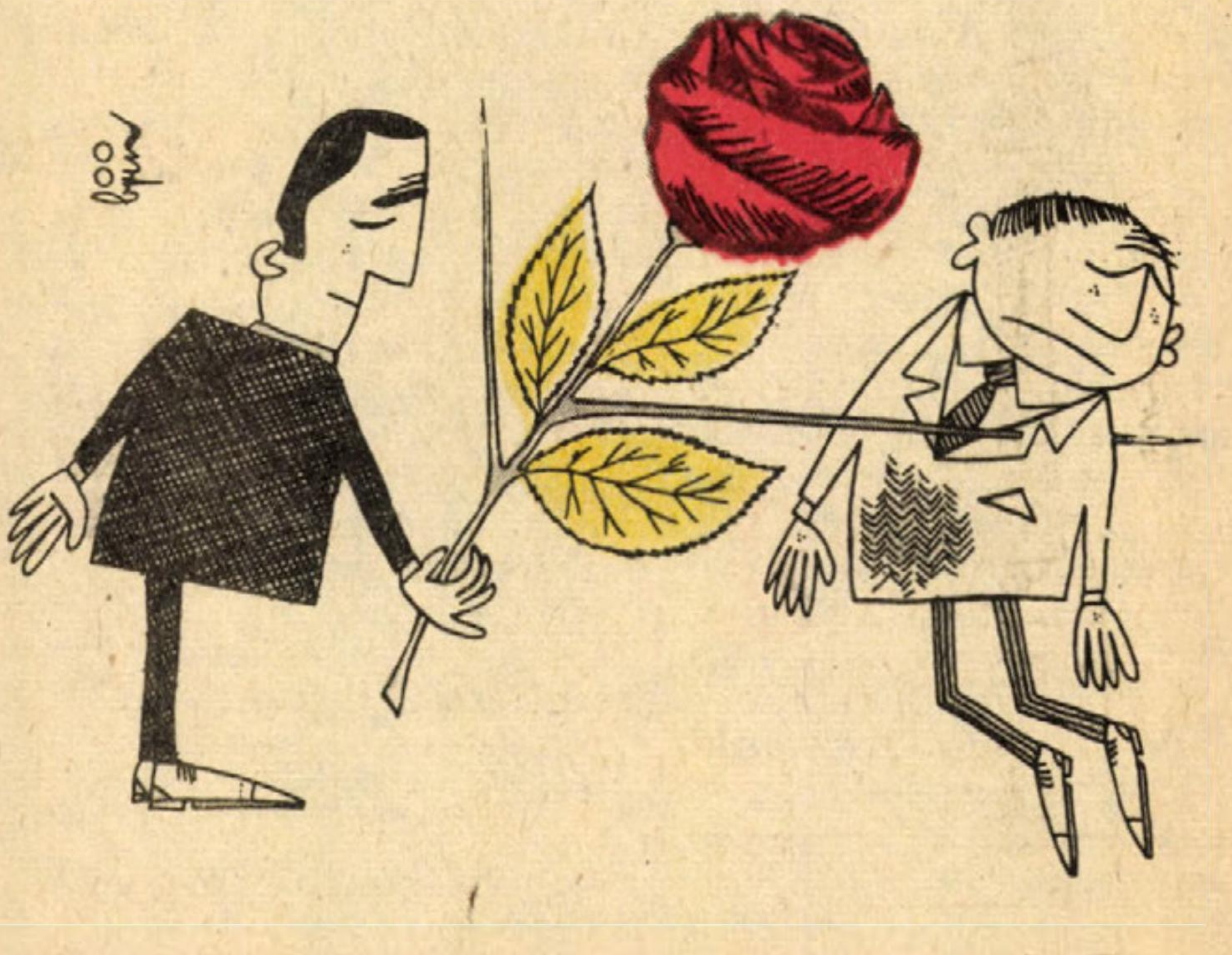

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

– Nincs borzasztóbb, mint ha az asszony folyton beszél...

– Ne gondolja. Még rettenetesebb, ha hallgat.

– Ne tréfáljon.

– De igen. A napokban éppen akkor mentem el egy mozi előtt, amikor a feleségem egy fiatalemberrel éppen jött ki onnan. Azóta folyton kérdezem tőle, hogy ki volt az illető, de a feleségem csak hallgat.

*

– Mondja, főúr, hogy lehet az, hogy maguknál 15–20-féle étel szerepel az étlapon, de egyedül csak pörkölt kapható...

– Tetszik tudni, a többi csak étvágygerjesztő...

*

Benőke megkérdezi apukáját:

– Mondd, apu... Ha a szamár megöregszik, akkor okosabb lesz vagy ostobább?

*

– Mondja, mért megy a villám cikcakkban?

– Mert gondolkozik, hogy hová csapjon be.

Gazdagszik a család

Endrődi István rajza

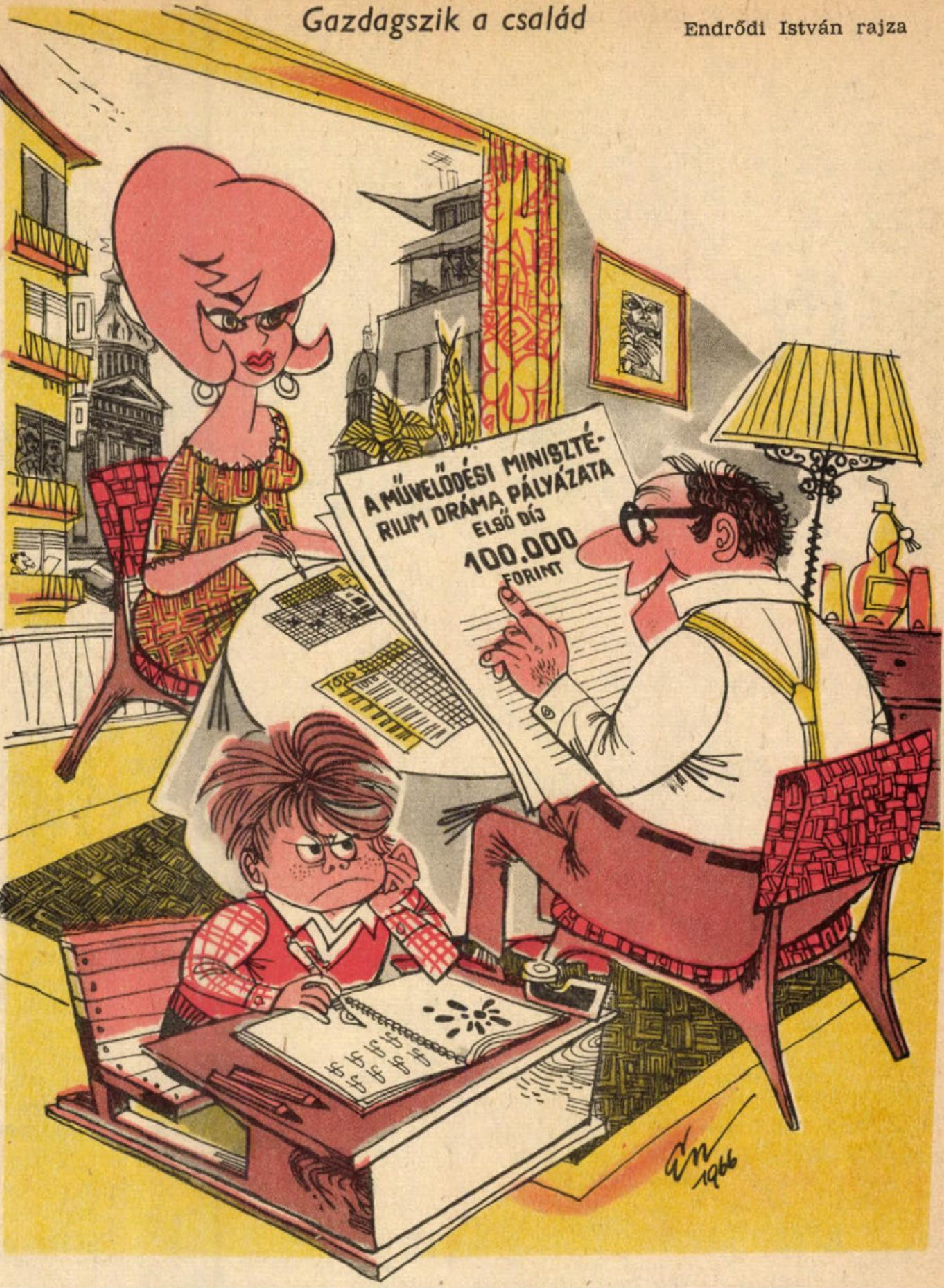
A MŰVELŐDÉSI MINISZTÉRIUM DRÁMA PÁLYÁZATA ELSŐ DÍJ 100.000 FORINT
TOTO
én 1966

– Asszony, én totózom, te lottózol, Pistike pedig részt vesz a drámapályázaton...

Elutasítás

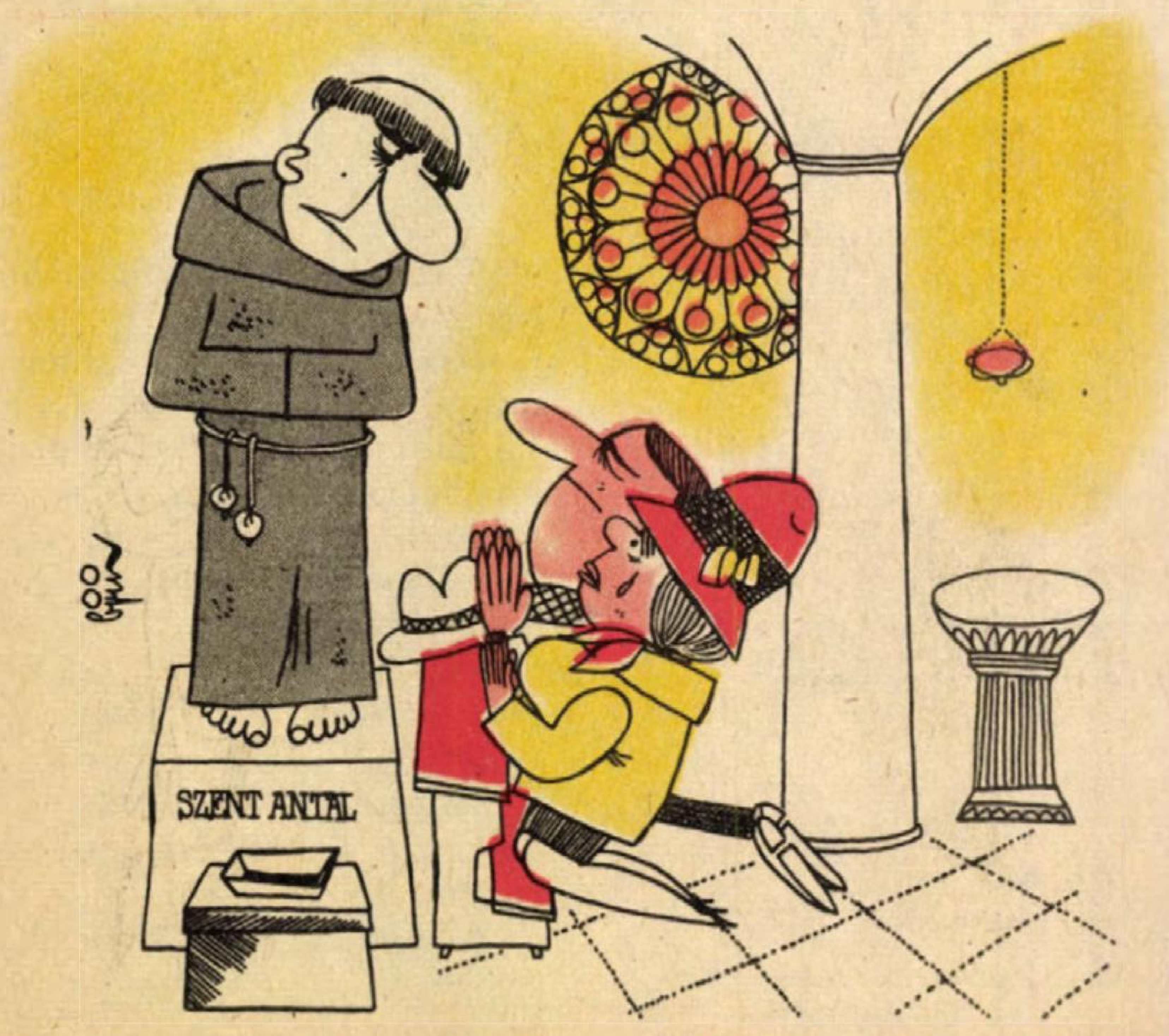
SZENT ANTAL

– Tavaly megkaptátok a hetven dollárt, gyermekeim, az idén nem tudok segíteni...

Természeti tünemény

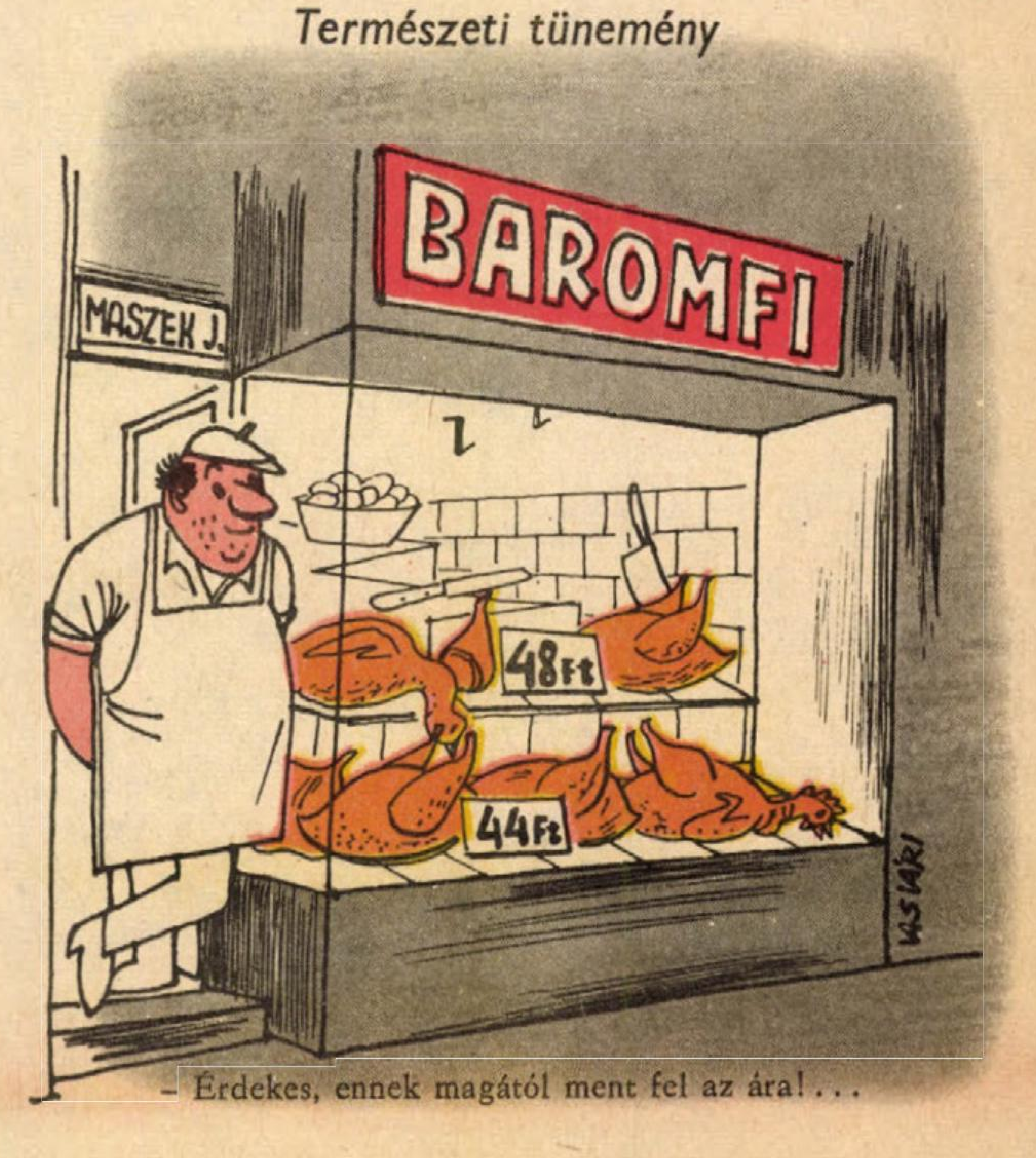
BAROMFI
MASZEK J.
48 Ft
44 Ft
VASVÁRI

– Érdekes, ennek magától ment fel az ára!...

Terelőút

Vasvári Anna rajza

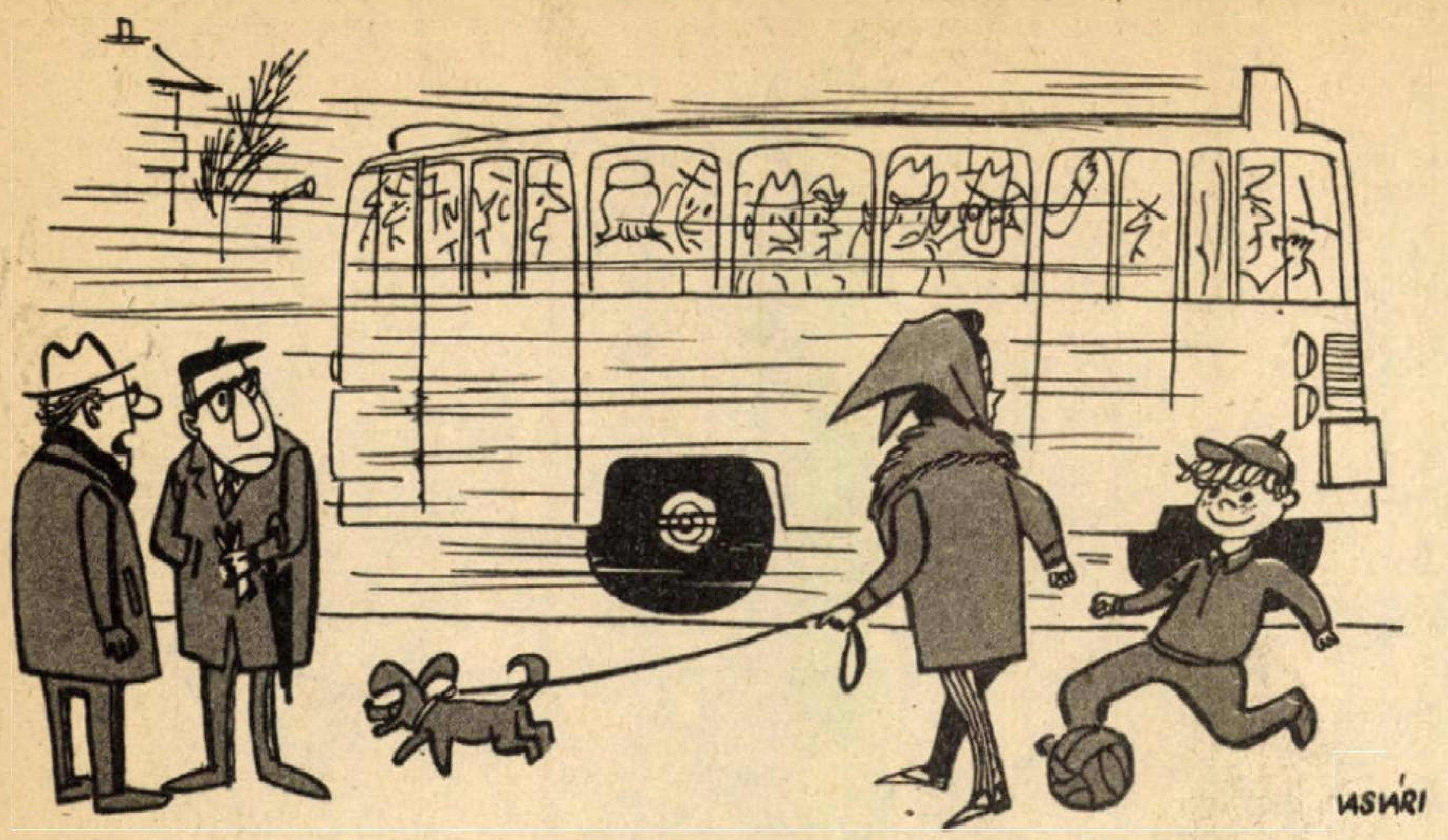

– Nem tetszik tudni, tegnap melyik utca szakadt be?

Sívár gyermekkor

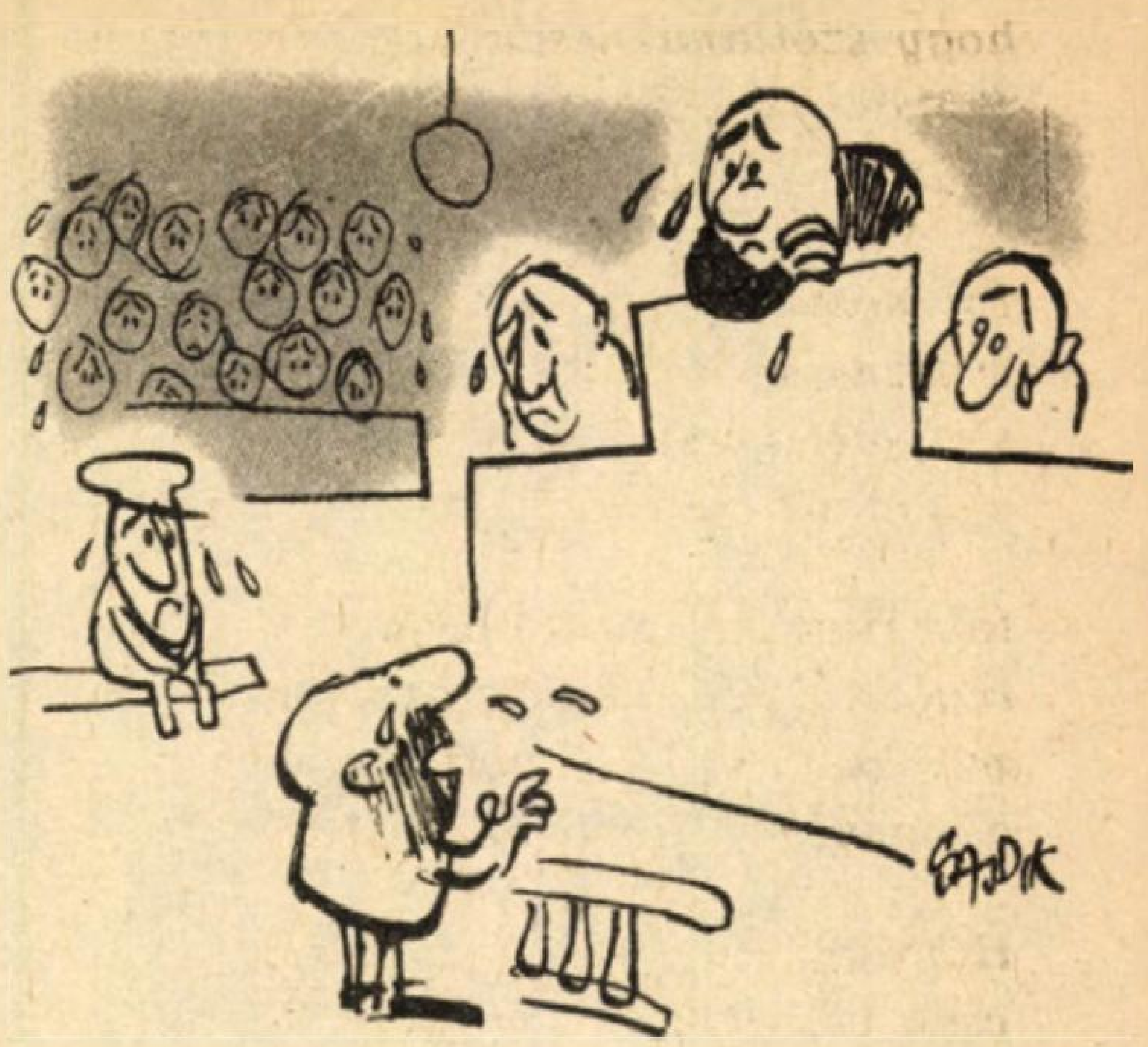

– És szombatonként sosem folyt a meleg víz . . .

KEDVES LUDAS!

Az Univerzum arról tudósít, hogy egy angol cukrászat tulajdonosai olyan berendezést eszeltek ki, amely elektromos áram segítségével pusztítja a legyeket. „Kiszámították, hogy ezzel a berendezéssel másfél év alatt 570 000 legyet pusztíthatnak el."

Lássuk! Vegyük a másfél évet 547 napnak; ez 13 128 órát, illetve 787 680 percet jelent. Vagyis a gép 1,38 percenként pusztít el egy-egy legyet.

Légycsapóval olcsóbb . . . !

J. A.
Budapest

A napokban két plakátot láttam egy barcsi platánfán, egymás mellett. Az egyik adóbevallásra szólította fel a mező- és erdőgazdasági ingatlant használókat — a másik pedig azt hirdette öles betűkkel, hogy „A holtak nem fizetnek adót." (Ez egy színdarab címe, amelyet a csurgói színjátszók mutattak be községünkben.)

Jót derültem a plakátragasztó kedves ötletén!

Dr. Sz. Z.
Barcs

Kezembe került egy röplap, amely egy neves karmester 25 éves jubileumát, s Verdi Rekviemjének zeneakadémiai előadását propagálta. Hátlapján viszont ezt olvashattam: „Vegye igénybe a KÖZÉRT előrendelési szolgálatát!"

Hja, nemcsak zenével él az ember!

T. T.
Bp., XIII., Mautner S. u.

A Magyar Nemzetben cikket olvastam Budapest zöldterületeiről. A cikk szerint: „A belső területeken 0,2 négyzetméter jut egy-egy lakosra, tehát amenynyire rá se tud állni." Ez szerintem is kicsi, ugyanis egy 40 × 50 centiméteres földdarabnak felel meg. Annyira viszont nem kicsi, hogy egy ember — vagy kettő is! — rá ne tudna állni!

K. A.
Bp., X., Kada u.

A szójáték — jó játék. Szerény háztájimban én is szívesem foglalkozom a termelésükkel. Íme, néhány a sikerültebbek közül:

Atomfegyver
= uráni átok

Férfi fej télen
= kucsmatöltelék

Állatklinikai altatószer
= barométer

Papi pizsama
= heverenda

Konyhaszag
= az étel hullámai

Horgászbot
= pontyosvessző

Neolit gázvezeték
= kőbőlcső

Kémiai képlet
= vegyi beszéd

Kopasz kolléga
= tartárs

Kozmikus művészeti irány
= űrrealizmus

K. G.
Bp., VII., Kertész u.

„Félmázsa marijuana!" — olvasom az Esti Hírlap február 19-i számában az egyik hír vastagbetűs címét. A szövegben viszont ez áll: „A kaliforniai Pasadenában egy Mexikóból érkezett, gyümölcsöt és főzeléket szállító kéttonnás teherautóban 500 kilogramm marijuanát találtak." Számításaim szerint 500 kiló több mint egy fél mázsa! Van az egy fél tonna is!

T. O.
Kecskemét

A Ludasban azt olvastam, hogy a Jupiter bolygónak 8 hold a „háztájija". A tankönyvekből és lexikonokból szerzett ismereteim szerint viszont a Jupiternek 12 holdja van! Lehet, hogy négyet jogosulatlanul használ?

R. Gy.
Mezőberény

A Hétfői Hírek azt írta, hogy a Vas megyei „húsfüstölőkben hetek óta nem hunyt ki a parázs: 360 ezer sonka pácolódik." Vasban régebben (más maradi megyékben talán még ma is) a sonkát több hétig sós lében pácolták, két-három naponként forgatták, majd csak azután akasztották a füstölőbe, hogy óvatosan felfüstöljék. Örvendetes, hogy Vas megyében egyszerűsítették ezt a hosszadalmas folyamatot, és feltalálták a füstön pácolás módszerét!

J. A.
Nádasladány

Úrvezető

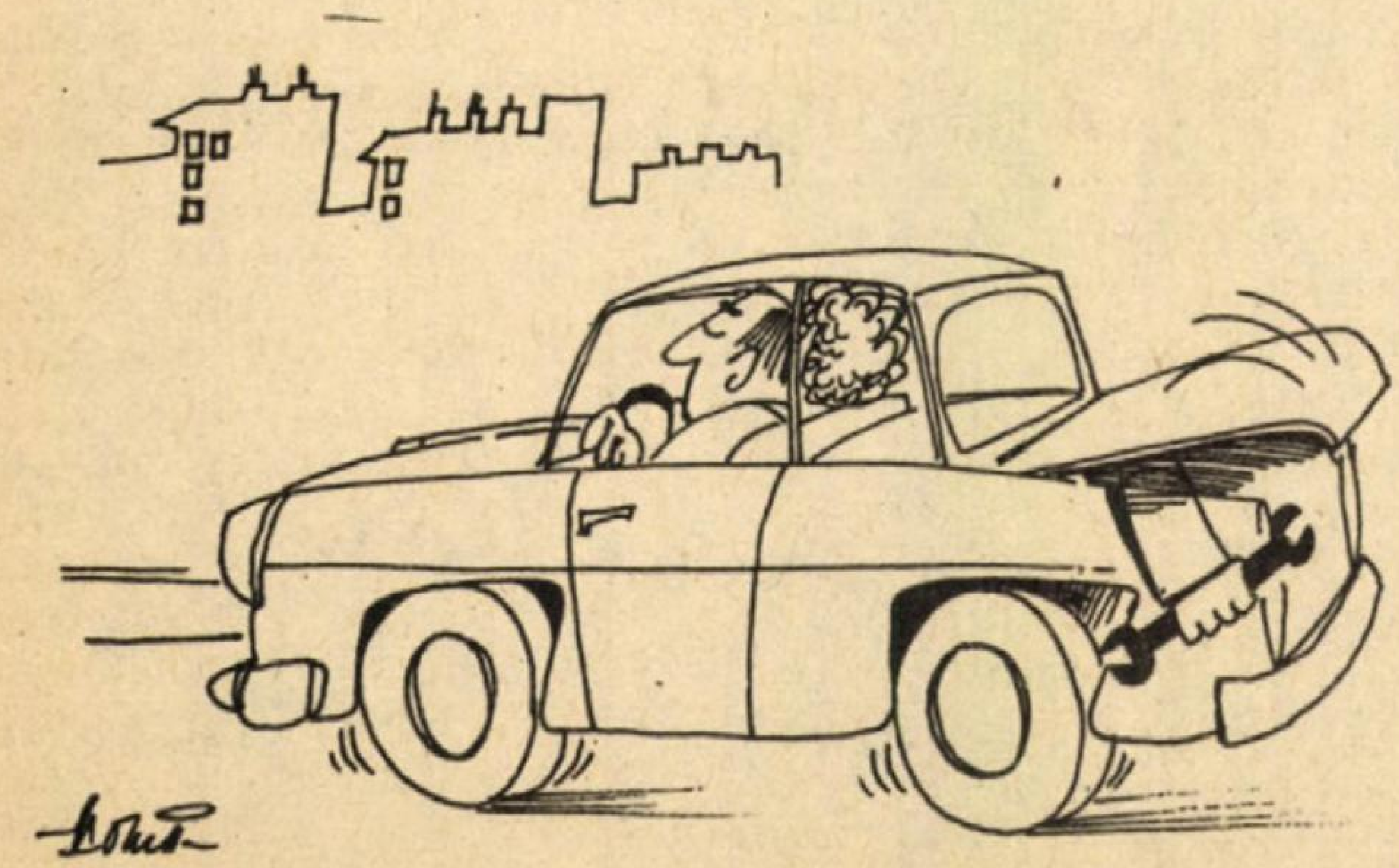

– Nem felejtettük otthon a szerelőt?

Búcsúlevél

Kedvesem ne rój meg engem,
hogy szótlanul, csak úgy elmentem.
Sok éjen át hullott a könnyem,
hidd el — nekem se ment ez könnyen.

Én most is arra gondolok,
a házasság komoly dolog,
s megtettem, mi tőlem telik:
ágyba vittem a reggelit,

takarítottam, mostam, főztem,
inget vasaltam, amíg győztem;
munka után — ez volt a vesztem —
a második műszakba kezdtem.

Hát életem ne álljon másból,
csak vásárlásból, takarításból?
Drágaságom: jó bolond voltam
és veled jól bevásároltam.

. . . Kedvesem, ne rój meg engem,
de ez már sok volt, hát elmentem
és visszaszöktem a mamához —
sokszor csókol volt férjed, Ákos.

Szőnyi Zoltán

A spanyol partok mellett

Erdei Sándor rajza

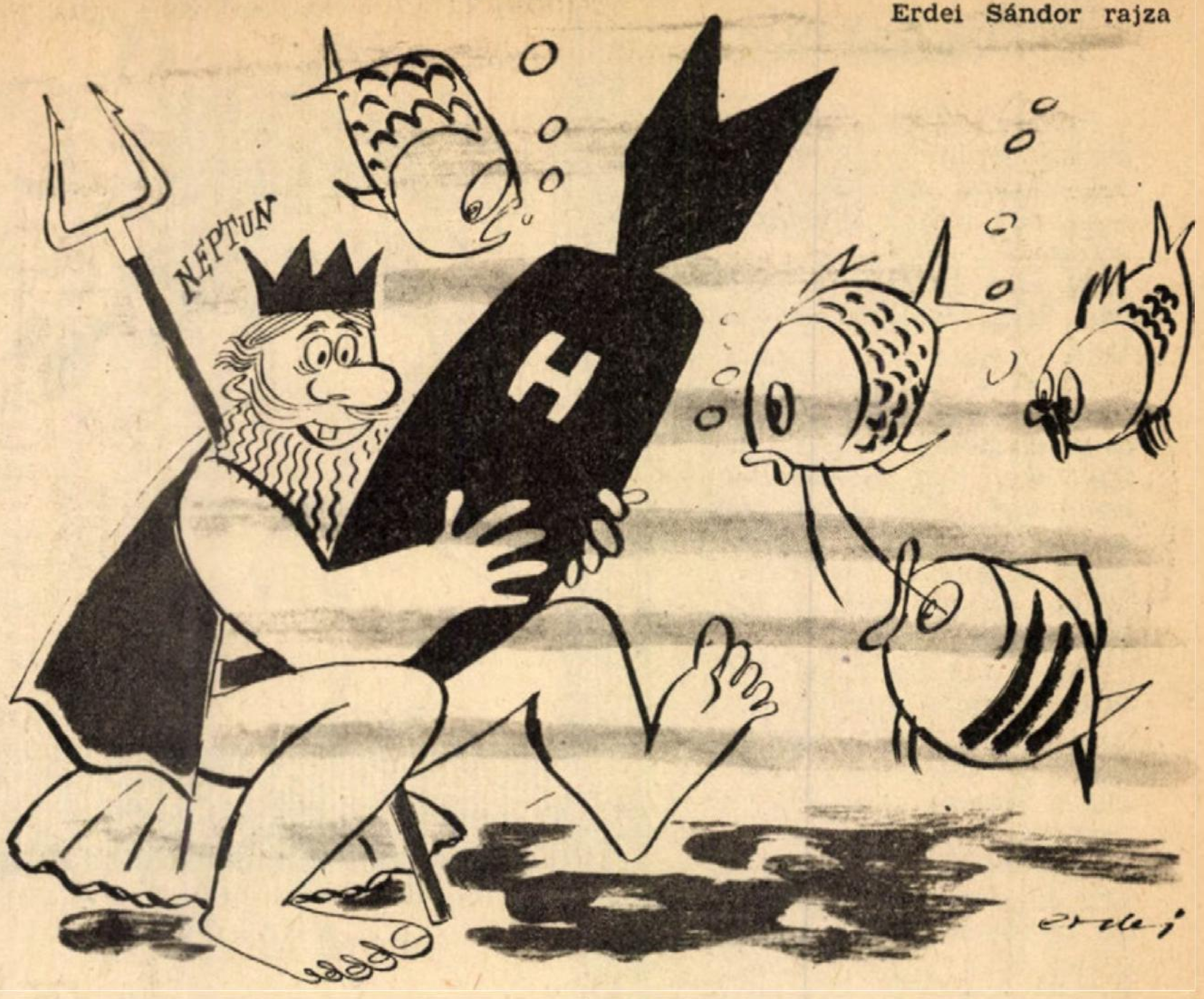

– Hurrá! Atomhatalom lettem!

EDUARD BÁSZKÁKOV:

Egy jó fekete

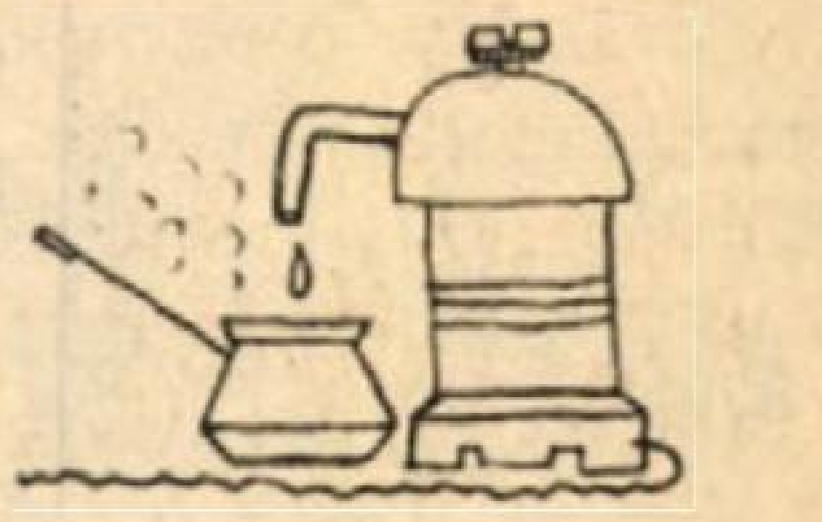

Mit gondolnak, miért írok éppen a feketéről? Egyszerű okból. Az egész lapot igénybe venném, ha a gyárakról, téeszekről, színházakról, múzeumokról vagy könyvtárakról akarnék írni. Valamilyen oknál fogva azonban nem kaptam meg az egész lapot . . .

Ezért gondoltam, hogy a feketéről írok. Különben ezt a szót, hogy: „fekete", gyárakban, téeszekben, színházakban, múzeumokban, könyvtárakban egyaránt hallottam.

Figyelmeztettek, hogy ezzel az időszerű témával Magyarországon már nagyon sokat foglalkoztak. Talán többet, mint az IKARUS-autóbusszal. Ez azonban nem ijeszt meg. Hiszen eddig csak három magyar szót tanultam meg: az „egy jó feketét". Tehát senki sem vádolhat plágiummal.

Mindenekelőtt közölnöm kell az olvasóval, hogy a kávé az ember egyik legrégibb termelvénye. Magyarország területén a kávé előtt csak a vizet, a tüzet és a külkereskedelmi minisztériumot találták fel. A magyarok azonban nem adtak a barna magocskának saját nevet. Átvették az araboktól, akik nemcsak az arab számjegyeket agyalták ki. Ezer évvel ezelőtt a kávét szép hangzású szóval „káhve"-nak nevezték. Igaz, arabul ez szőlőt is jelent, de a magyar szabadalmi hivatal akkori tisztviselői, úgy látszik eszpresszóba siettek, és nem törődtek ezzel a feltűnő ellentmondással.

Azóta a kávé makacs szívósságról tett tanúbizonyságot. Domborművek változtak, államok keletkeztek és hanyatlottak, változott a benzin ára, a szoknya hossza, az ajakrúzs színe és az űrrakéták üzemanyaga. A kávé változatlan, mint a Csárdáskirálynő szerelme Edvin iránt. „A kávé az Ember barátja" — írta i. e. 900-ban Rázesz arab orvos. Budapesten azóta sem sikerült megdönteni ezt az igazságot.

Meglepett, hogy a kávé átadja szívósságát mindennek, amivel csak kapcsolatba kerül. Vegyük például a gőzt. A gőzmozdonyok lassanként kimennek a divatból, dieselek és villanymotorok jönnek helyükbe. Nem sok időbe telik, és elfelejtjük majd a gőzt is. A kávé azonban megmenti, hogy örökre szolgálhassa az embert az eszpresszókban. Csak azon csodálkozom, miért nem kevertek kávét a betonba, amikor az Astoriánál az aluljáró készült . . .

Rájöttem, hogy a budapesti gyalogjárókat két csoportra lehet osztani. Az egyik a járdákon található, a másik az eszpresszókban ül. Ha elfáradnak azok, akik ülnek, akkor felváltják őket azok, akik járnak-kelnek. Majd fordítva.

A kávé közösségi szellemre neveli az embereket. Különösen utazás közben. Étkezőkocsink derék főnöke például hivatalosan közölte velem, hogy feketét csak öt főnyi csoportnak szolgálnak fel. Az itt használatos Bomba-presszógép ugyanis öt személyre főz. Végigjártam a vonatot és hat kocsiból könnyen összeszedtem még négy kávérajongót. Együtt ittuk meg, és örök barátokként váltunk el egymástól.

Oroszból fordította:
Kórodi József

Városi kutyasors

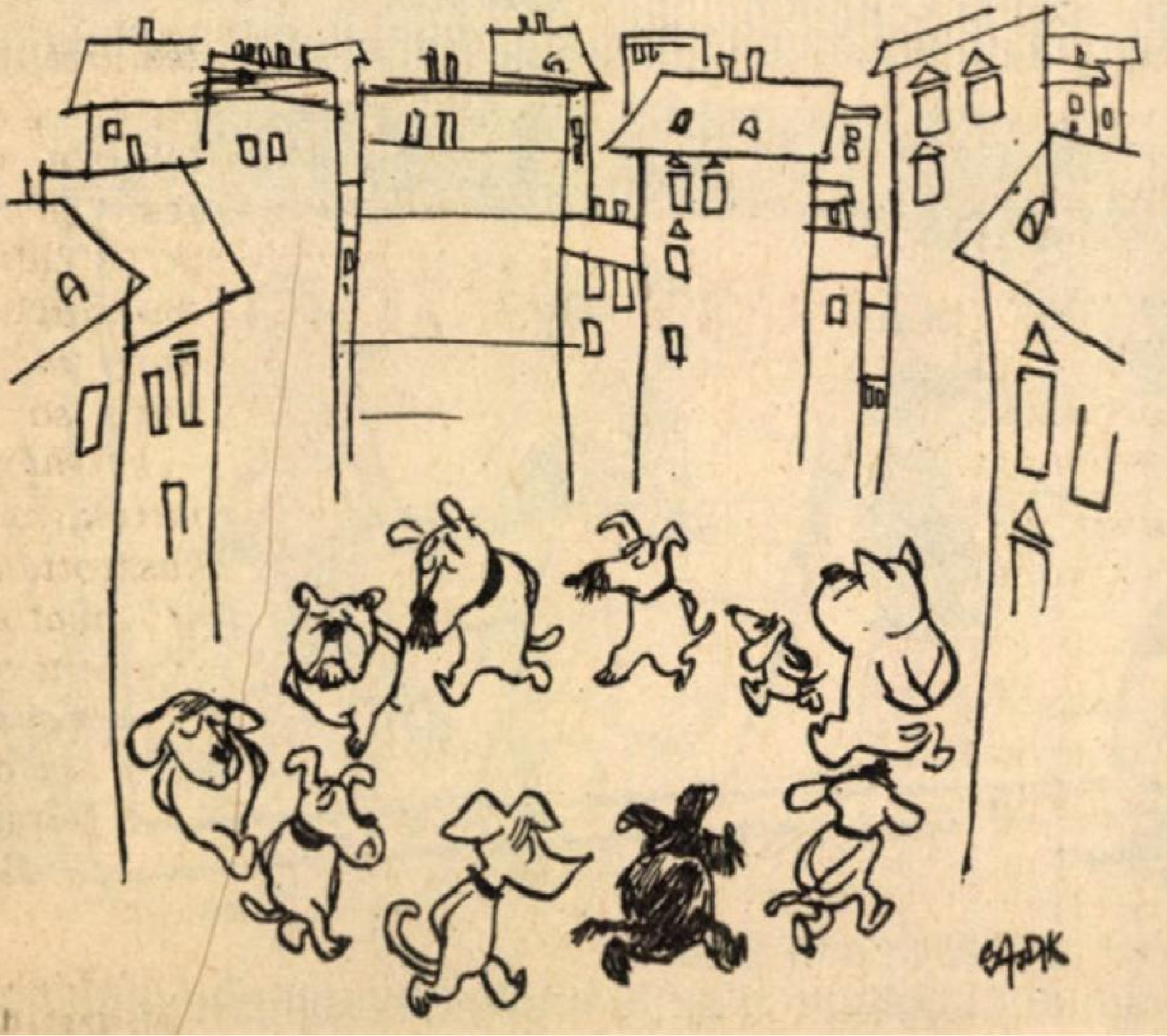

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SZÁLLODA VAGY POKOL?

Február első napjaiban, amikor a hőmérséklet a sok évi átlagnál néhány fokkal magasabb volt, a Dunántúlra vetett jó sorsom.

Az első éjszakán a kaposvári Béke Hotelben szálltam meg.

Ahogy a szobámba benyitottam, megcsapott a hőség, de olyan hőség, amilyent még életemben nem tapasztaltam, amilyenről csak egyes szakemberek (Vergilius, Dante és dicső hazánkfia, Tar Lőrincz) leírása alapján volt ez ideig tudomásom.

Nosza rohantam az ablakhoz, kitártam mindkét szárnyát, s íme, jött is valami kicsiny enyhülés némi illatokkal és tömény zeneszóval keveredve.

– Sebaj, elzárom! – ragyogott föl bennem az értelem, de nyomban csüggedés váltotta fel azt, mert a zárókerék hiányzott a fűtőtestről.

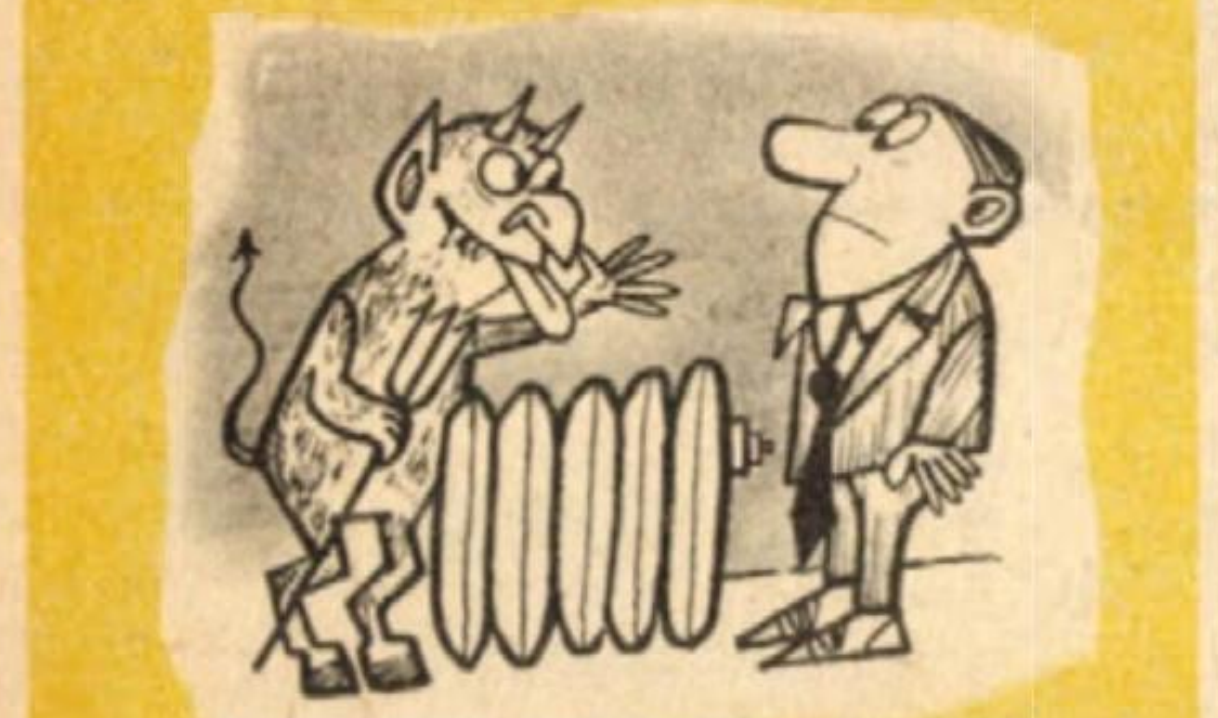

Másnap a pécsi Nádor Szállóban vettem ki szobát, azazhogy . . .

Miután hiába tártam ki az ablakot, hiába kerestem a fűtőtest zárókerekét, elhatároztam, ha kell, az istenhez is elmegyek, mondja már meg nekem, miért kerültem a pokolra.

De nem kellett az istenig fáradnom, a portabeli arkangyal is meg tudta magyarázni igen szabatosan és logikusan:

– Tegyük föl, mint ebben az esetben is, hogy ön, tisztelt uram, nem szereti a meleg szobát, tehát elzárja a fűtést, ha rajta hagyjuk a kereket. Igen ám, elzárja, de amikor a szobából távozik, nem nyitja ki, tehát a következő vendéget jéghideg szoba fogadja.

Ebből és a továbbiakból megértettem, hogy a fűtőtestek „keréktelenítése” ugyan nem hivatalos rendelet, de általános szállodai szokás.

Kicsit furcsállom ezt a szokást. A takarító személyzet munkájába „nem fér bele”, hogy három csavarintással kinyissa az esetleg elzárt fűtőtestet?

Avagy a takarító személyzet nem rendelkezik erre vonatkozó szakképzettséggel?

Sólyom László

RÉMES...

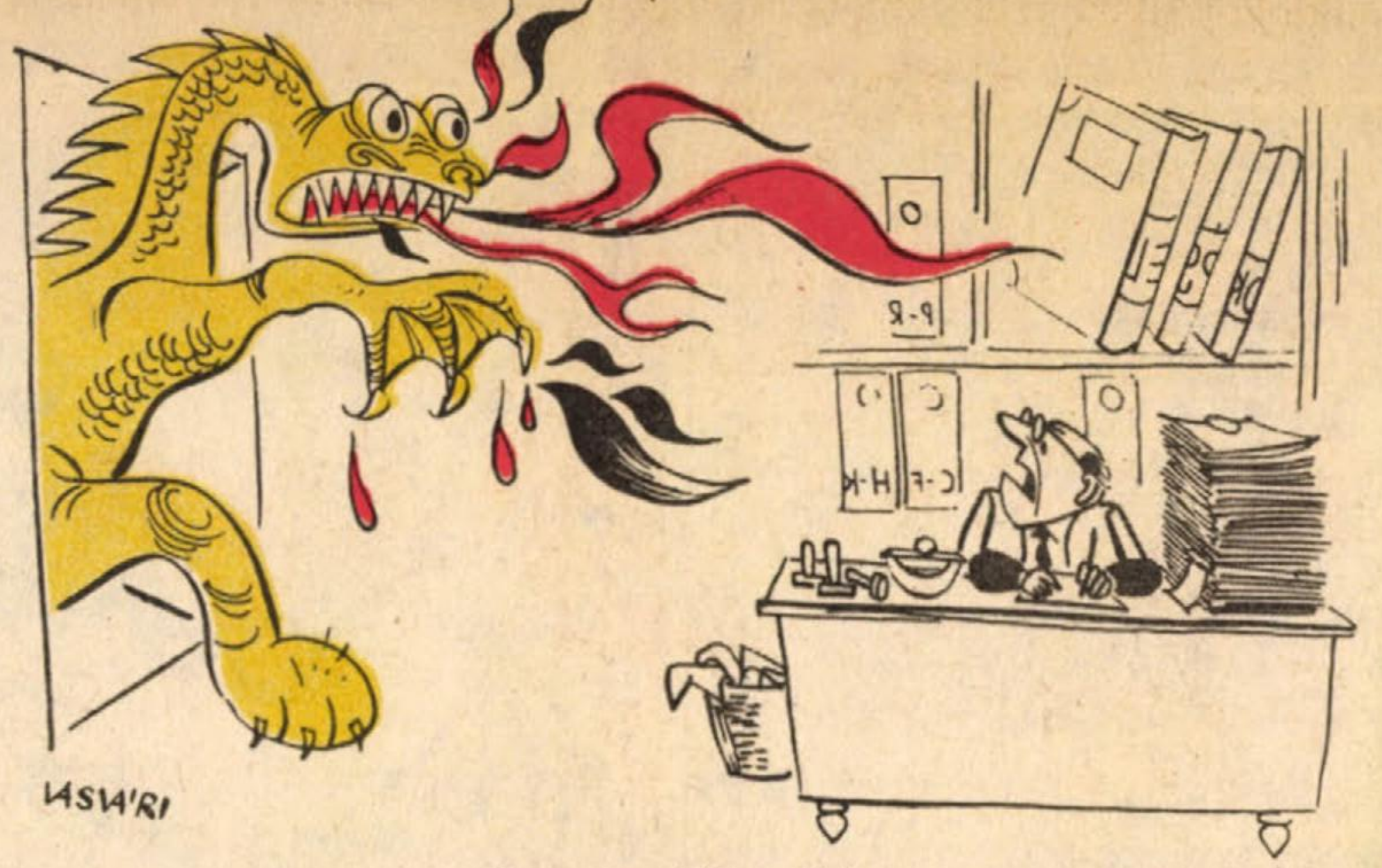

– Most nincs félfogadás!

A NAGY VAD

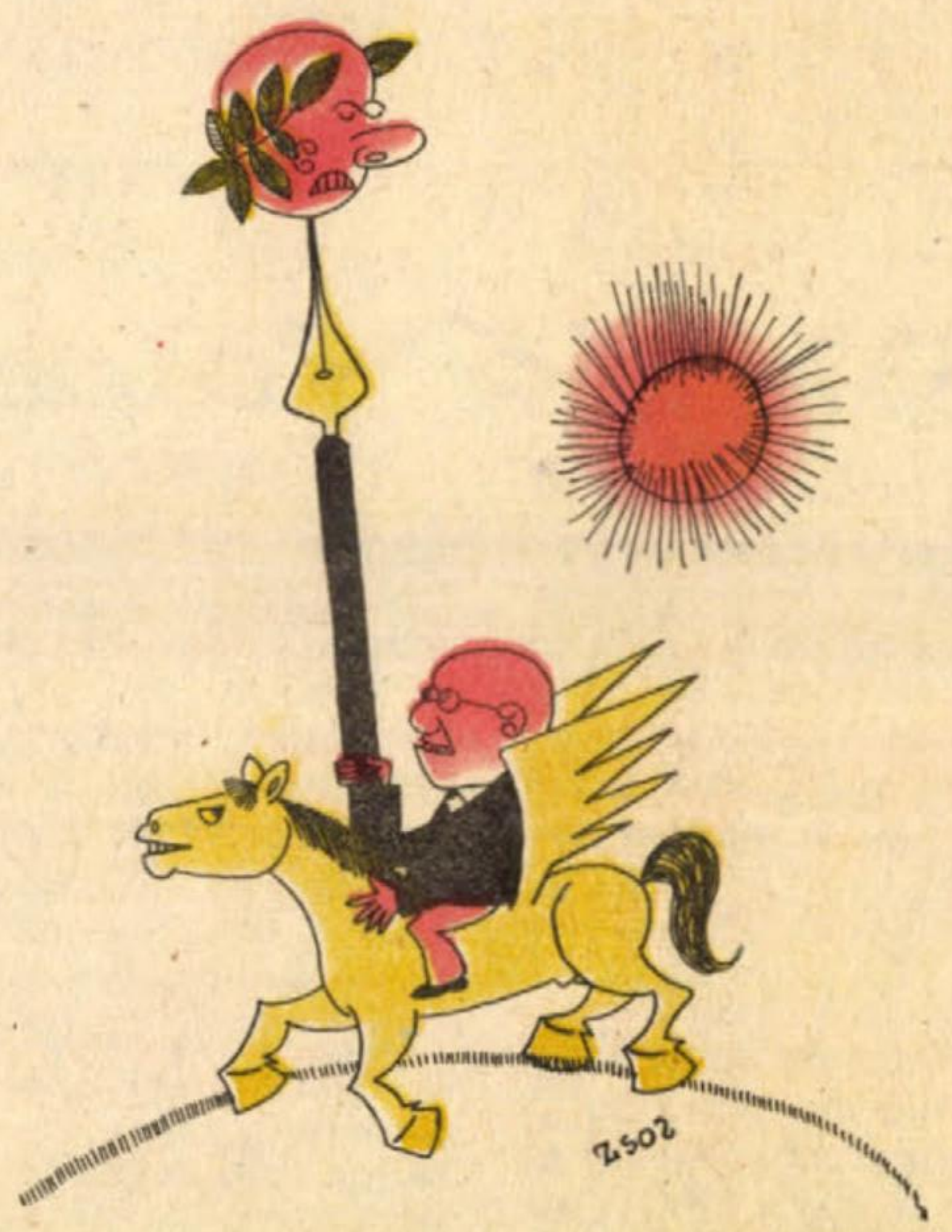

PEDÁNS ÜGYFÉL

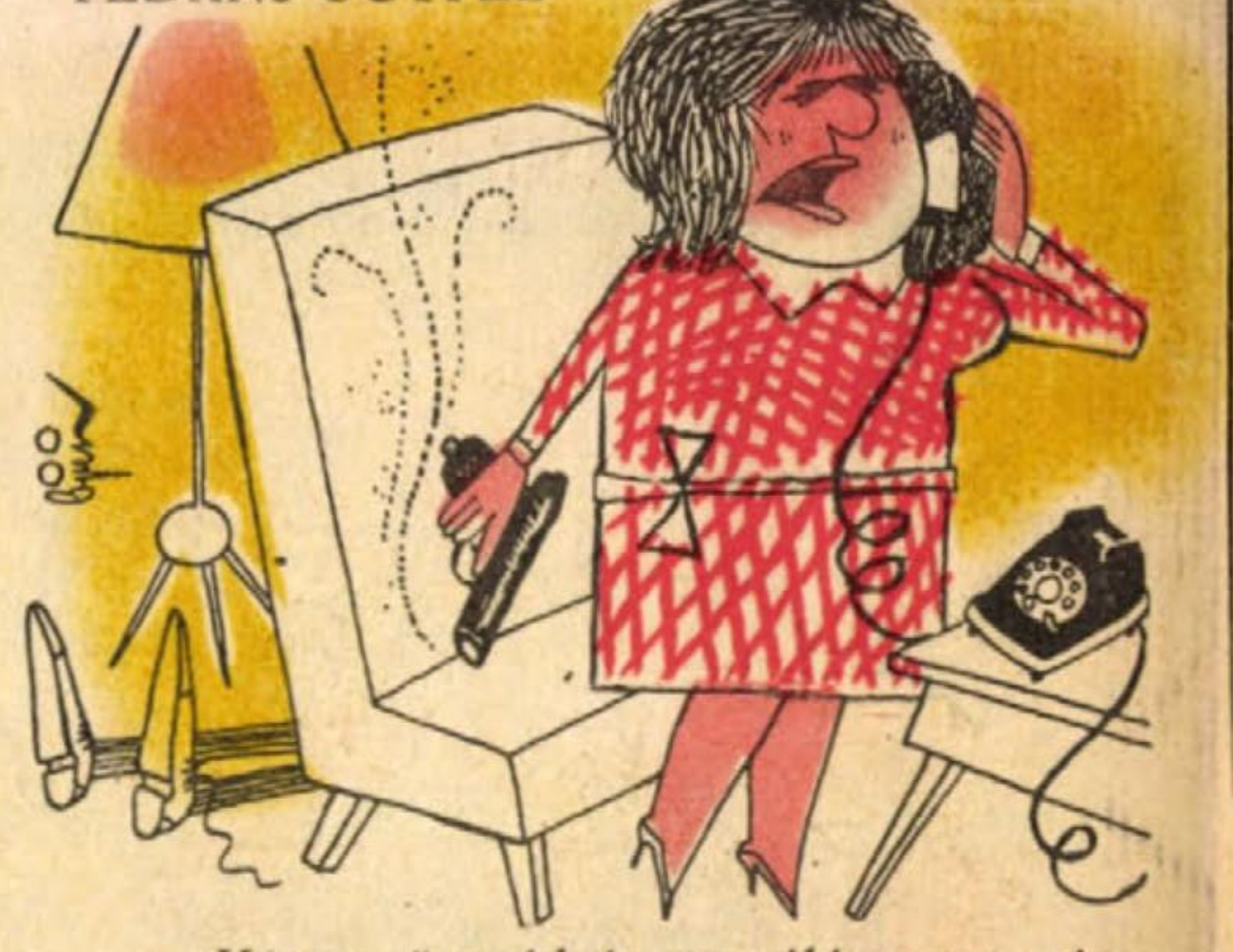

– Kérem, ügyvéd úr, a válóperem már nem időszerű . . .

BŰNÜGYI SOROZAT

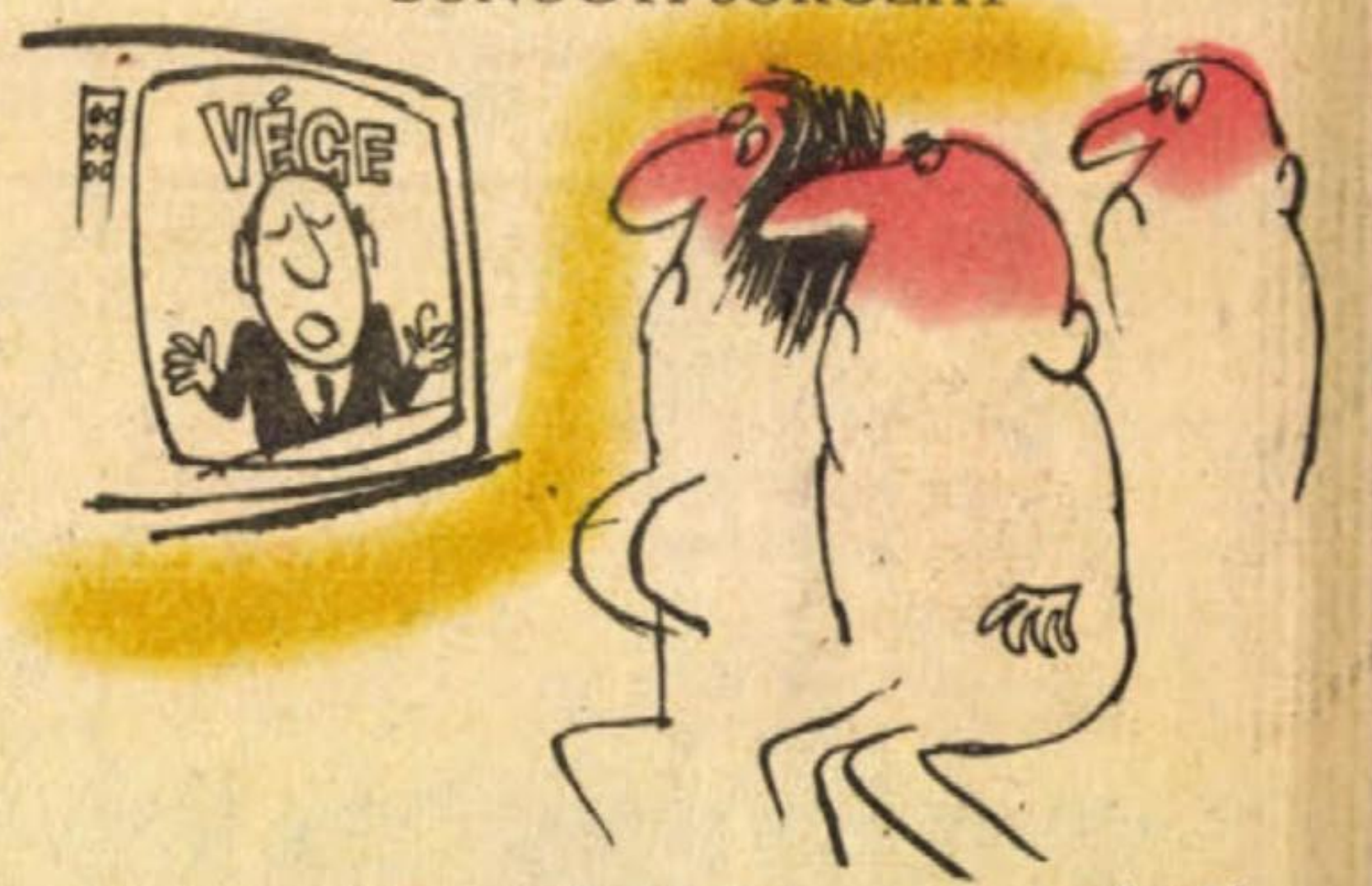

– Kedves nézőink! Sajnos, nem sikerült kinyomozni, hogy ki volt a gyilkos!

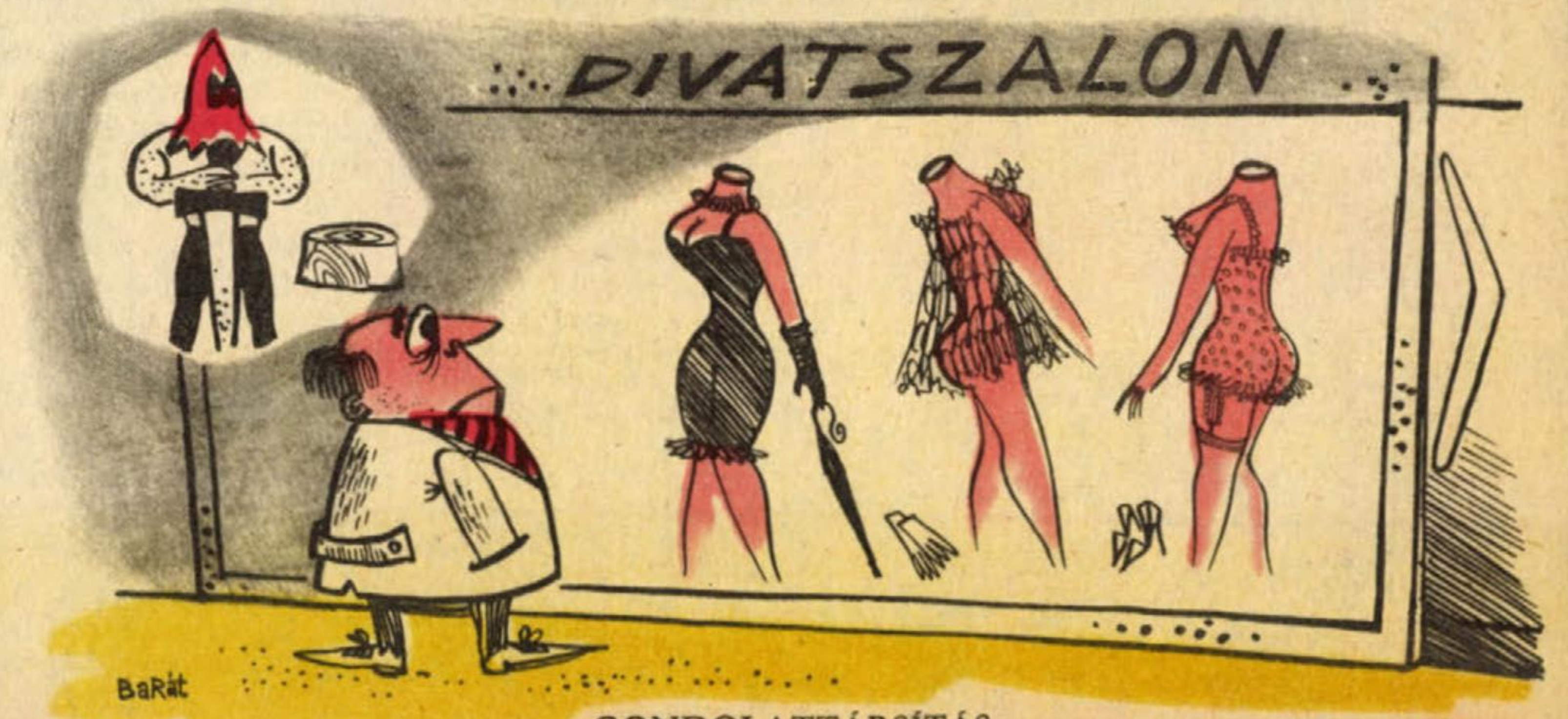

GONDOLATTÁRSÍTÁS

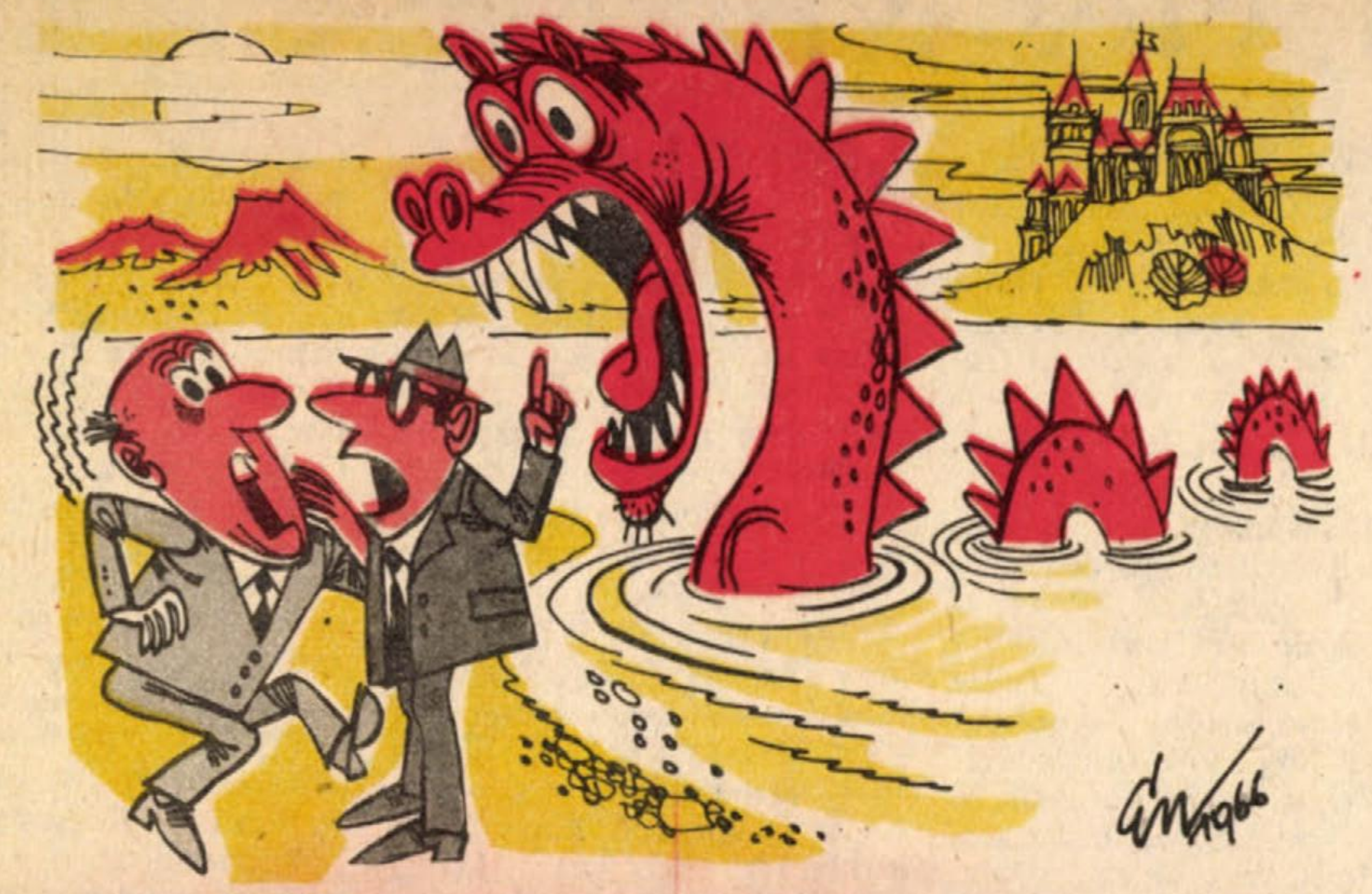

– Látod, ez a tengeri kígyó egy építészeti vitából lett!

HOLLYWOODI SZÖRNYETEG

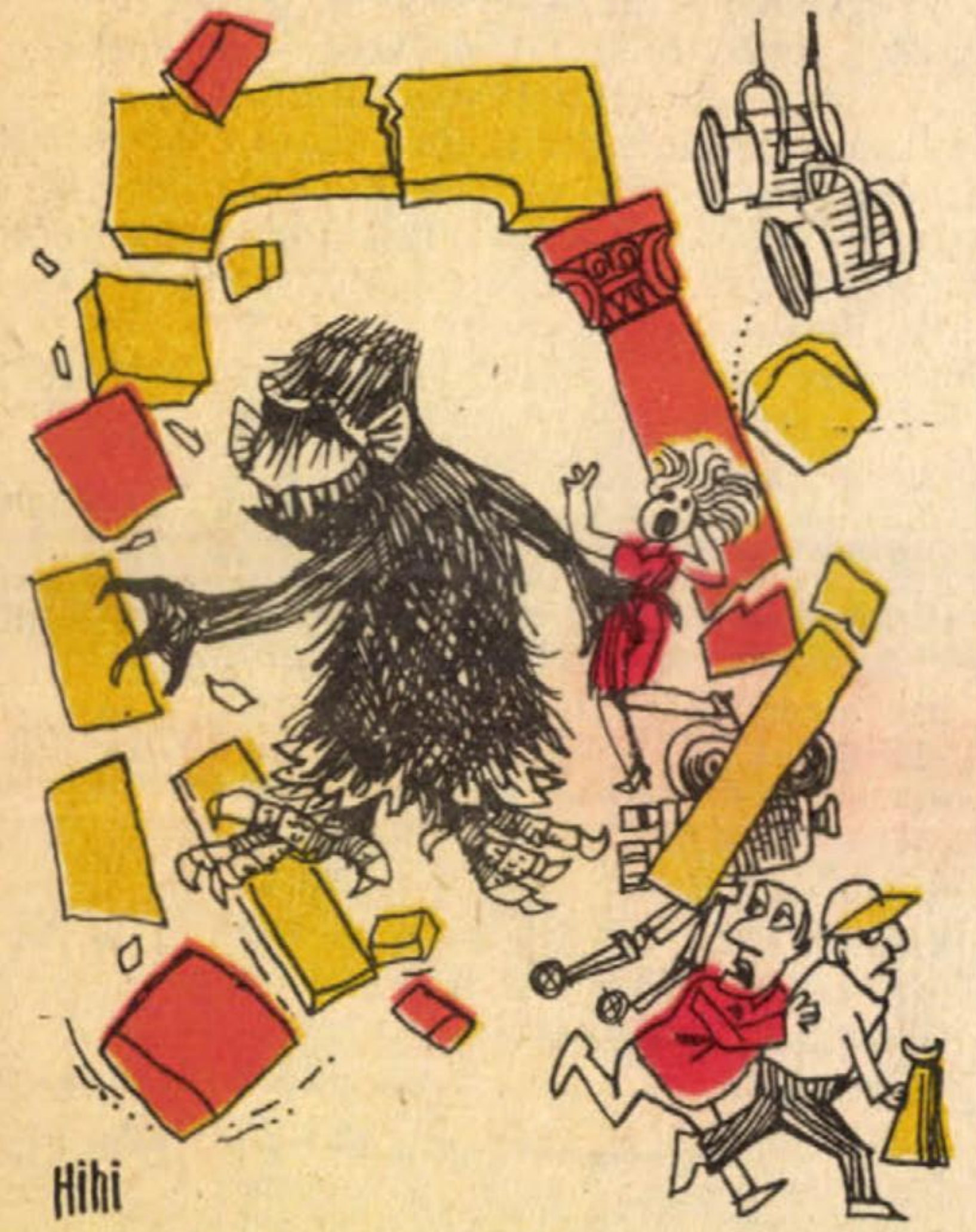

– Amióta Oscar-díjat kapott, nem lehet vele bírni . . .

ÁLLHATATOS JELLEM

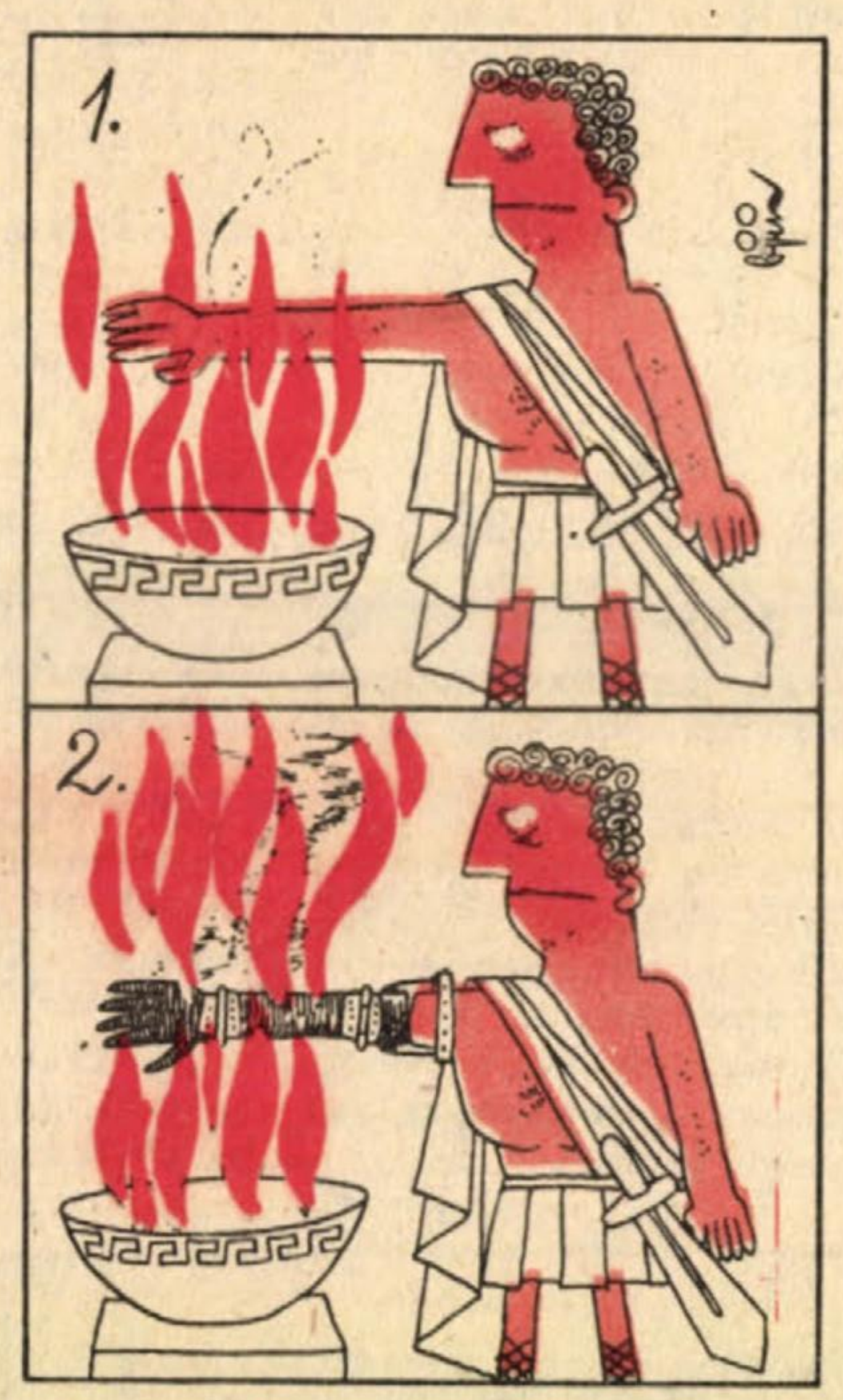

FRANKENSTEIN BUDAPESTEN

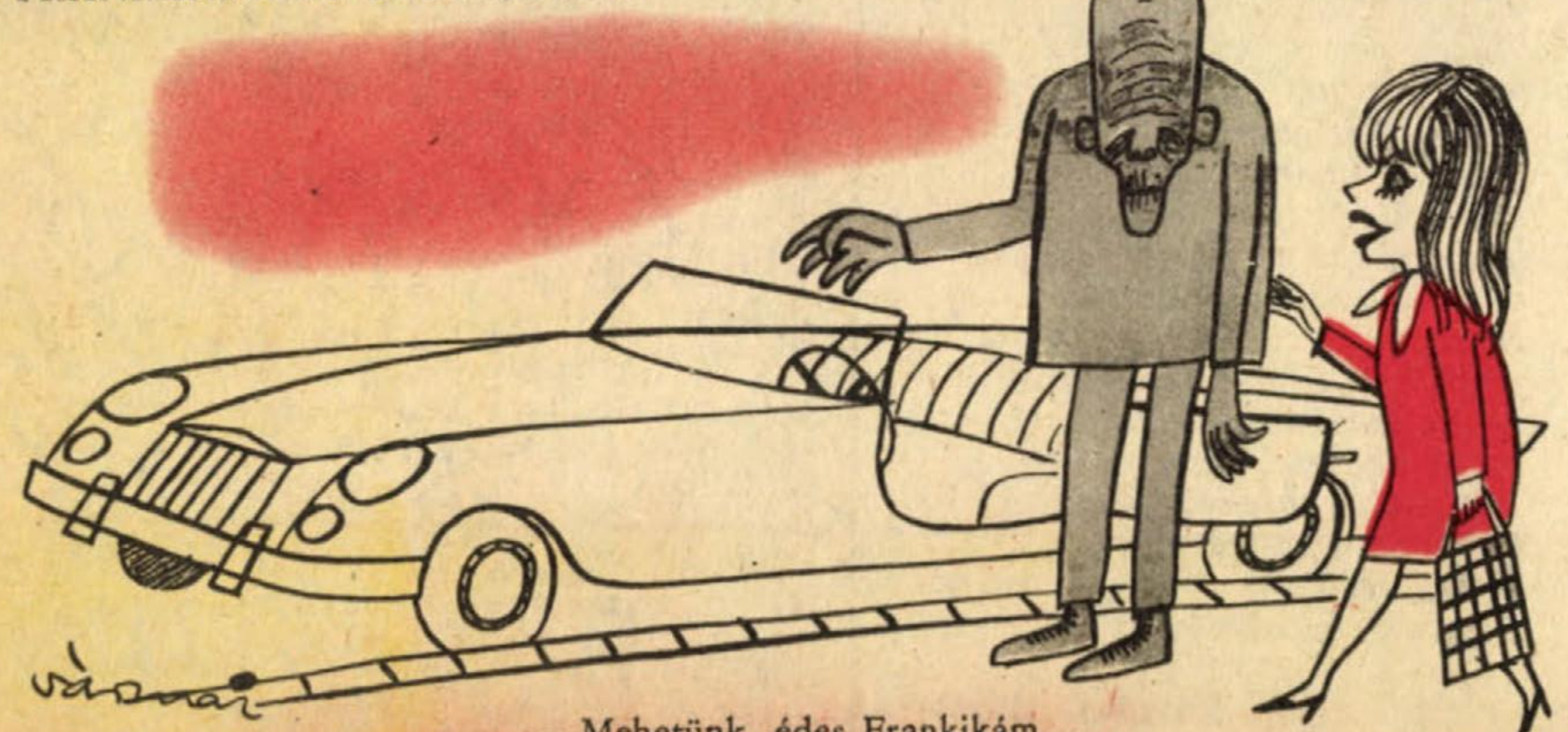

– Mehetünk, édes Frankikám . . .

HOLNAP TÖRTÉNT...

Múltkor a tévében megnéztem René Clair „Holnap történt” című vígjátékát. A film főhőse egy rokonszenves, fiatal újságíró, aki néhány alkalommal előre megkapta a másnapi lapot, ez azután egész csomó mulatságos bonyodalom kútforrása lett.

Este az ágyban sokat morfondíroztam a történeten. Ha jól meggondolom, magam is rokonszenves, fiatal újságíró vagyok, miért ne kaphatnám meg előre egyszer én is a másnapi, vagy akár a jövő heti újságokat. Nem dőlne össze a világ . . .

Nyilván közvetlenül elalvás előtt ez motoszkálhatott a fejemben, mert elég furcsa álmom volt. Azt álmodtam, hogy valaki (az illető nevére már nem emlékszem) kölcsönadta az egyik napilapunk (a napilap címére már nem emlékszem) teljes ez évi évfolyamát. Persze rögtön nekiestem az izgalmas olvasmánynak, hisz' kit ne érdekelne, hogy mi lesz, mondjuk, két hónap múlva a sajtóban. Sajnos, az ember a legtöbb álmára csak elég hézagosan emlékszik vissza, de azért megpróbálok néhány közleményt dátumostul felidézni:

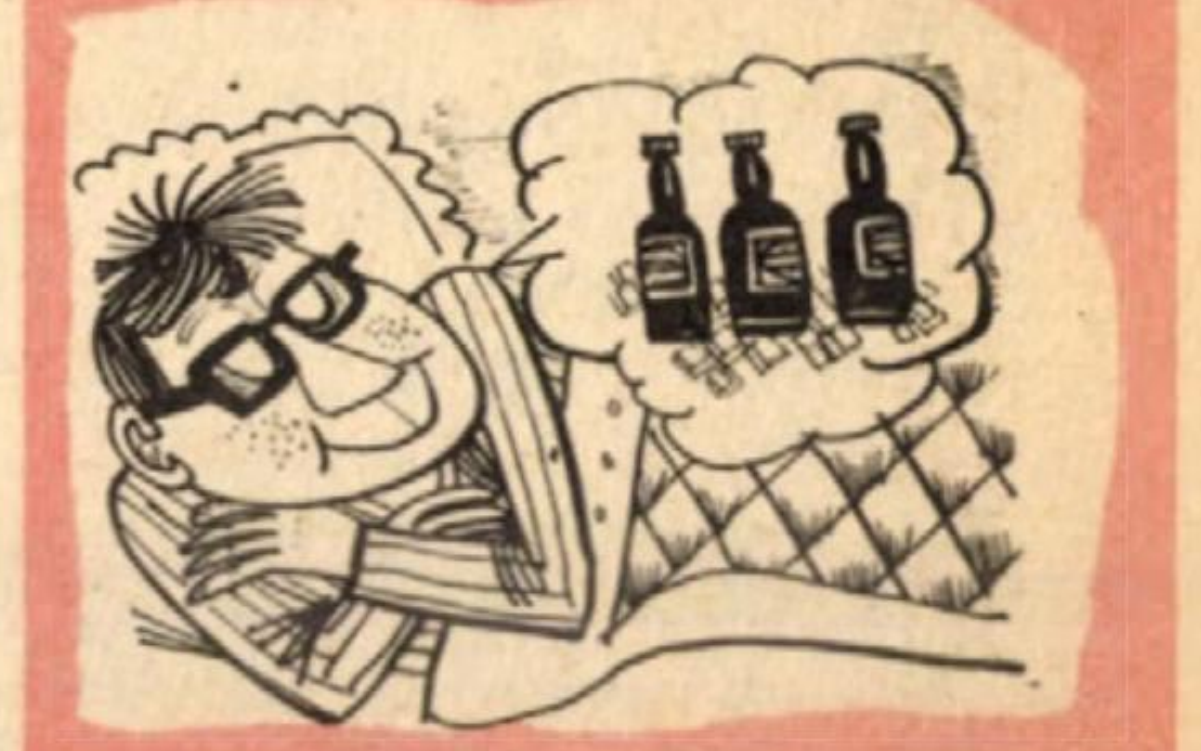

Március 22. „A vendéglátóipar és a kereskedelem felkészült az idei nyárra. Lesz elég jégbehűtött sör, moszkitóháló és gumicsónak! Az illetékesek, okulva a tapasztalatokon, a legkorszerűbb követelményeknek megfelelően szervezték át az organizációt.”

Október 5. „Mivel az idei nyár a tavalyi télhez képest példátlanul meleg volt, a rendkívüli időjárás némi fennakadást okozott a lakosság ellátásában. Sajnos, nem sikerült kellő mennyiségű jégbehűtött sört, moszkitóhálót és gumicsónakot biztosítani az egyre növekvő szükségletek kielégítésére. Azonban az illetékesek, okulva a tapasztalatokon, már most megkezdték a felkészülést a következő szezonra!”

Hát ilyen képtelenségeket álmodtam a múltkor a René Clair film kapcsán . . . Kész röhej!

Dalmáth Ferenc

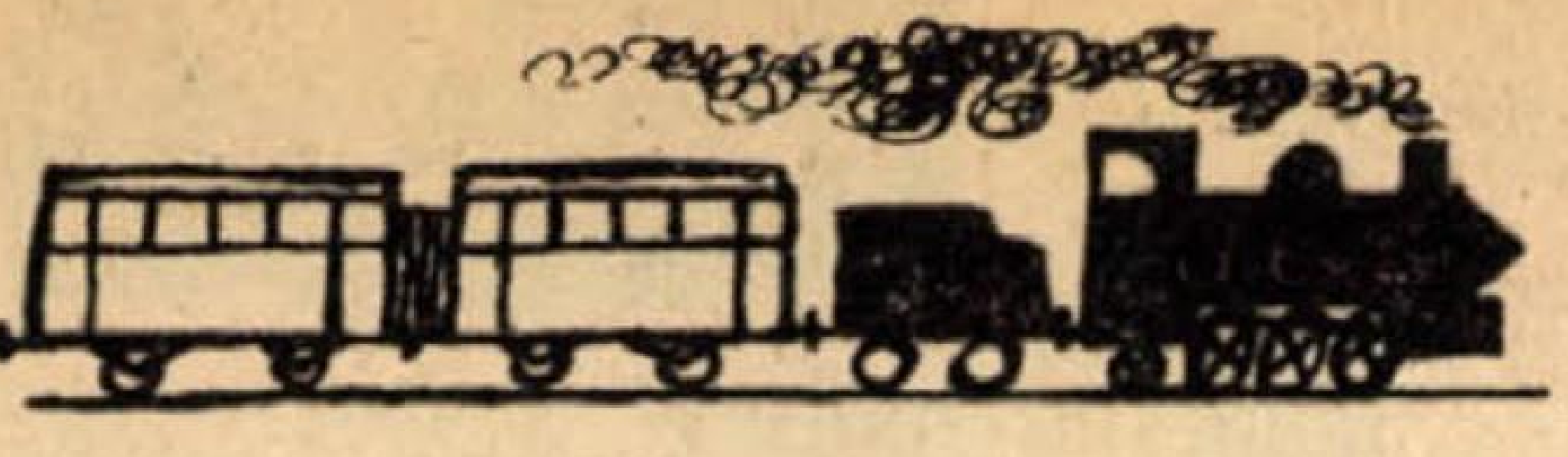

NAGYFŐNÖK

A Békéscsabáról Budapest felé tartó gyors étkezőfülkéjében vacsorázom. Három idegen férfi telepszik asztalom mellé, máshol nem találtak már üres helyet.

Az egyik amerikai ökölvívóra emlékeztetett; nyújtott, tojás alakú fej, összenőtt sörteszemöldök, alacsony homlok, alatta mélyen besüppedő élénk, apró szempár. A későbbi beszélgetés során kiderül – ő a Nagyfőnök.

A második – javakorabeli férfi, élénkvörös bifsztek arc, dús, őszülő haj – Józsi, a Nagyfőnök helyettese.

A harmadik – fiatalember, szája körül állandó bocsánatkérő és lekötelező mosollyal. Gézu osztályvezető.

Vacsoráznak.

NAGYFŐNÖK: Most már csak Jutkánál van probléma. Az istennek sem tud többet kihozni magából. Lehet, hogy nem is akar. A lényeg: slampos munkaerő. Mi, Józsi?

JÓZSI: Pontosan, Nagyfőnök.

GÉZU: *(Mosolyog és hallgat!)*

NAGYFŐNÖK *(pincérhez):* Egy üveg tolcsvait. *(A társasághoz.)* Csak azt hajtogatjátok, hogy így Nagyfőnök, úgy Nagyfőnök, de a gond az én vállamon van. A Gizi fejlődött. Nem perfekt még, de feljött. A Lummer is lejsztol már. Csak a Jutka topog egy helyben. Ember vagyok én is, nem csak főnök, de a Jutkát ki kell dobnunk a hálózatba. Mi, Józsi?

JÓZSI *(buzgón):* Hát bizony, Nagyfőnök, Jutkát ki kell dobnunk a hálózatba.

GÉZU: *(Mosolyog, hallgat.)*

NAGYFŐNÖK: Mi, Gézu? *(Pincérhez.)* Egy üveg egri bikát. *(Társasághoz.)* Hadd csússzon a savanyú, hivatali duma. *(Újra visszafordul Gézuhoz.)*

GÉZU: Te tudod, Nagyfőnök.

NAGYFŐNÖK *(szomorú fejcsóválással):* Józsi és én így vagyunk egymással. *(Egymásba kulcsolja két mutatóujját.)* De te, Gézu, Gézu... Pedig én úgy szeretlek. Komolyan állítom, hogy nagyon kedvellek. De te *(már dolgozik a szesz is)* ki nem állhatsz engem. Igen, kimondom.

GÉZU *(kezét szívére téve):* De hogy mondhatsz ilyet, Nagyfőnök?

NAGYFŐNÖK: Ha te is kooperálnál velünk. Micsoda hármasfogat lenne! Csak úgy röpítenénk a központot. De te, Gézu, kukacoskodsz.

GÉZU: Én, Nagyfőnök?

NAGYFŐNÖK *(pincérhez):* Milyen bor van még? Egy üveg hárslevelűt. *(Józsihoz.)* Kukacoskodik ez a Gézu, mi?

JÓZSI: Hát bizony kukacoskodik, Nagyfőnök.

GÉZU: *(Szólni akar, de Nagyfőnök közbevág.)*

NAGYFŐNÖK: Jó, jó, tudom. Te egy közgazdasági lángész vagy. Sohasem tagadtam, hogy semmit sem konyítok hozzá. Nyíltan megmondom én, hogy egyszerű krajzleros voltam. Jó kis fűszerüzletem volt. Benne van az életrajzomban is. De hát azért a magunkfajta egyszerű munkásember is csak ér valamit. Mi? Józsi?

JÓZSI: Ér bizony, Nagyfőnök.

NAGYFŐNÖK: Ezért nem tudunk mi igazán produkálni. Mert a Gézu jelentéseket firkál az igazgatóságnak.

GÉZU: De hát az ellenőrzés. Hogy úgy mondjam, ez a kötelességem.

NAGYFŐNÖK: Hallod, Józsi? Ez a kötelessége!

JÓZSI: *(Bólogat.)*

NAGYFŐNÖK: Mintha én arra akarnám bírni, hogy ne teljesítse a kötelességét. De mégiscsak más lenne, egészen más, ha odatolnád a képedet, és azt mondanád: Nagyfőnök, kukkants csak bele. Ha mi hárman összedugnánk a fejünket a jelentés fölött. Együtt javítanánk ki. Több szem többet lát. S akkor az egész vezetés véleménye is benne lenne.

GÉZU: De nekem egyenesen az igazgatóság felé kell. Direkt.

NAGYFŐNÖK: Lárifári. Ha mi hárman együtt húznánk a hámban. De így mit tehetek magam? Mint a kapitány a süllyedő hajóval. Fölösleges lom ki! Ezt a Jutkát is. Ki a hálózatba. Mi? Gézu?

GÉZU *(ajka körül a mosoly még lekötelezőbb lesz):* Te tudod, Nagyfőnök.

NAGYFŐNÖK: Hadd gondolkozzam. Talán Nagykáta vidékén? Kérnek egy adminisztrátort. Vagy Békéscsaba? Független nő. Nincs Pesthez kötve. Hálózatba még csak elmenne. Kis helyen, távol a központtól. *(Nézi Gézut.)*

GÉZU *(változatlanul mosolyogva):* Alapjában véve lojális a kívánságod, Nagyfőnök. Érthető, ha tudni akarod, mi megy ki. Ha hozzá akarsz szólni.

NAGYFŐNÖK: Mondtam én, hogy megértjük mi egymást. Ha mi hárman megfogjuk egymás kezét, úgy hozzuk a tervet, de úgy! Csak embernek kell lenni. *(Józsihoz.)* Itt van ez a Jutka is. Mégis kezdő még, egy kis türelem. Próbálkozzunk még vele. Talán belejön. Mi, Józsi? Emberek vagyunk.

JÓZSI: Emberek vagyunk.

PINCÉR: Tíz perc múlva érkezés. Fizet. *(Fizető pincér blokkal.)* *(Nagyfőnök maga elé dúdorászik: Kicsit szomorkás a hangulatom...)*

GÉZU: Volt egy vacsorám, egy üveg tolcsvaim és egy üveg egri bikavérem.

JÓZSI: Ugyanaz. De egy üveg hárslevelűm.

NAGYFŐNÖK: Fiúk, fiúk. Hogy ti milyen erőszakosak vagytok. *(Gézuhoz.)* De paprikáscsirkére csúszik csak igazán a jóféle ital. Hallom, a feleséged olyat főz, hogy az ember megnyalja mind a tíz ujját.

GÉZU *(mosolyogva):* De Nagyfőnök... Boldogok leszünk... Mikor?

NAGYFŐNÖK: Mondjuk holnapután este, ha már ilyen rámenős vagy... *(Feltápászkodik, átfogja Józsi és Géza vállát.)* Ha mi hárman összefogunk, alaposan, becsületesen...

*

A többit nem hallom. Kiléptek a fülkéből. Megérkeztünk Pestre.

Kertész Magda

HIPNOPÉDIA

Komoly dolog, amit most egy
új kísérlet felvet:
alvás közben tanulunk meg
sok idegen nyelvet!
Amíg alszunk, érzékeny az
ember füle tája,
egy gép beszél s valósággal
meghipnotizálja.
Ó, micsoda perspektíva!
Ha ez igaz lenne,
hatása lesz másra is: az
emberi jellemre!
Képzeljük el egyeseknél,
hogy az milyen szép lesz,
ha a gép azt duruzsolja:
legyél tisztességes!
Néhány üzem vezetője,
amit ébren nem tett,
tán álmában tanulna meg
egy kis szakértelmet.
Hasznos lesz a haszontalan,
mert egy lemez forgott –
hipnopédiának hívják
ezt a remek dolgot.
Azt javaslom: e találmány
legyen közkincs máris,
mert lássuk be: nagyon sürgős
s éppen aktuális!

Lovászy Márton

Foci Feri véleménye

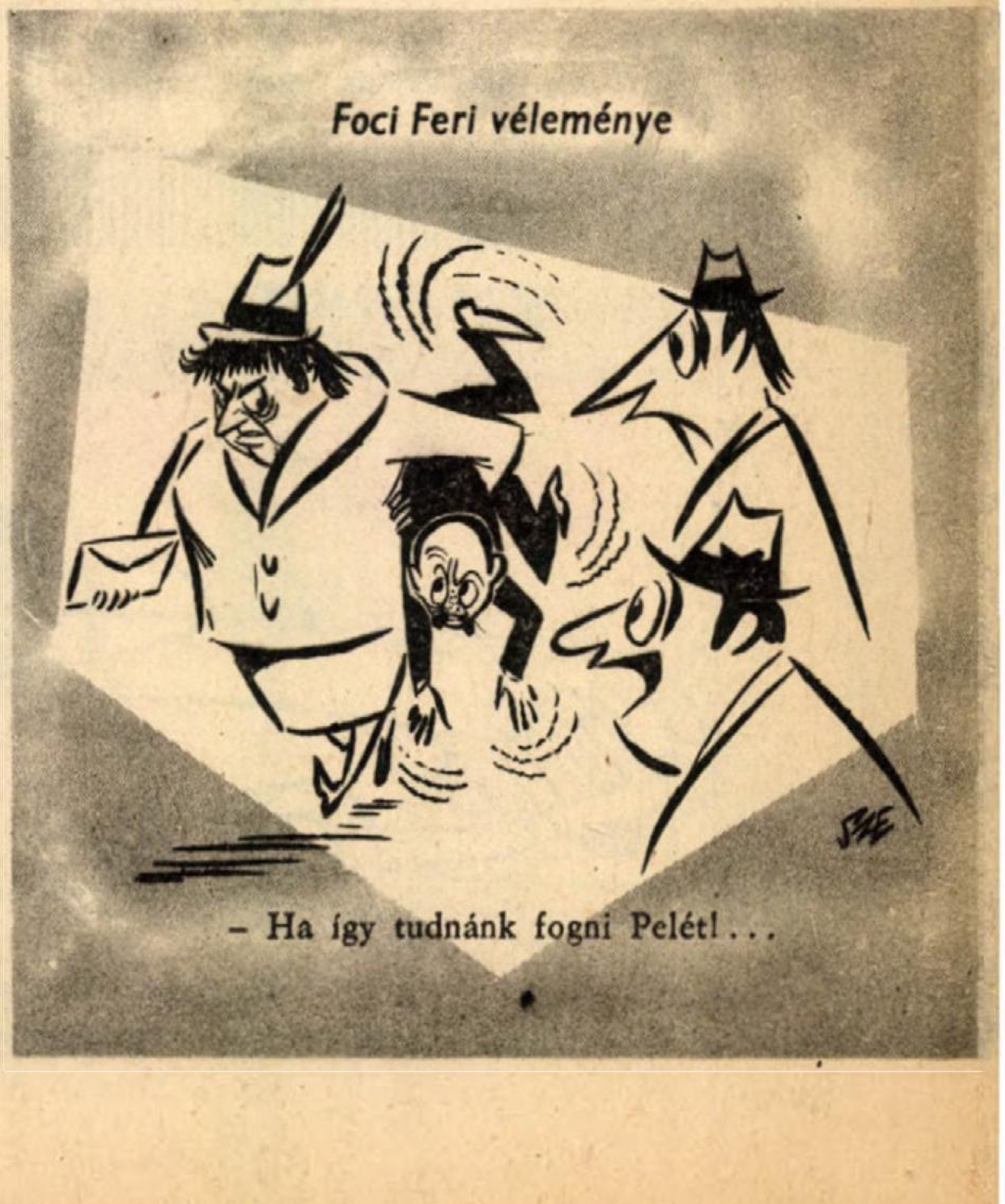

– Ha így tudnánk fogni Pelét!...

MIÉRT ÉPPEN A NYUGDÍJAS SIET?

Értem, értem, a FŐMO plakátjait, amelyek plakáti hivatásuk szerint közlik, hogy — tekintet nélkül korra és nemre — mindenkinek egyetlen célja van: a mozi.

Pontosabban: a plakátok azt közlik, hogy a gyerekek moziba mennek, a fiatalok is moziba mennek, viszont a nyugdíjasok moziba sietnek.

És ez az, amit én kevésbé értek. Miért éppen a nyugdíjasok sietnek? Hiszen ők érnek rá a legjobban (hacsak nincs valami maszek munkájuk), ők — általában — már idősecskék, akik nem szoktak sietni, és ők — általában — már randevúzni sem szoktak a mozi előtt...

No és a nyugdíjasok már bölcsek is, ők tudják, hogy lassan járj, tovább érsz. Minek siessenek?

(s. l.)

Valahol Dél-Amerikában

Endrődi István rajza

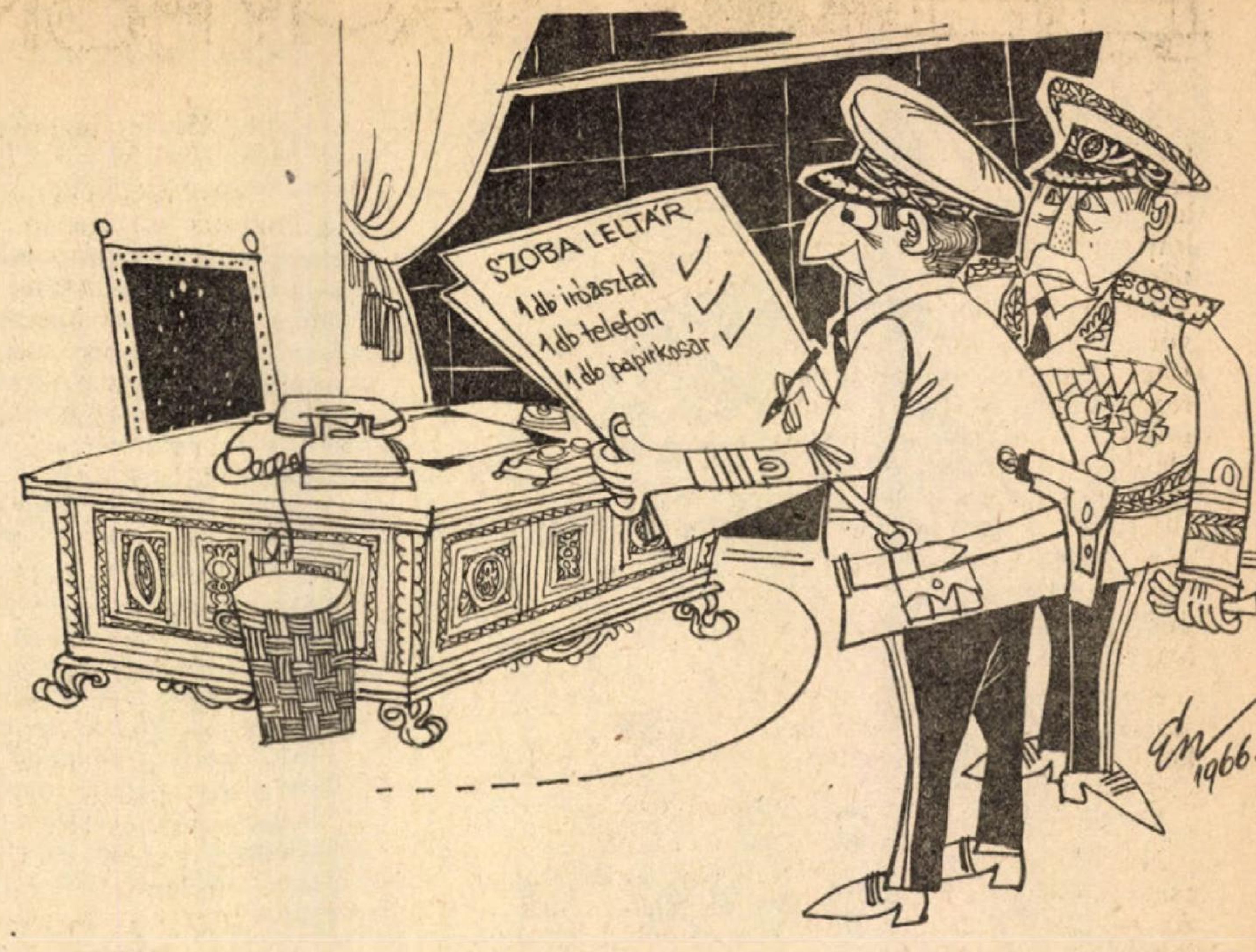

– A leltár stimmel, csak a vezérkari főnök hiányzik...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TUBUS ÉS KALLANTYÚ

Nagy riadalmat keltett hazánk bőrlábbelit viselő polgárainak körében, hogy a barna cipőkrém eltűnt. Felkutatása érdekében háziasszonyok ezrei folytatnak hónapok óta tartó magánjellegű nyomozást, igen kevés eredménnyel.

A gyanú árnyéka először a Kereskedelemre vetődött. „Persze, nem teríti rendesen az árut; persze, nem rendel időben és eleget..." – hullottak az igaztalan vádak a Kereskedelem krónikus hiánycikk-megbetegedéstől korán megőszült fejére.

Ártatlanul megvádolták egyesek a Bőripart is, azt mondották rá, hogy felületesen, körültekintés nélkül dolgozik. Tobzódik a színekben, különösen a barna szín árnyalatait (legkivált pedig a négerbarnát) variálja nagy előszeretettel, s nem veszi figyelembe, hogy az a szegény Cipőpasztagyártás nem bírja ezt a szédítő iramot követni, örül, ha 2–3 színű terméket elő tud állítani, azt is csak korlátozott mennyiségben.

Az ügyben koronatanúként meghallgatott Cipő- és Parkettpasztagyár szenzációs vallomást tett. Elmondotta, hogy a Kereskedelem nem hibás, mert való igaz, hogy tőlük nem kapott elég krémet. Az sem áll, hogy a Bőripar színorgiáját a pasztagyártás nem tudná követni...

– Miért nem követi hát?! – vetődött fel ennek nyomán a kérdés, s a tanúból vádlott lett: a kényelmeskedés, késedelmeskedés, korszerűtlenség vádjait szórták szegény Cipőpasztagyárra.

Ám a vádbafogott hitelt érdemlő bizonyítékokkal dokumentálta, hogy órák alatt képes lenne átállani bármilyen színű cipőkrém gyártására, kapacitása is lenne a mennyiség növelésére, de:

1. Nincs elég tubus. A Mátravidéki Fémmű a múlt negyedben egyáltalán nem adott tubust a gyárnak, s nem tudták mibe csomagolni a Bagarolt. S ha van is tubus, a felirata akkor is csak hatféle variációban készül – s így csak hat színű Bagarolt gyárthatnak...

2. A cipőkrémes doboz kallantyúját (azt a kis fémdarabot, amelynek segítségével nyílik – ha nyílik! – a doboz) csak két színben gyártja az Elzett. Mivel pedig a kallantyú színe jelzi a dobozban levő boksz színét is, a Cipőpasztagyár is csak két fajta bokszot készíthet...

A tubus feliratának és a kallantyú színének megváltoztatása viszont olyan hosszadalmas folyamat lenne, hogy mire végére járnának, úgyis megváltoznának a divatszínek a cipőgyártásban...

Ez hát a „tényálladék" a barna cipőkrém eltűnése tárgyában. Kérjük a közvélemény ítélőszékét: ne ítéljen szigorúan, s enyhítő körülményként vegye figyelembe, hogy:

1. Hamarosan ismét lesz barna cipőkrém (két színárnyalatban) – épp most „teríti" a Kereskedelem.

2. Nyugodtan kenhető a barna cipőre vörös vagy más színű boksz is... A hazai cipőkrémnek úgy sincs színező hatása. Ápol csak – de el nem takar...

(radványi)

HANGNÁL GYORSABB GÉPKOCSI

Donald Campbell új, rakétameghajtású, háromkerekes autója 1400 kilométeres óránkénti sebességre képes, vagyis gyorsabb a hangnál. Ilyen gyorsaságú gépkocsi után hiába kiabál valaki sértő szavakat, a vezető nem hallja, mert könnyűszerrel hagyja maga mögött a legbántóbb hangú káromkodásokat is.

Új munkaerő

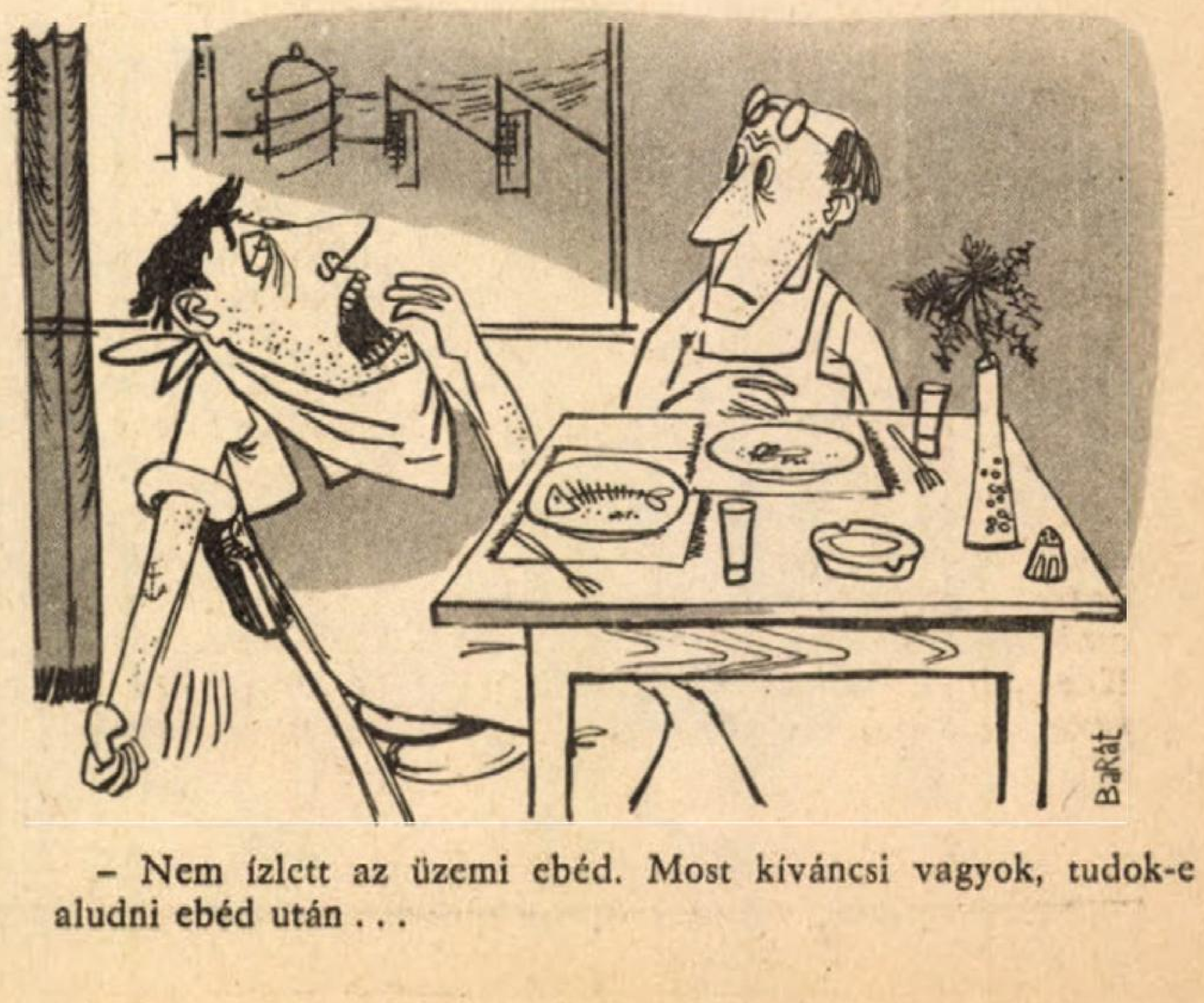

– Nem ízlett az üzemi ebéd. Most kíváncsi vagyok, tudok-e aludni ebéd után...

Aluljáró

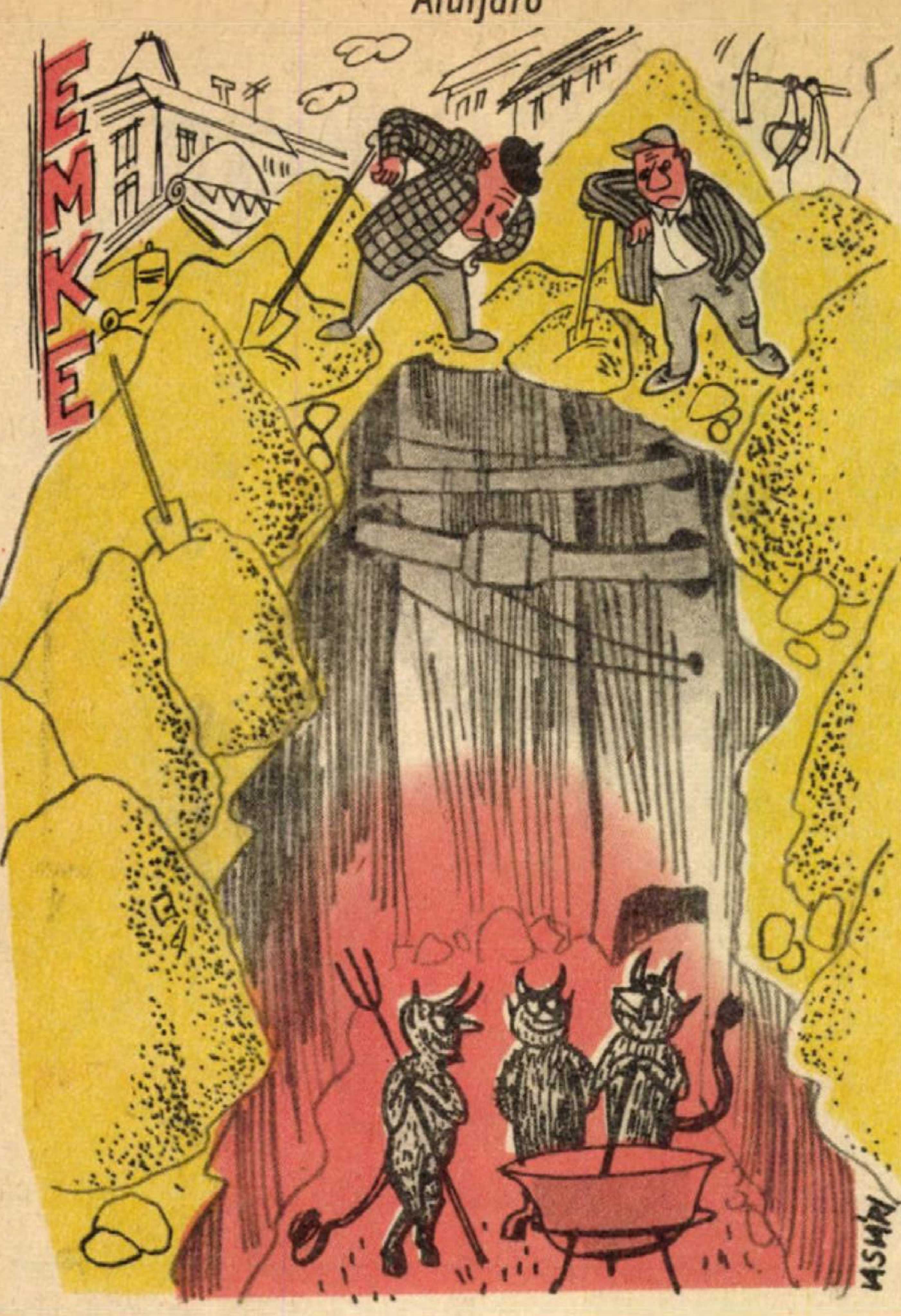

– Azt hiszem, egy kicsit mélyebbre ástunk . . .

Kellemetlen partner

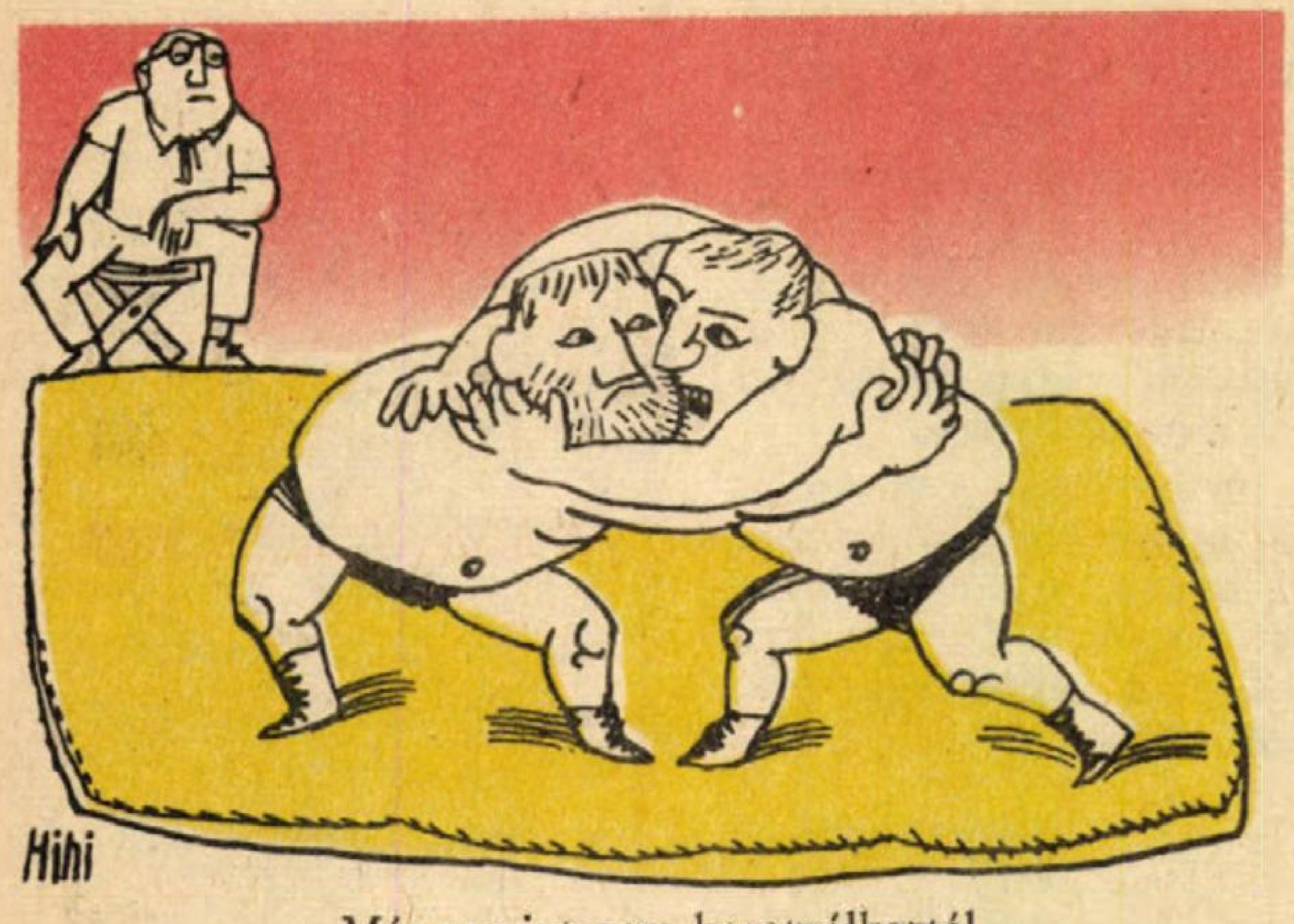

– Már megint nem borotválkoztál . . .

Aggódó feleség

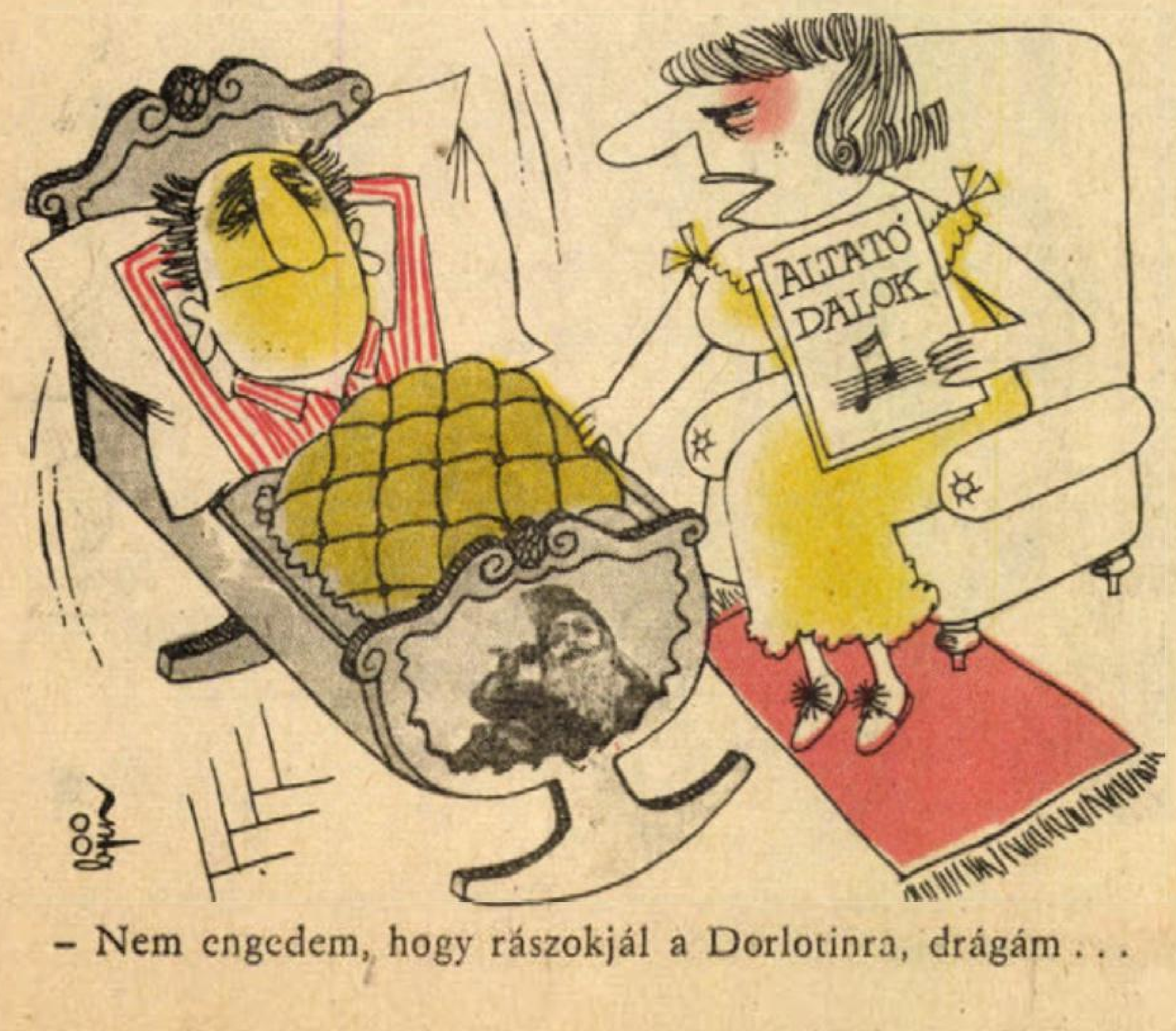

– Nem engedem, hogy rászokjál a Dorlotinra, drágám . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A „2×3 dudás egy csárdában" című cikkükkel kapcsolatos véleményünk a következő:

A különféle népművelési intézmények – művelődési otthon, könyvtár, mozi – működését biztosító anyagi alapok különböző módon vannak rendezve. A jelenleg érvényben levő pénzügyi rendelkezések ezek együttes kezelését nem teszik lehetővé. Természetesen ez nem zárja ki azt, hogy egyes feladatok ellátásával mindhárom intézmény azonos személyt bízzon meg. Egy adott lélekszámon (3000 fő) túlmenően azonban a három intézmény közös vezetés alá vonása nem célszerű. Azonban e helyeken is, már jelenleg is biztosítható, hogy a közös technikai feladatok ellátását azonos személy végezze. A Csongrád megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztályának a figyelmét felhívtuk erre a lehetőségre.

Gőnyei Antal
főoszt. vez. h.
Művelődésügyi Min.

„Miskolci mozaik" című cikkükben kifogásolták a Miskolc 4. számú postahivatal állapotát.

A cikk megjelenésétől függetlenül, a hivatal átalakítását 1966-ra tervezzük. A tervek nagyrészt már el is készültek, a hitelkeret is biztosítva van, de kivitelező még nincs. Reméljük, ez a probléma is rövidesen megoldódik, és az év folyamán a városképhez és a közönség szolgálatához méltó postahivatalt alakíthatunk ki.

Andrássy Aladár,
a Miskolci Postaig. vezetője

„Borotválás reumával" című cikkükre közöljük: József krt. 8. szám alatti üzletünkben a reklamált védőfüggönyt felszereltük, és utasítottuk a fiókvezetőt, hogy a jövőben az első széken ne dolgozzanak.

Horváth Imre műsz. vez.
„Nivó" Fodrász KTSz

„Patkolni – de miből?" című cikkükben megírták, hogy Csanyteleken elhanyagolták a községi tanács lovainak patkolását, mert kimerült a „keret".

A községi tanács vb gazdálkodási előadójának az eljárása nem volt helyes: a költségvetési előirányzat ugyanis átlagnormának van minősítve, amelytől – a tényleges szükségletnek megfelelően – el lehet térni. Az előadó figyelmét felhívtuk a jogszabályok helyes értelmezésére és megfelelő alkalmazására.

Csongrád megyei Tanács VB

E heti hirdetéseink

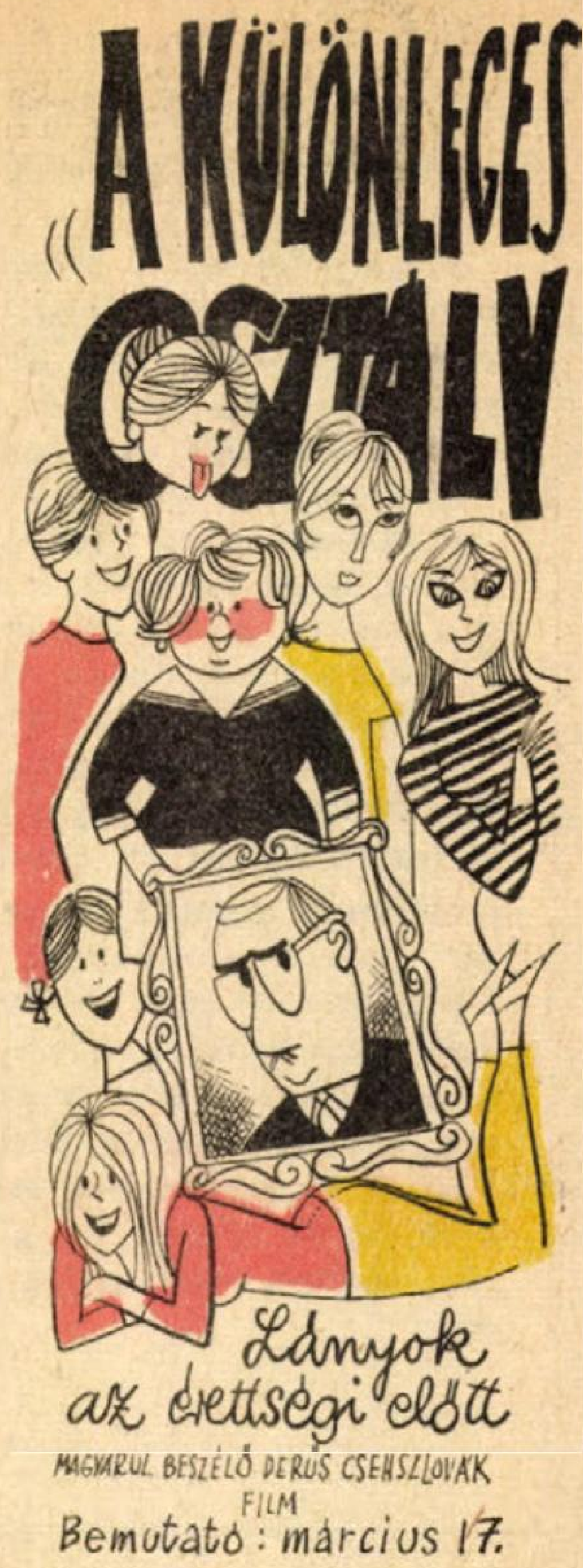
A KÜLÖNLEGES OSZTÁLY
Lányok az érettségi előtt
MAGYARUL BESZÉLŐ DERŰS CSEHSZLOVÁK FILM
Bemutató: március 17.

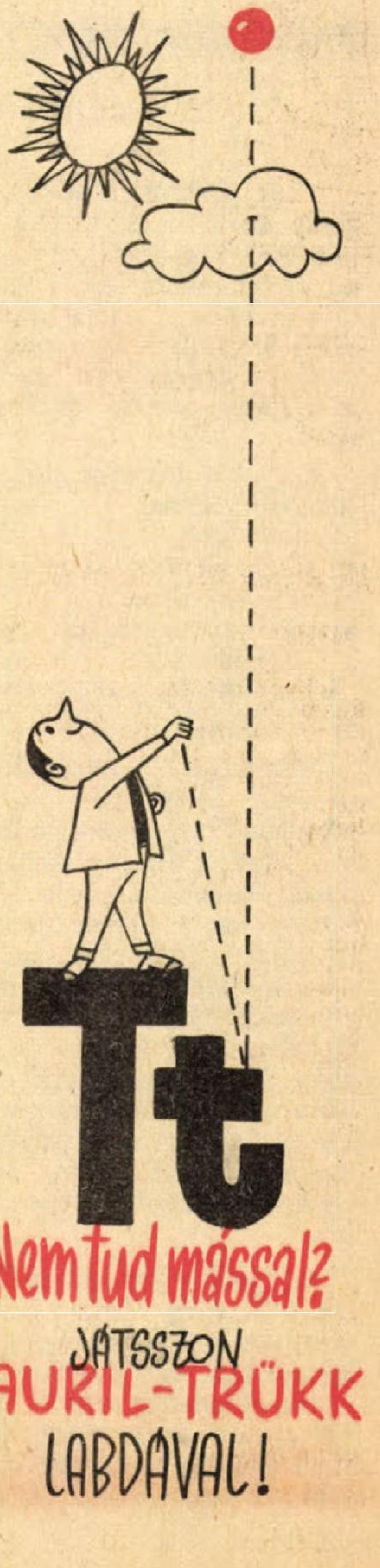
Tt
Nem tud mással?
JÁTSSZON TAURIL-TRÜKK LABDÁVAL!

Gondtalan fiatalasszony

Mészáros András rajza

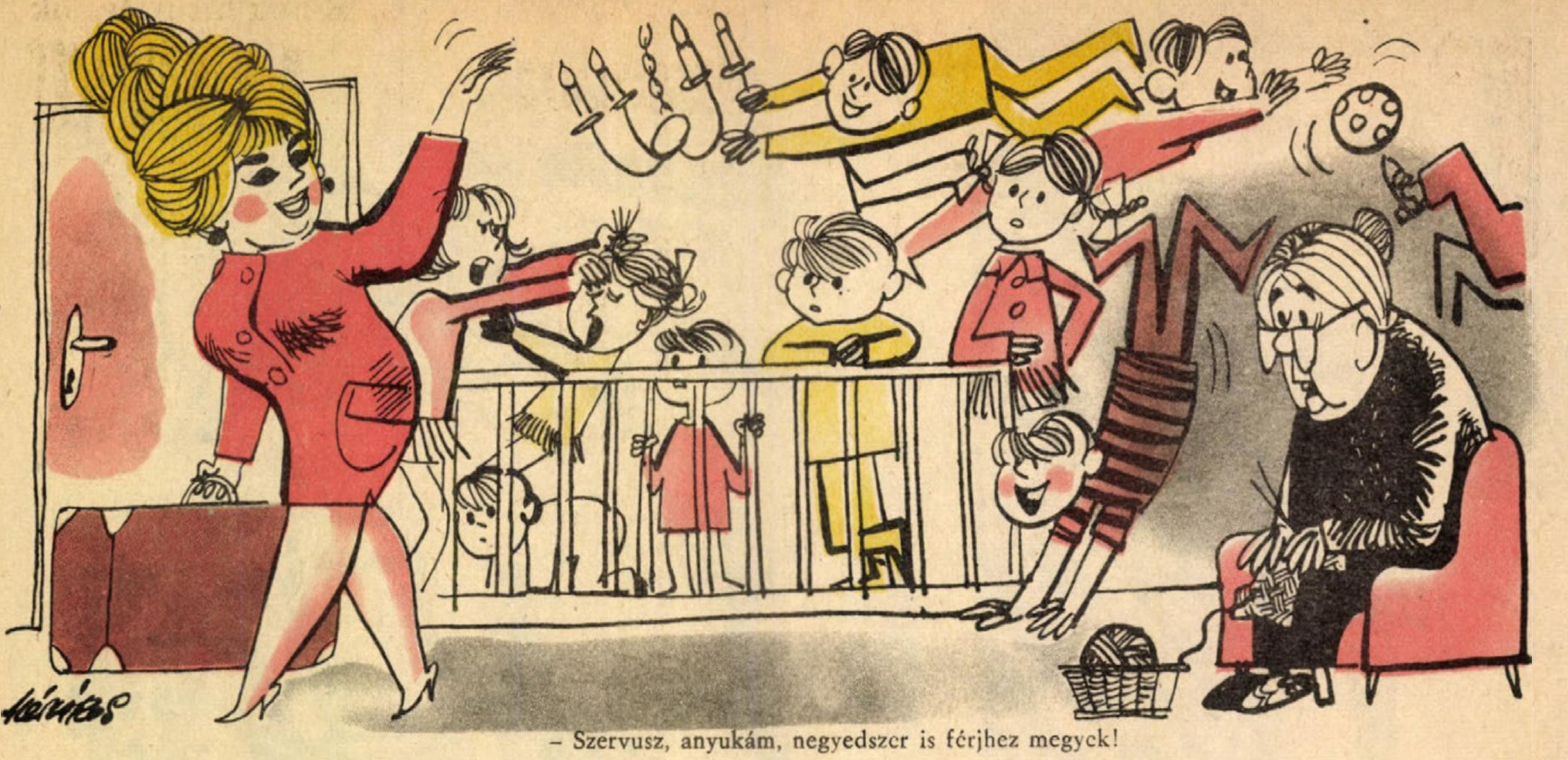

– Szervusz, anyukám, negyedszer is férjhez megyek!

Jó tanács

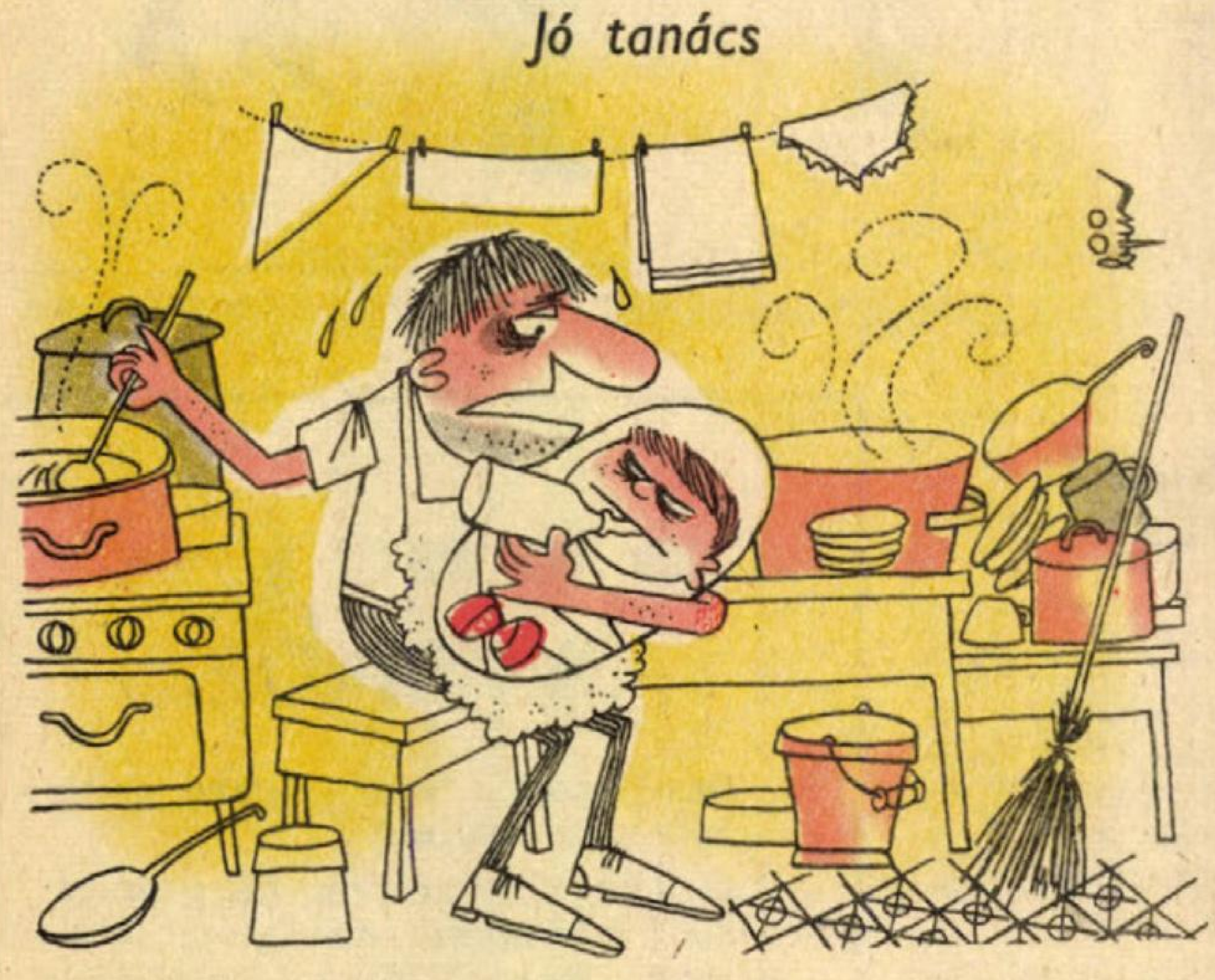

– Sohase nősülj, fiam!...

Puritán albérlet

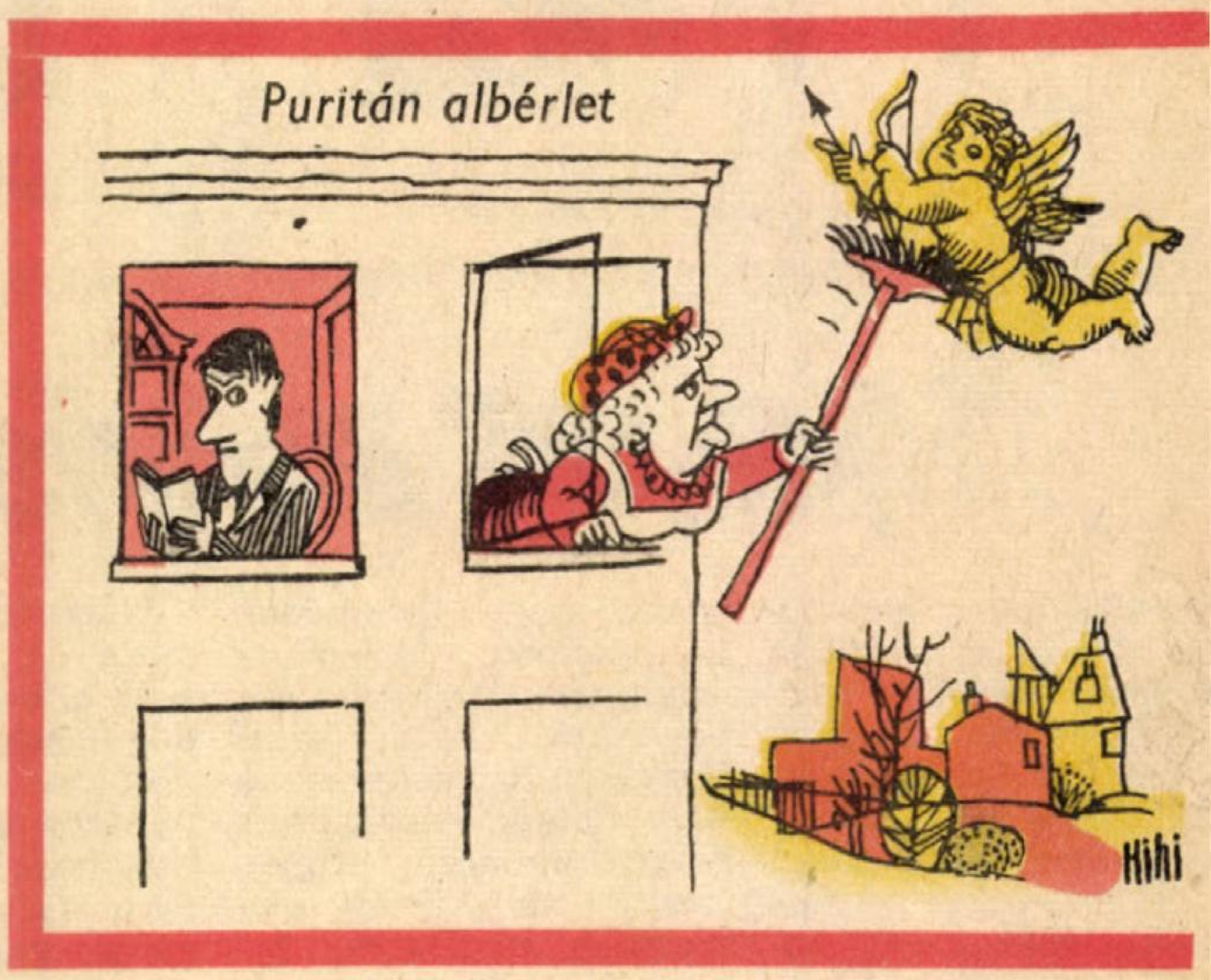

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

JOBB A FÜLKE, MINT A TEREM!

Sokat utazom hosszú távolságra, s elkeseredetten tapasztalom, hogy az I. osztályú kocsikat újabban termekké alakítják át. Ez lehetetlenné teszi a kényelmes utazást, a megrövidített üléseken nem lehet végigdűlni (hiába lenne üres hely), nem lehet a fülke ajtaját becsukni, az átjáró forgalomtól elkülönülni. Az I. osztályú utasok kényelme érdekében ugyanis ezek a kocsik rendszerint a büfé vagy az étkező mellett vannak, s így az oda vagy onnan igyekvő útitársak (nem egy részeg akad közöttük) állandó körmenetet, nyitott ajtókat, hangoskodást biztosítanak a magasabb összegű vasúti jegyért.

Megkérdeztem több hozzáértőt: miért termesítik a kocsikat? Válasz: fülke nélkül olcsóbb a kocsik előállítása, könnyebbek lesznek a vagonok, s így nagyobb a mozdony teljesítő képessége.

Javaslataim:

1.

Szüntessék meg az I. osztályokon az ülőhelyeket is, így még könnyebbek lesznek a vagonok s még olcsóbb az előállításuk.

2.

Mégis inkább térjenek vissza a világviszonylatban jól bevált fülkés rendszerre!

Dr. K. A.

Minden relatív

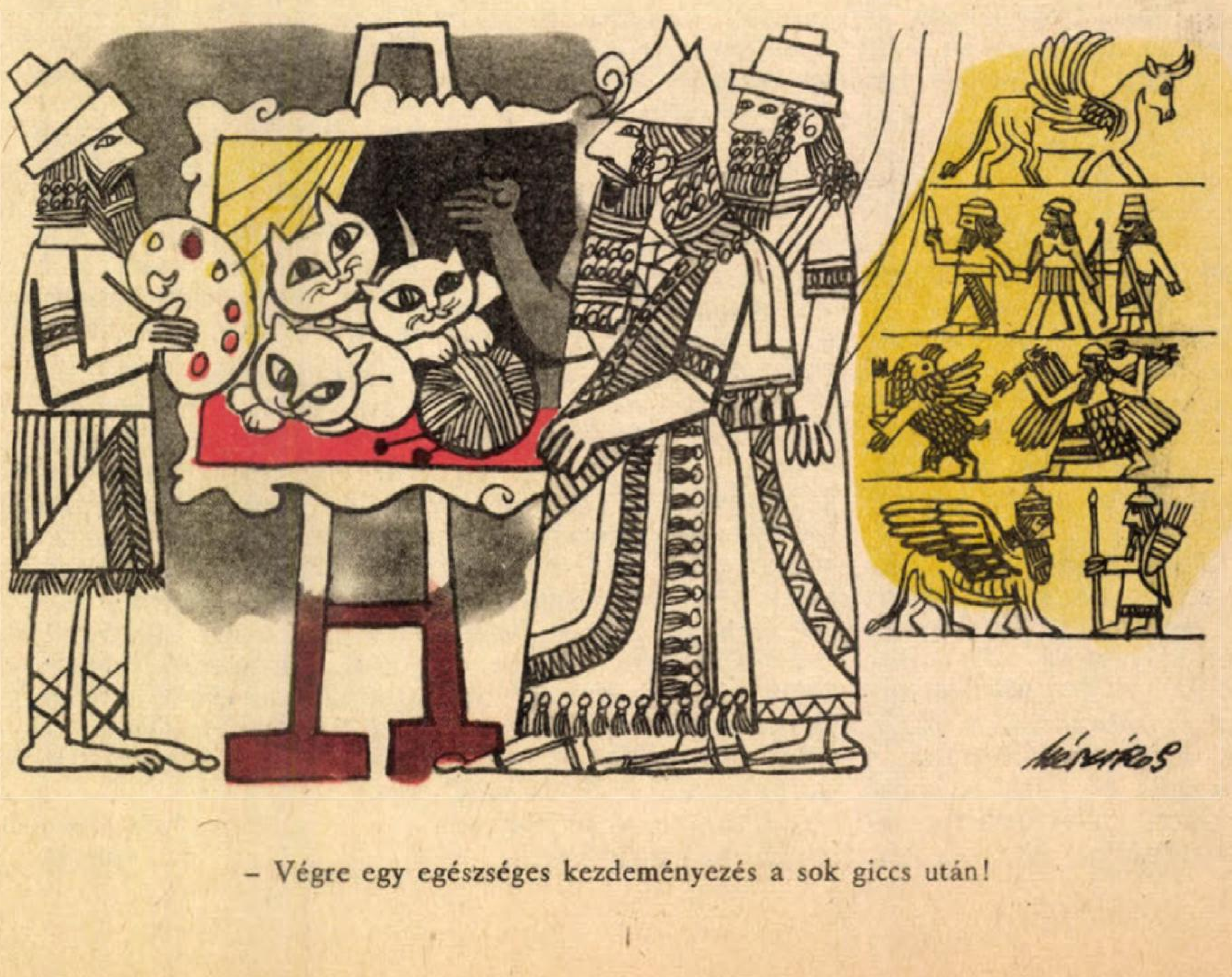

– Végre egy egészséges kezdeményezés a sok giccs után!

VERSENG A VILÁG

Szür-Szabó József rajzai

KÉSZÜLŐDÉS A VETÉLKEDŐRE

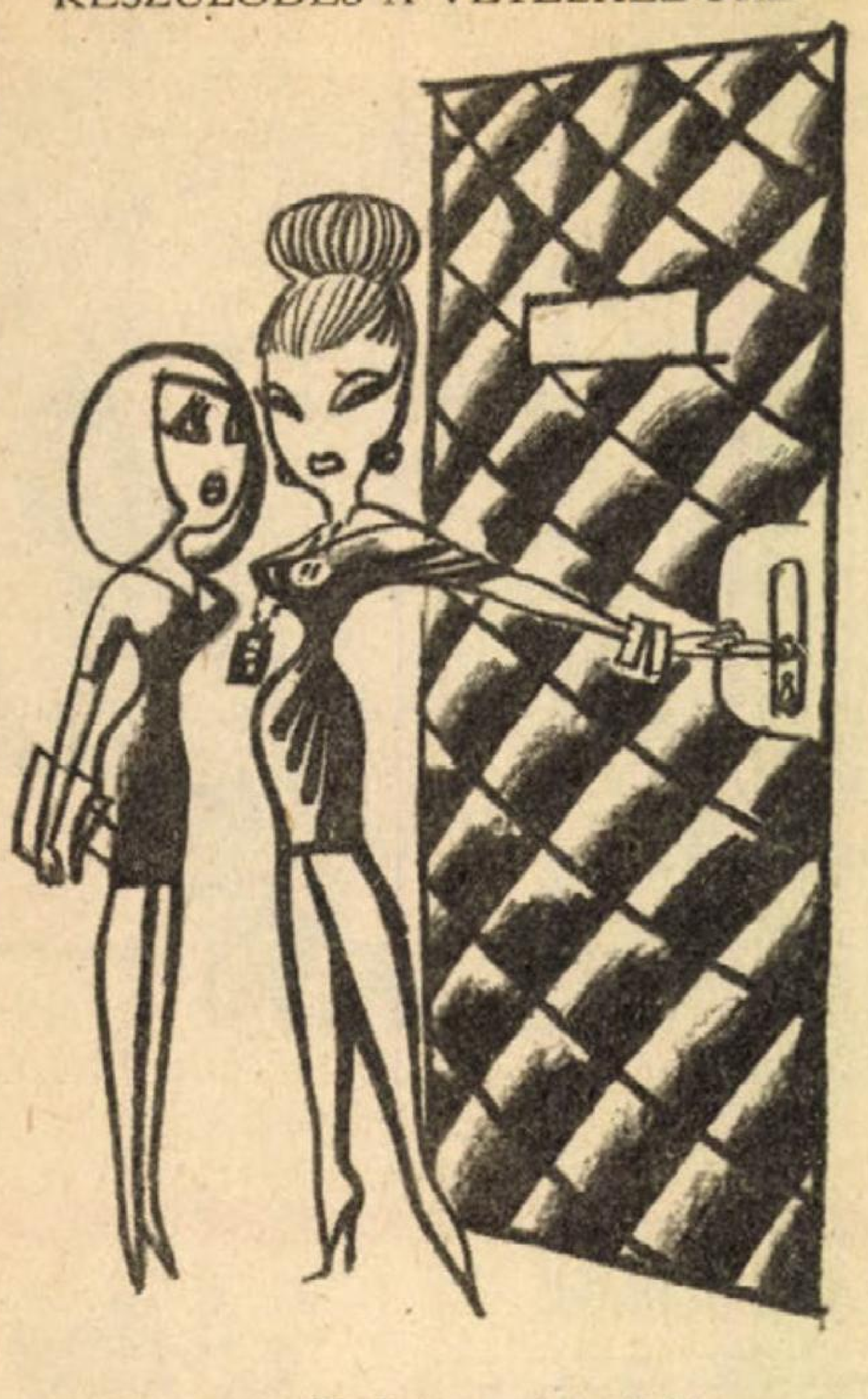

– Tudom, amit tudok!...

VETÉLKEDŐ A PUSZTÁN

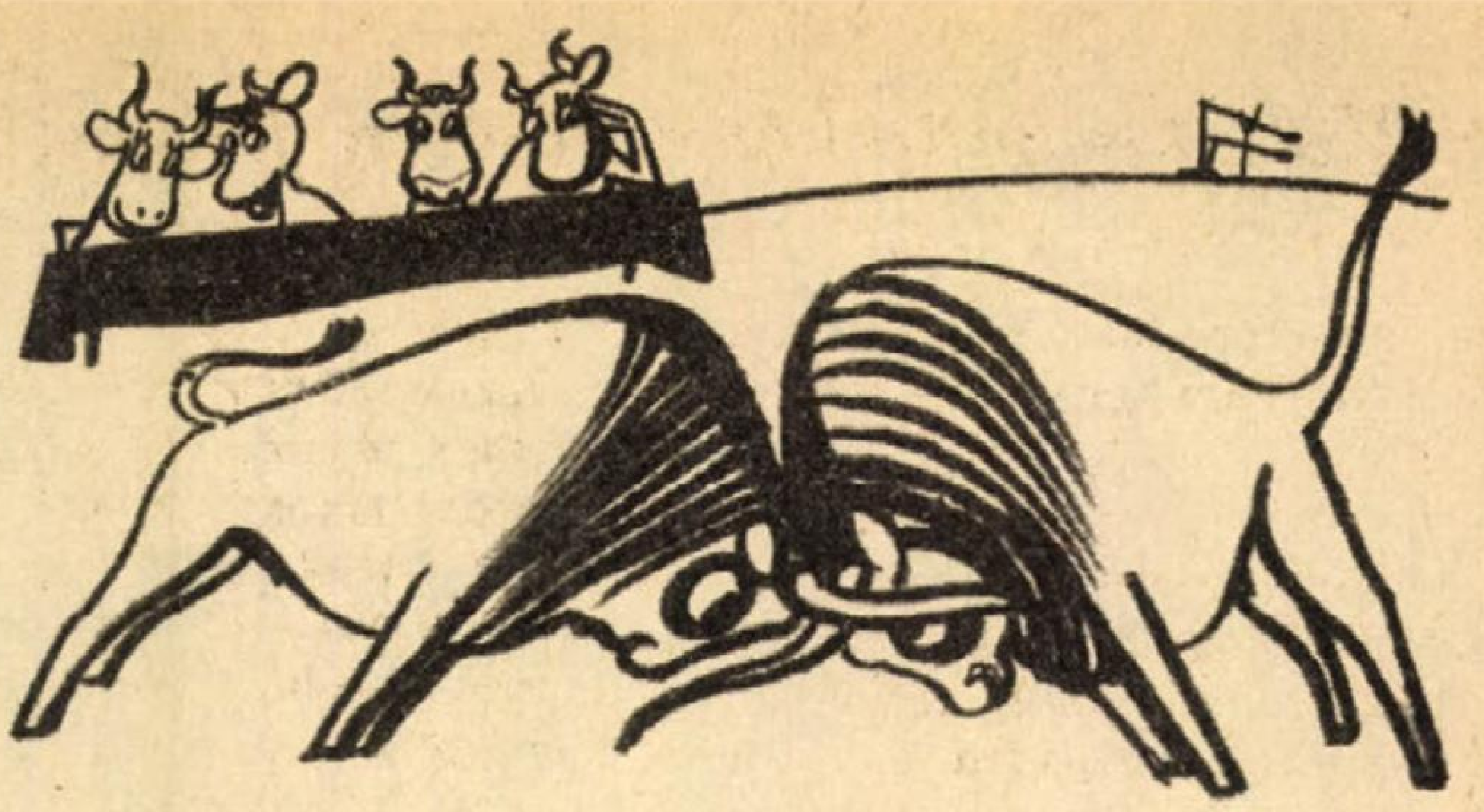

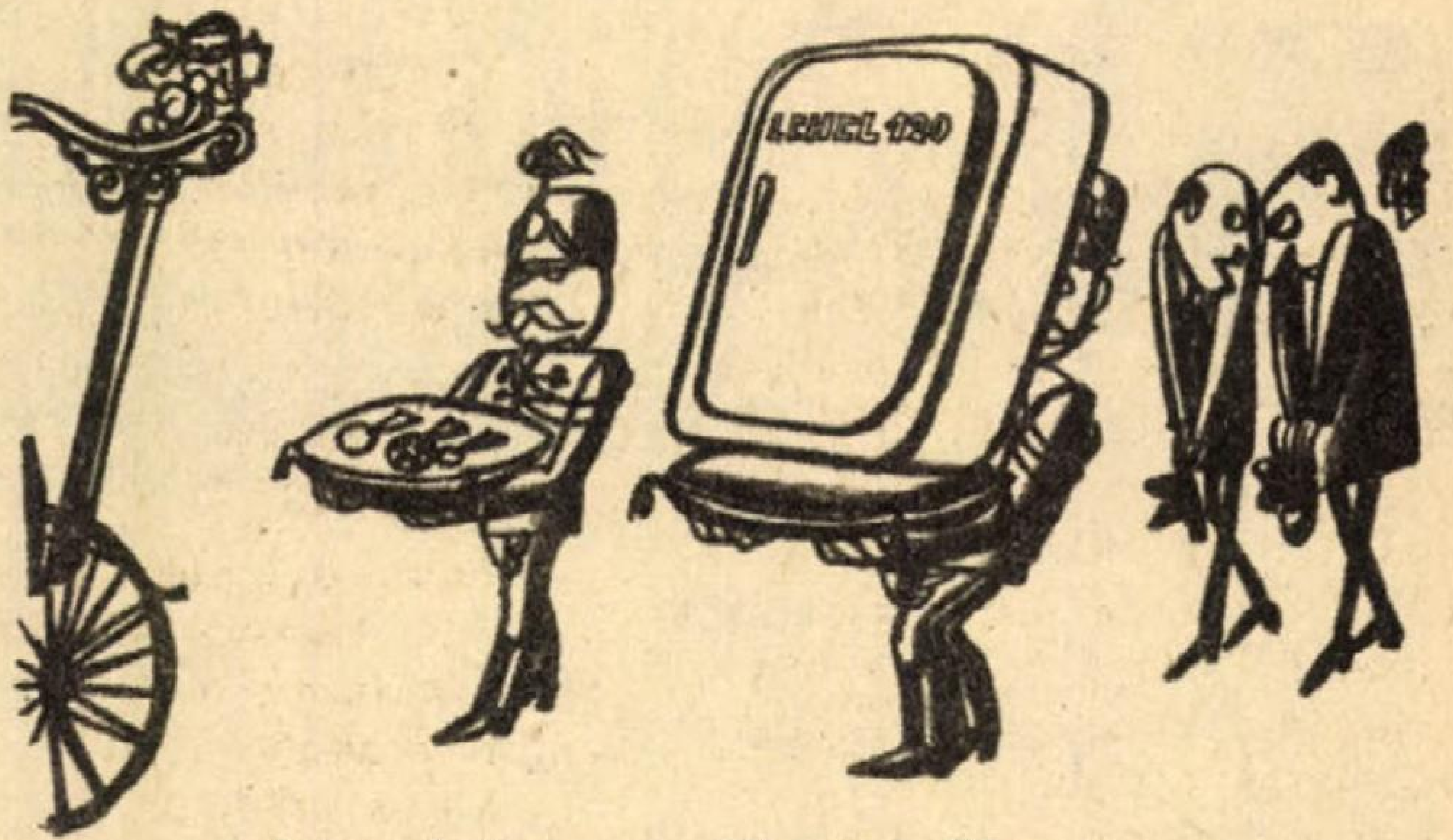

– A hűtőszekrényt egy „Ki mit tud"-on nyerte...

HAMLET BUKÁSA

Az általános gimnáziumok második osztálya számára készült irodalomtörténet tankönyv 45. oldalán Shakespeare Hamletjéről van szó. Az irodalomtörténészeket, esztétákat sokat foglalkoztatta már a dán királyfi egyénisége és tragédiája, de egyiküknek sem sikerült arra a következtetésre jutni, mint az idézett tankönyvnek: „Hamlet bukásának fő oka az, hogy egyedül áll szemben ellenségei hatalmas táborával... Maga Claudius vallja be, hogy azért nem számol le vele nyíltan, mert a köznép rajong érte. De Hamlet távol tartja magát a nép tömegétől... Amit a nép segítségével elérhetne, azt Hamlet egyedül akarja végrehajtani. Ezért kell elbuknia, annak ellenére, hogy ellenfelei is sorra elpusztulnak."

Természetesen nem vitatom, hogy ha Hamlet a nép széles tömegeire támaszkodott volna, többre megy, mint azzal, hogy hűbelebalázs módra leszúrja Poloniust, s eléggé el nem ítélhető módon párviadalra kél Laertesszel. Az sem kétséges, hogy ily módon könnyebben elnyerhette volna Ophelia kezét. Ám vitatható, hogy ezzel hozzájárult volna-e a dán haladó mozgalmak fellendítéséhez, figyelembe véve, hogy töprengései sem abból fakadtak, miként teremthetné meg a békés átmenetet a feudalizmusból a kapitalizmusba.

A magyarázat alapján mégis megfontolandó: nem volna-e helyes más klasszikus művek alapkonfliktusát is átértékelni.

Ovidius: Daedalus és Icarus. Fent említett hősöknek el kellett bukniuk, mert megsértették a technológiai fegyelmet, az általuk gyártott jármű prototípusa nem felelt meg az élenjáró technika paramétereinek.

Homérosz: Odüsszeia. Odüsszeus hosszan tartó bolyongását az okozza, hogy nem tud összpontosítani a döntő kérdésekre, nincs meg benne a nemzetközi hajósöntudat, s ahelyett, hogy szolidaritást vállalna munkatársaival, Nausikaa, egy igazi királyi család sarja előtt hajbókol.

Shakespeare: Rómeó és Júlia. A fiataloknak el kell bukniuk, mert boldogulásukat egyéni úton keresik, ahelyett, hogy haragos szüleik megbékítéséhez a kerületi tanács végrehajtó bizottságának vagy a helyi sajtó: „Itt a veronaiak beszélnek" rovatának segítségét kérték volna.

Richard Wagner: Lohengrin. Lohengrin nem találhatja meg földi boldogságát, mert nem őszinte, Brabanti Elza elől eltitkolja szociális származását, babonásan imádkozik a Grálhoz, ahelyett, hogy harcos föllépéssel kényszerítené jogos követelései teljesítésére.

Daniel Defoe: Robinson. Ebben a műben különösen élesen mutatkozik meg, milyen nagy hiba, ha a hajótörött nem támaszkodik a legszélesebb tömegekre, s csupán egyetlen ember segítségét veszi igénybe, jóllehet a szerző Péntek alakjában már sejteti az angol gyarmatosító birodalom későbbi széthullását.

(novo)

pesti tudósítónktól...

Bár minden kívánságom ilyen gyorsan teljesülne!...

Nemrég fölvetettem, hogy nincs orvosi könyvünk, amely azt tárgyalná, „Hogyan éljen a fiatal ember?"

Máris értesítettek, hogy Marék Antal dr., a „Hogyan éljen az idős ember?" népszerű szerzője javában dolgozik a fiatalok életmódját tárgyaló könyvön, s a jövő év elején már útjára bocsátja a Medicina könyvkiadó.

Azok a fiatalok tehát, akik most tanácstalanul buliznak, legyenek türelemmel. Nincs messze az idő, amikor végre megtudják, mitévők legyenek.

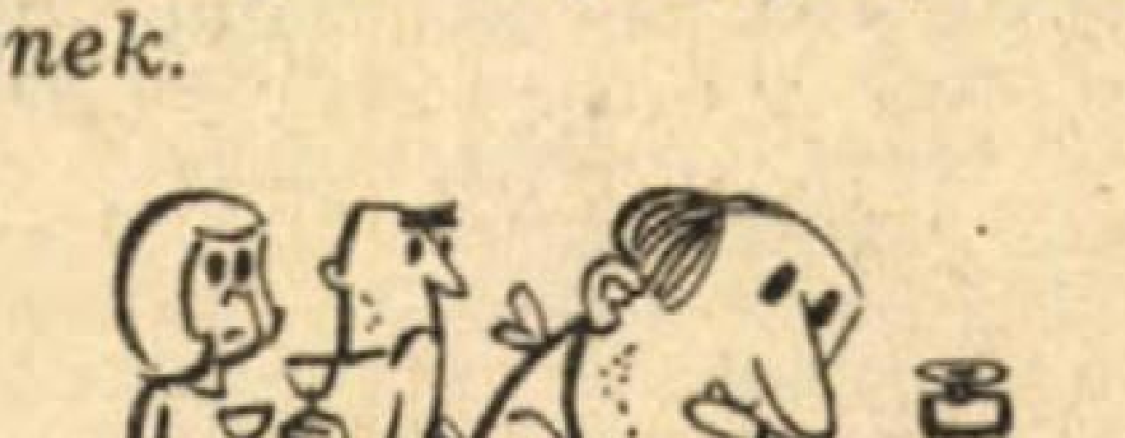

Nagyon szeretem a cukrászsüteményt, csak ne látnám, amint szállítják!

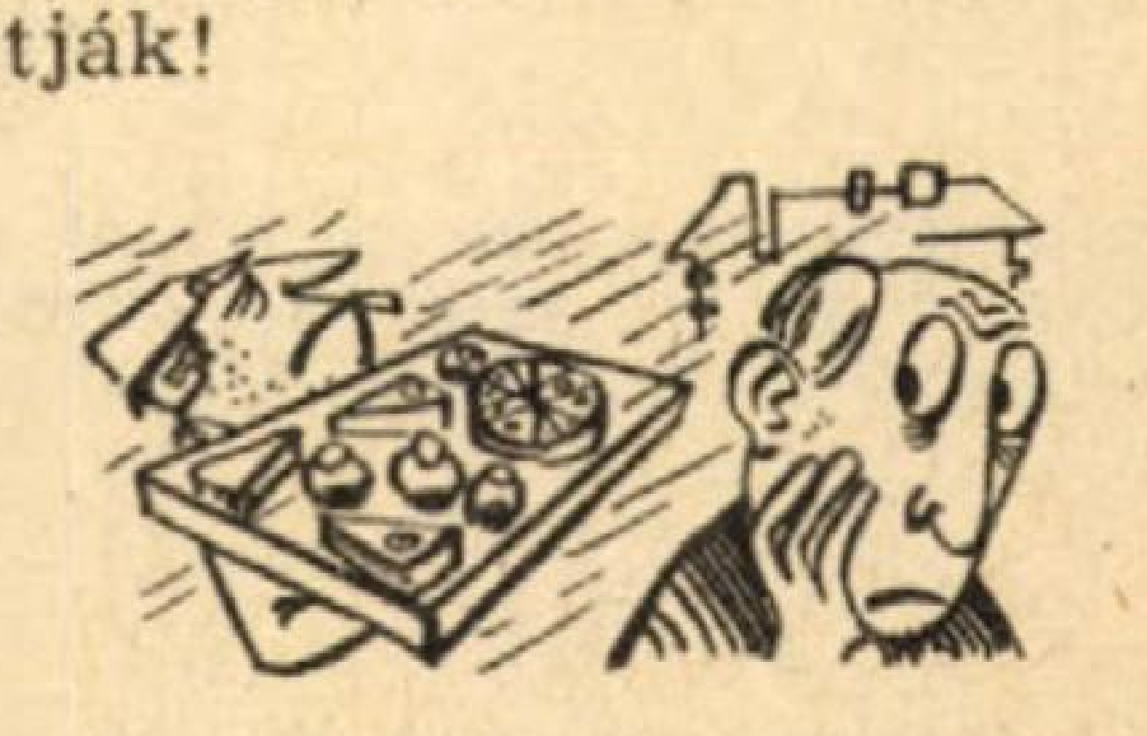

f. l.

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Voltak-e már kényelmetlen helyzetben?

Igen. Amikor az angliai nagy vonatrablás után rám terelődött a gyanú.

D. F.

Soha! Még amikor kivégeztek a francia forradalomban, akkor is le tudtam ülni a vérpadra egy kicsit pihenni.

F. L.

Azt mesélem el, amikor életemben először tizenötéves koromban voltam kényelmetlen helyzetben. Egy sportünnepélyen a húsz méter magas létra-gúla legtetejére kúsztam fel, hogy a nézők között ülő első nagy szerelmemnek imponáljak. Fent a csúcson megdermedtem a rémülettől, remegtem, az ájulás környékezett, és csak annyi erőm volt, hogy segítségért kiabáljak. Az edző mászott fel értem, a hóna alá kapott, és a nézők tapsai között lehozott a létrán, majd óvatosan és gyengéden lefektetett a pálya zöld gyepére, éppen az imádott nő lábai elé. Örökre elvesztettem a lányt, viszont megtudtam, hogy tériszonyom van.

F. Gy.

Még abban a hősi korszakban történt, mikor érdemes volt tranzisztoros zsebrádiót külföldről hazahozni. Hoztam egyet Olaszhonból, és én voltam az a Fekete Péter, elkoptatott viccek hőse, akinek a bőröndjében éppen a vámvizsgálat alatt szólalt meg a gonosz masina.

— Látod, fiam — szólt ekkor a feleségem —, mondtam, hogy hozzunk inkább orkánt. Az legalább tud hallgatni.

(f—p)

Meglátogattam Icukát. Már késő este volt, s a szobában rövidzárlat miatt a villany elaludt. Nagyon kényelmetlen helyzetben voltam. Sötétben miről beszélgessen az ember?

G. Sz.

Csak a legutóbbi esetet mesélem el. A szerkesztőségben akaratlanul egy kóbor kismacska gazdája lettem. Aktatáskában fuvaroztam hazafelé, a hatos villamos peronján. Az aktatáska villámzárát nem húztam be teljesen, hadd kapjon levegőt a szegény állat. Még egy megállónyit sem mentünk, amikor a mellettem utazó ifjú hölgy felém fordul, és mérgesen azt mondja:

— A nénikéjének simogassa a kezét, ne az enyémet!

Megdöbbenve hallgattam az igaztalan vádat. Zavartan lesütöttem a szemem, hát látom, hogy az aktatáskám szabadon hagyott nyílásából egy apró mancs nyúlik ki és csapkod maga körül.

K. A.

Igen. 1929 nyarán. Már nem emlékszem pontosan az esetre, de valahogy úgy volt, hogy a sötétségből hirtelen a fényre kerültem, és egy férfi azt mondta: „Fiú!”, majd egy női hang: „Három kiló tíz deka!” ... Aztán valaki megfogta a lábamat, és én teljesen meztelenül lógtam fejjel lefelé ... Rettenetes volt ... Azóta se tudom elfelejteni ...

M. Gy.

Egyszer megkértem egy fiatal lány kezét, és ő igent mondott.

P. L.

Igen, amikor a gravitáció törvényét akartam megmagyarázni egy értetlenkedő öregúrnak, aki csak a búcsúzáskor mondta meg a nevét. Newton Izsáknak hívták.

R. B.

Gyakran, különösen amikor félreértenek. Legutóbb például arról írtam, hogy én egy gazdátlan kutya vagyok. Másnap a lakásomról erőnek erejével el akart hurcolni egy sintér.

S. P.

Igen, voltam. Egy bajuszos, német nyelven ordító őrült 1939 őszétől egészen 1945 tavaszáig igen kényelmetlen helyzetbe hozott.

(t)

IMPORT HUMOR

DIVATHOLMI

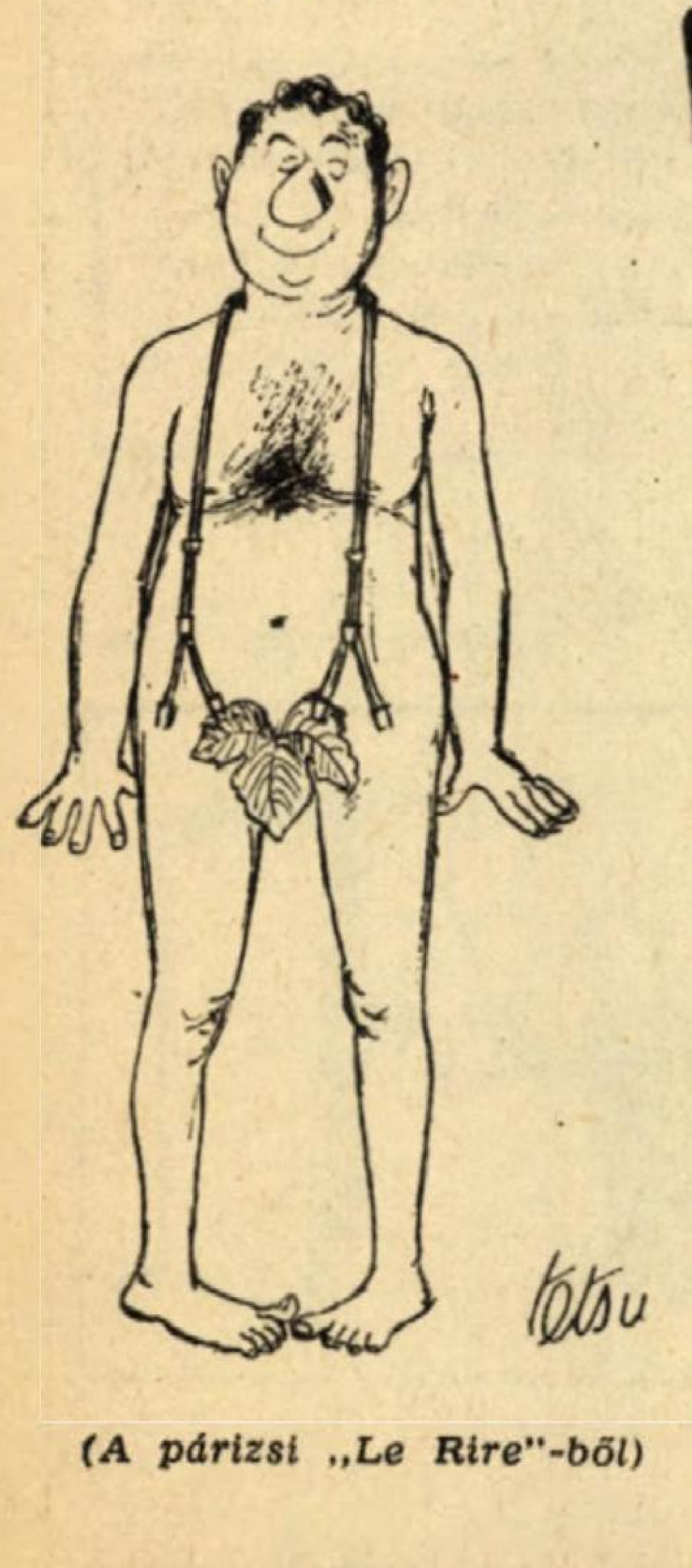

(A párizsi „Le Rire”-ből)

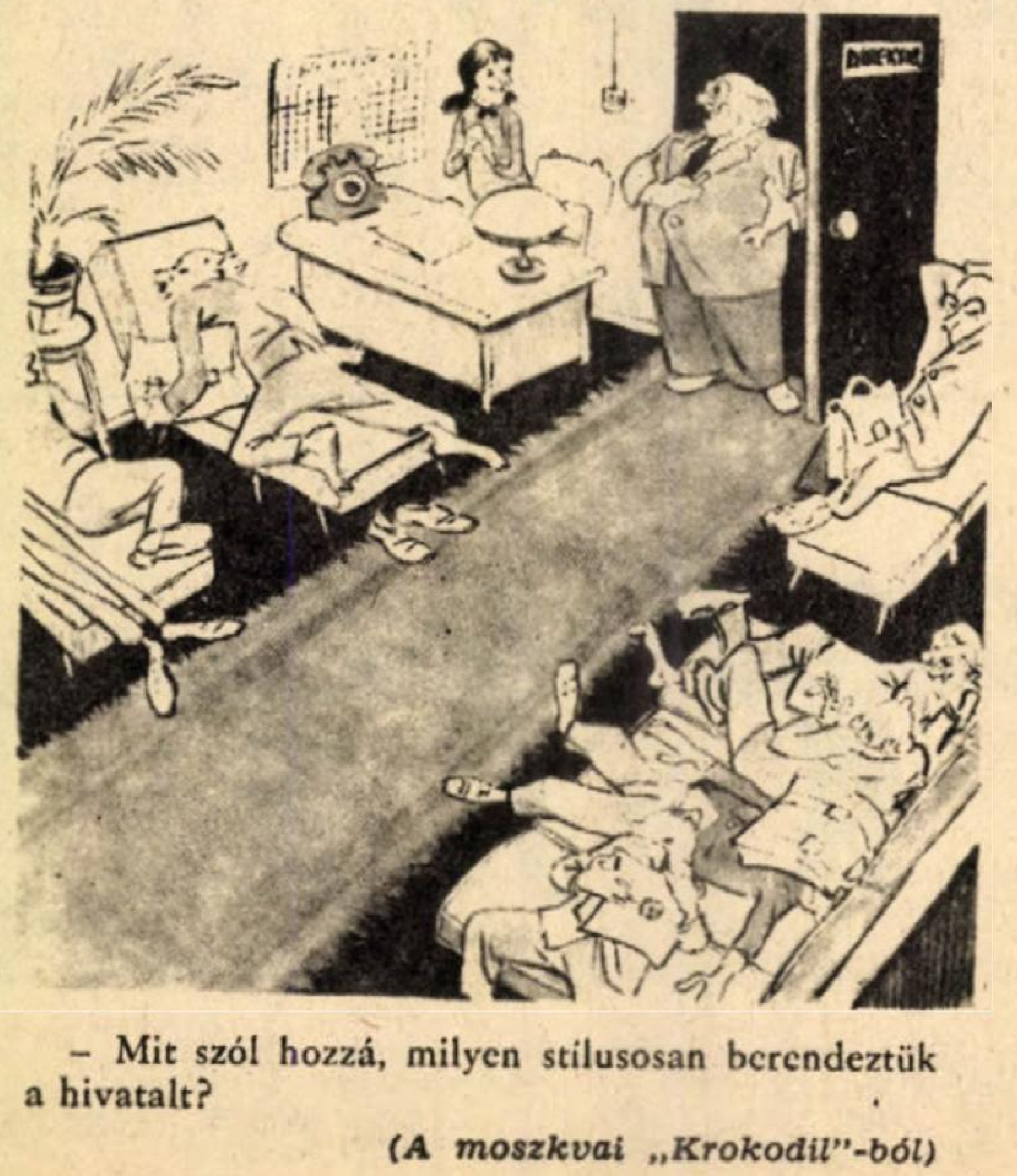

– Mit szól hozzá, milyen stílusosan berendeztük a hivatalt?

(A moszkvai „Krokodil”-ból)

LELKES FOGADTATÁS

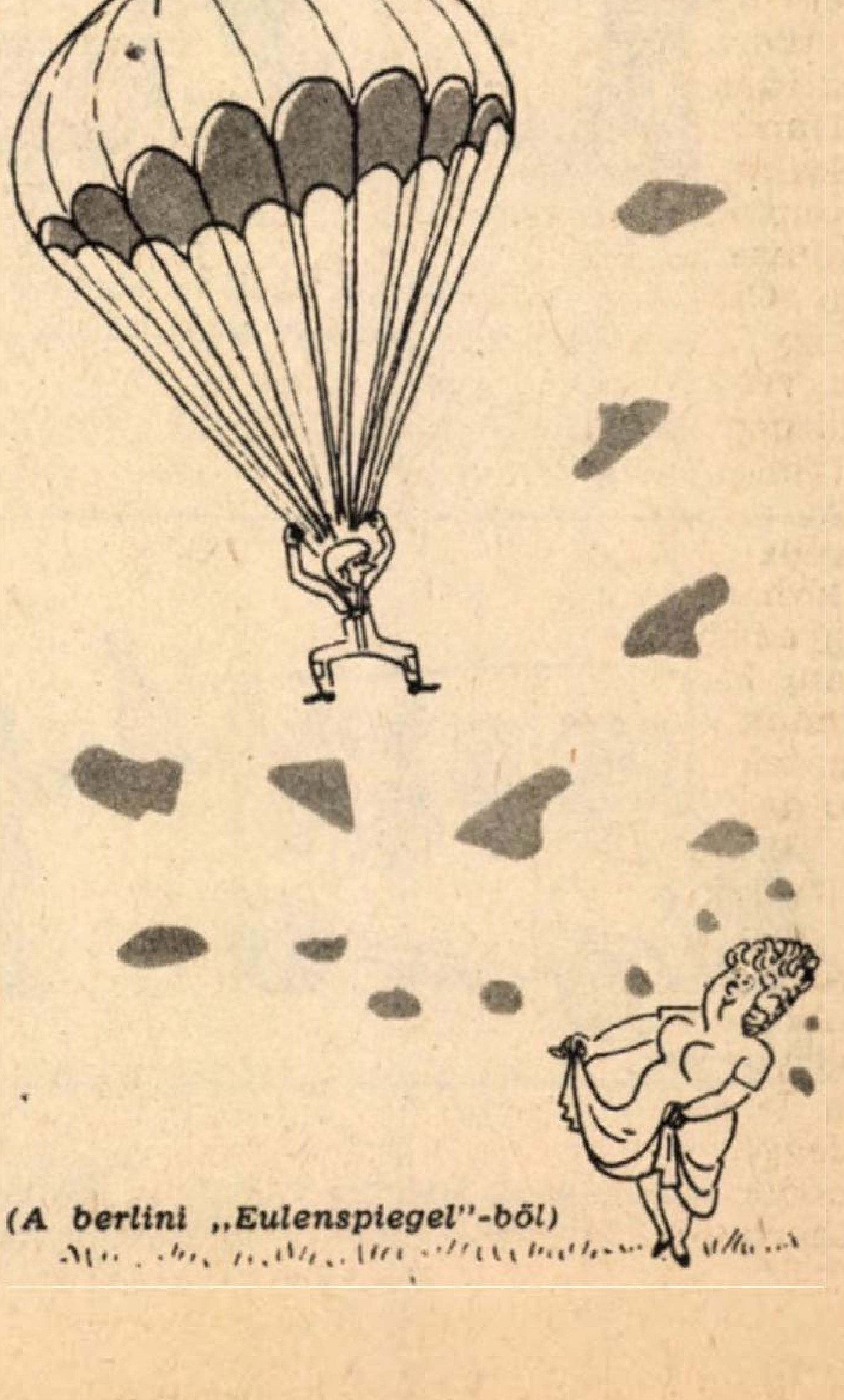

(A berlini „Eulenspiegel”-ből)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BAMBI ÉS TRIPLE-SEC

Tessék benyitni bármelyik közértbe: nincs az a likőraroma, amellyel ládaszámra ne szolgálhatnának. Ezekre általában használati utasítást is nyomtattak, amelyből a legnaivabb vevő is megtudhatja, hogy likőrfőzéshez a többi között szeszre is szükség van. Itt azonban a likőrkészítés objektív akadályba ütközik. Tiszta szeszt patikában már nem tartanak, ez állítólag a háztartási és illatszerboltok profilja lett, ott viszont nem kapható. Patikában orvosi recept nélkül csak egy deci 70 százalékos alkoholt adnak, tehát ha a vevő kitartó, akkor is minimum tíz patikát kell végigjárnia, amíg egy literre való szeszt összegyalogol.

Kérdésünk: ha nincs szesz, miért gyártják és raktározzák az aromát?

d. l.

Hadicsel

Sajdik Ferenc rajza

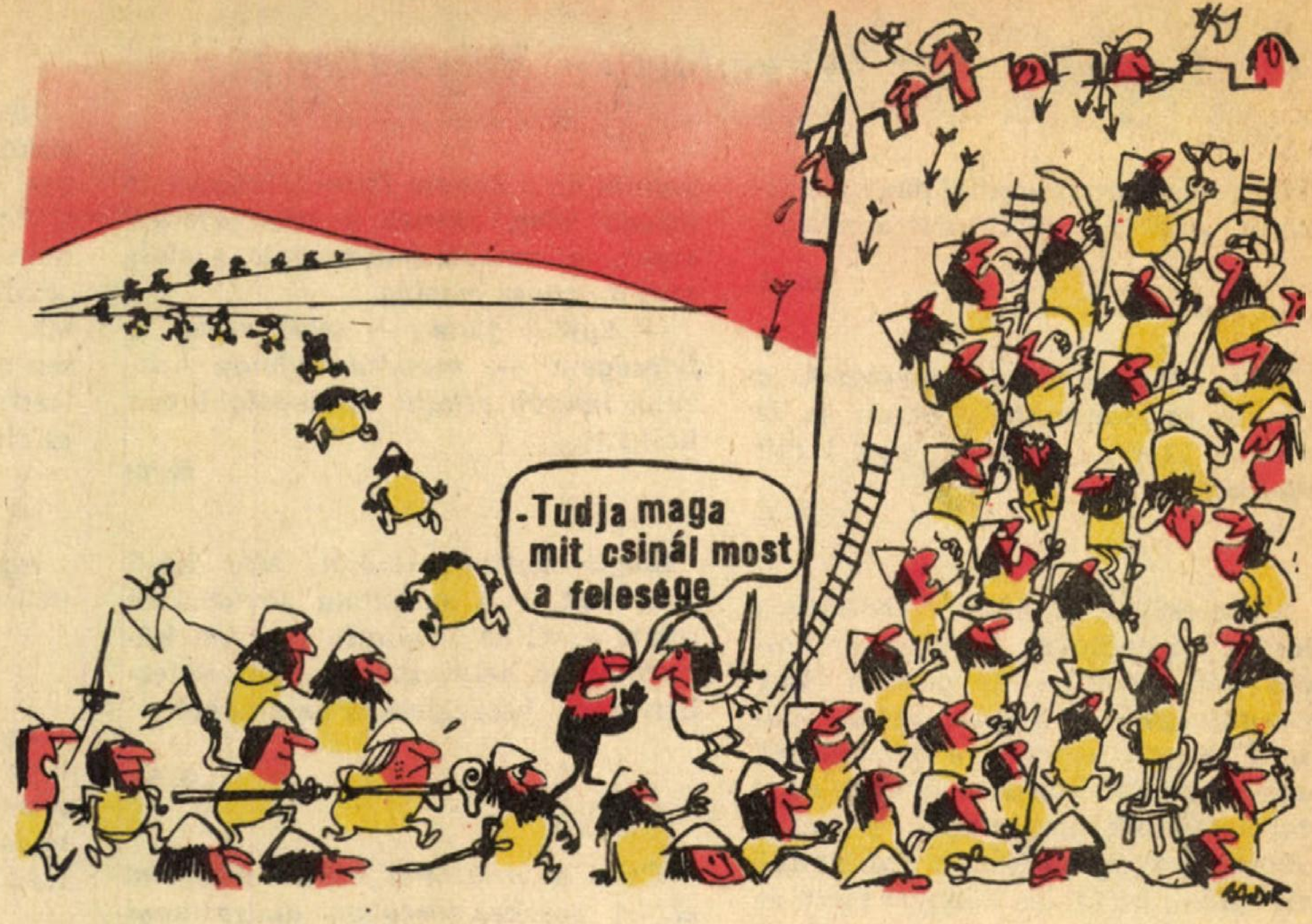
-Tudja maga mit csinál most a felesége
SAJDIK

Előrelátás

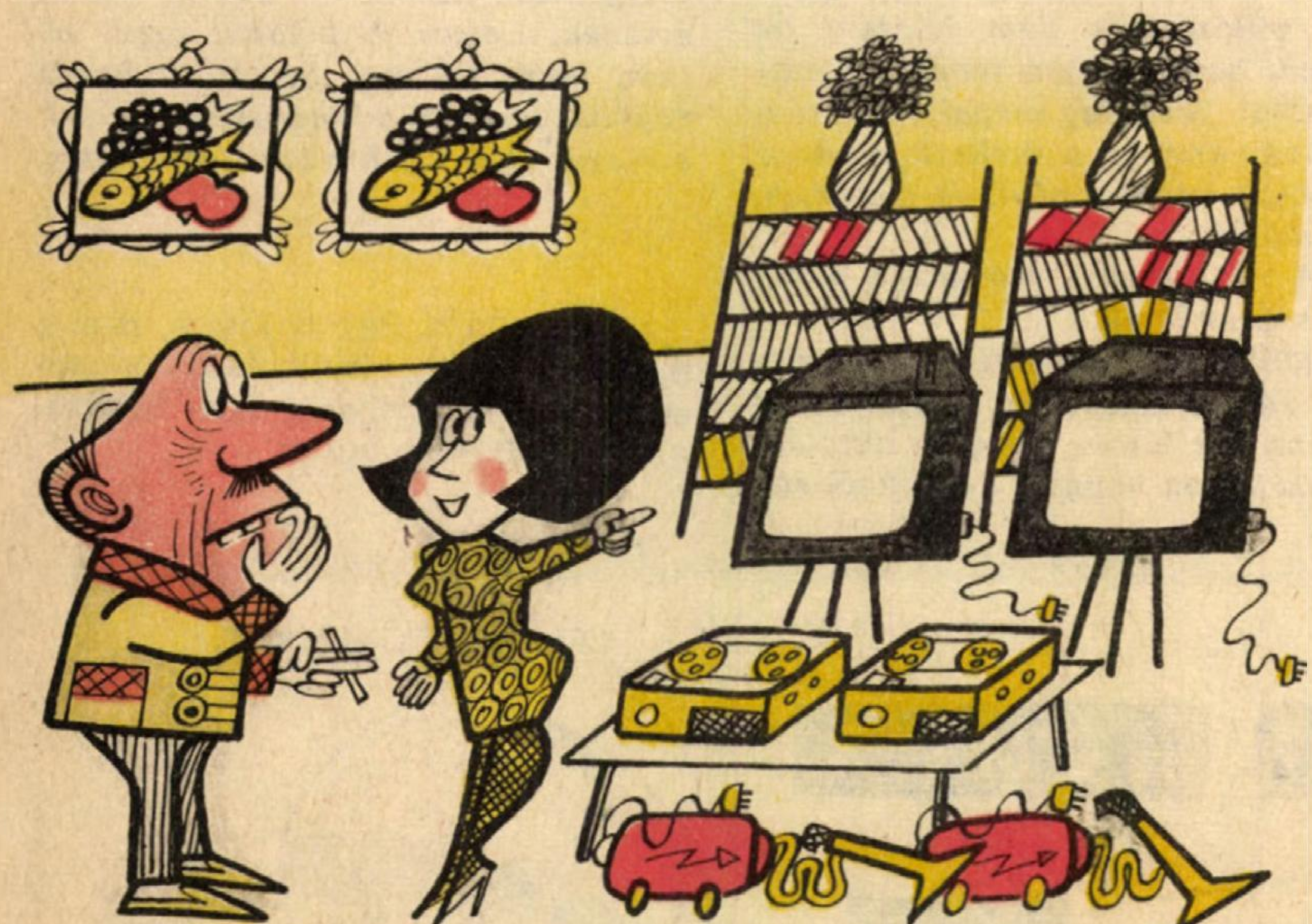

– Miért veszünk mi mindenből kettőt, szívem?
– Jaj de naiv vagy, látszik, hogy még sohasem váltál.

Korszerű humorista

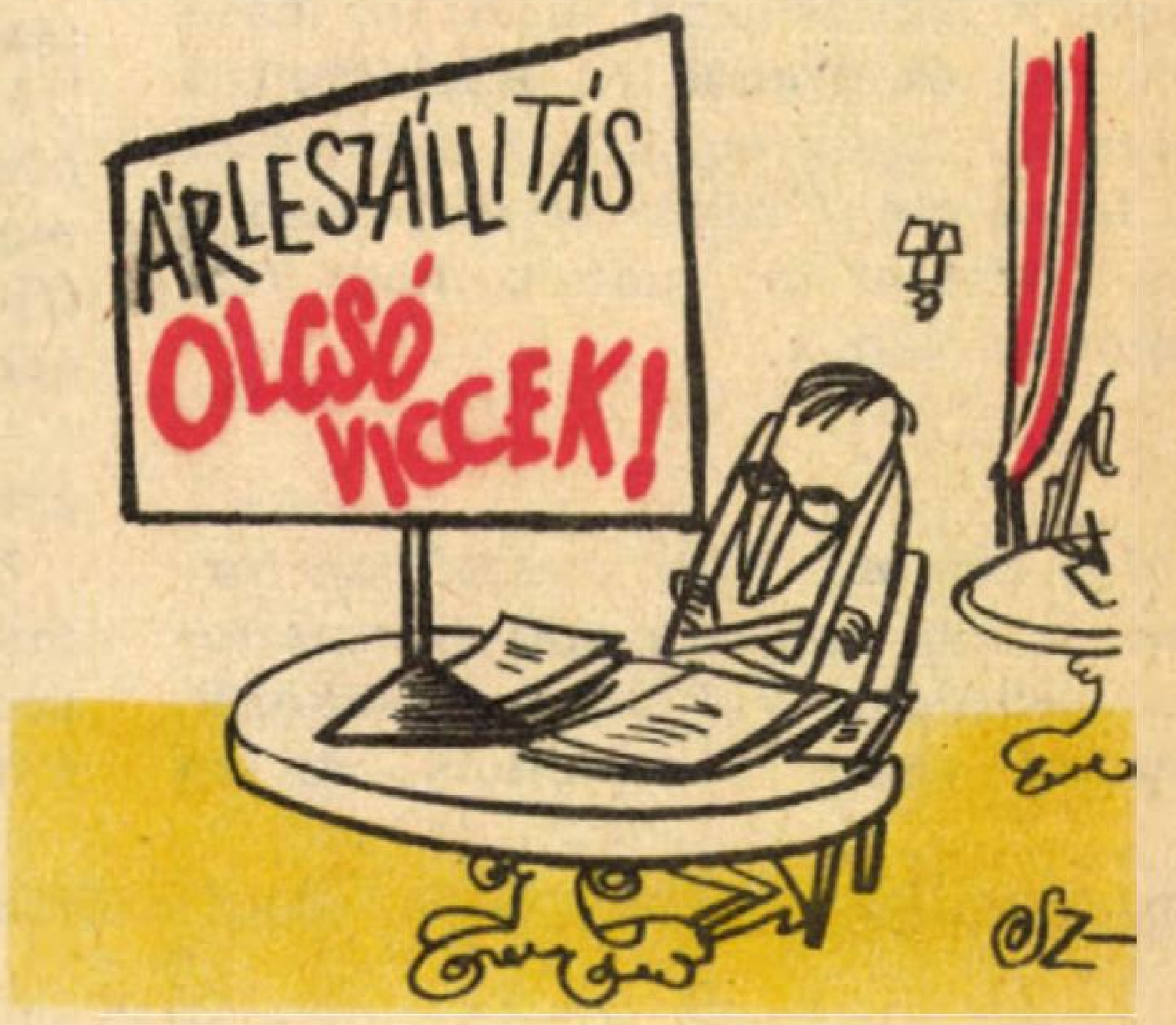

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Fogyóáru

Schwott Lajos rajza

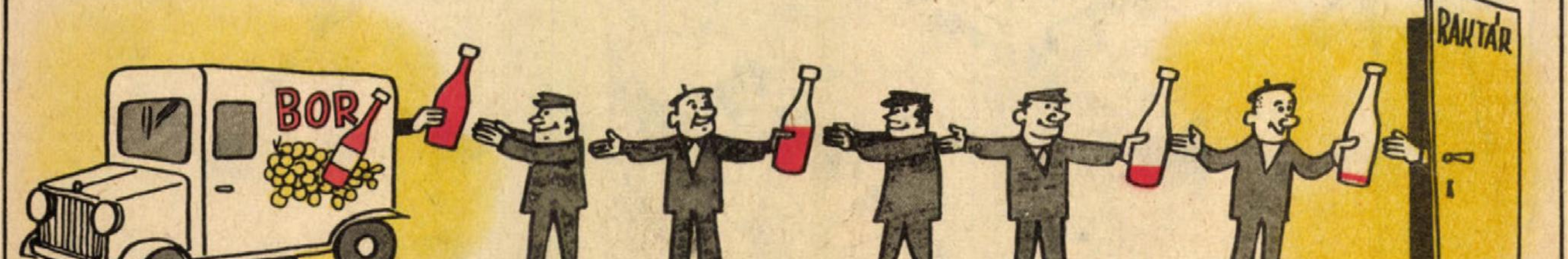

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0478 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504